

พฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
จังหวัดฉะเชิงเทรา

ปริญญานิพนธ์
ของ
กองแก้ว ย้วนบุญหลิม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา
พฤษภาคม 2551

พฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
จังหวัดฉะเชิงเทรา

ปริญญานิพนธ์
ของ
กองแก้ว ย้วนบุญหลิม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
จังหวัดฉะเชิงเทรา

บทคัดย่อ
ของ
กองแก้ว ย้วนบุญหลิม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา
พฤษภาคม 2551

กองแก้ว ย่วนบุญหลิม. (2551). พฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม

อิลেকทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรินต์มานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม :

รองศาสตราจารย์ ดร.ธาดา วิมลวัตรเวที ,ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลมาลย์

วิรัตน์เศรษฐิน.

จุดมุ่งหมายในการวิจัยนี้ เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม อิลেকทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศ กับ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม และเพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศของพนักงาน ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้ ปัจจัยนำ ประกอบด้วยตัวแปร เพศ อายุ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเอง ปัจจัยเอื้อ ประกอบด้วยตัวแปร ลักษณะการพักอาศัย และปัจจัยเสริมประกอบด้วยตัวแปร สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน และศึกษาเครือข่ายเพศสัมพันธ์ของพนักงานที่มีคู่นอนจำนวนมาก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำนวน 439 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไค-สแควร์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และค่าการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า

1. พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิลেকทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา มีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

2. เพศ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของพนักงาน

3. ลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. อายุ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน มีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมทางเพศในระดับ ร้อยละ 18.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเครือข่ายเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างบางคนมีเพศสัมพันธ์แบบมีคู่นอนหลายคน ทั้งภายในโรงงานเดียวกันและภายนอกโรงงาน ซึ่งผลการศึกษาชี้ให้เห็นความเสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นโดยชัดเจน โดยเฉพาะในผู้ที่มีคู่นอนหลายคนเป็นระยะเวลานานๆ

SEXUAL BEHAVIORS OF ELECTRONIC INDUSTRIAL EMPLOYEES
IN CHACHOENGSAO PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
KONGKAEW YOUNBOONHLIM

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Health Education
at Srinakharinwirot University

May 2008

Kongkaew Younboonhlim. (2008). *Sexual Behaviors of Electronic Industrial Employees In Chachoengsao Province*. Master thesis, M.S. (Health Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinvirot University. Advisor committee: Assoc. Prof. Dr. Thada Wimonwatwatee, Assist. Prof. Dr. Kamonman Virutsetazin.

The purposes of this research were to study sexual behaviors of electronic industrial employees, to determine the relation between sexual behavior and the following factors: predisposing factors, enabling factors and reinforcing factors; and to explore factors predicting sexual behavior of the employees. The variables in each study factors were the following: the predisposing factors variables were sex, age, attitude to sexual behaviors, and self-esteem; the enabling factors variables was accommodation; the reinforcing factors variables were sexual arousing materials and sexual persuasion from friend. The research study also investigated on sexual relationship network of some currently polygamy sexual active employees.

The samples in this research consisted of 439 industrial employees selected by stratified random sampling. The questionnaires used for data collecting were conducted by the researcher. The data were analyzed for percentage, mean, standard deviation, chi-square, pearson product moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The results of the research were :

1. The employees had sexual behaviors at an average level.
2. Sex , attitude to sexual behavior, and self-esteem had no relation to sexual behaviors of the employees.
3. Accommodation had relation to sexual behaviors of employees at .05 level of significance.
4. Ages had positive relation to sexual behaviors of employees at .05 level of significance.
5. Sexual arousing materials and sexual persuasion from friend had negative relation to sexual behaviors of employees at .05 level of significance.

6. Ages , sexual arousing materials, sexual persuasion from friend could predict of sexual behaviors 18.7% at .05 level of significance.

The sexual relationship network was also assessed in this study. It was indicated that some employees were currently polygamy sexual active with their partners working in the same factory and outside one. They were significantly increase their risk of sexually transmitted disease especially with a long term polygamous relationship.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

พฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
จังหวัดฉะเชิงเทรา

ของ
กองแก้ว ย้วนบุญหลิม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่.....เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธาดา วิมลวัตรเวที)

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.สุรียพันธ์ุ วรพงศธร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐสิน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธาดา วิมลวัตรเวที)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐสิน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สพ.ญ.นภาพร มัธยมามงกูร)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เป็นจำนวนเงิน 6,000 บาท (หกพันบาทถ้วน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาอย่างสูง จาครองศาสตราจารย์ ดร. ธาดา วิมลวัตรเวที ประธานที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐิน กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สุรีย์พันธุ์ วรพงศธร ประธานคณะกรรมการสอบปากเปล่าและ รองศาสตราจารย์สพ.ญ.นภาพร มัชฌมางกูร กรรมการสอบปากเปล่าที่ได้สละเวลาในการให้ความรู้ คำปรึกษา คำชี้แนะต่างๆ และให้กำลังใจ ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงจรรยาพร สุภาพ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ อาจารย์พิมพ์พร ติธรรมเจริญ รองศาสตราจารย์สพ.ญ.นภาพร มัชฌมางกูร อาจารย์สุปราณี คุณกิตติ อาจารย์สุธีรา เมืองนาโพธิ์ อาจารย์นिरยา กิตติโสภณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนา เจริญสาธิต และอาจารย์วรานุช ชินวราโสภาค ที่ช่วยกรุณาตรวจเครื่องมือในการทำปริญญานิพนธ์และกรุณาให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะแนวทางสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ กลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ระดับลึกจนทำให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่อบรมสั่งสอน ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยรวมทั้งพี่ๆ เพื่อนๆ ผู้ร่วมงาน และเพื่อนๆ นิสิตปริญญาโท เอกสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกคนที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจเป็นอย่างดีตลอดมา

คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว ยวนบุญหลิม ครูบาอาจารย์ที่เคารพได้กรุณาปลูกฝังสิ่งที่ดีงาม เป็นกำลังใจ แก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

กองแก้ว ยวนบุญหลิม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
สมมติฐานในการวิจัย	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ	11
แนวคิดเกี่ยวกับแบบจำลอง PRECEDE Framework	19
ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ	24
ลักษณะสังคมประชากร	24
เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ	25
แนวคิดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง	29
ลักษณะการพักอาศัย	35
สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	36
การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน	39
สังคมมิตี	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	51
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	51
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	59
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
สังเขป ความหมาย สมมติฐานและวิธีการดำเนินการวิจัย.....	83
สมมติฐานของการวิจัย.....	83
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	83
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	84
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
สรุปผลการศึกษาวิจัย.....	86
อภิปรายผล.....	89
ข้อเสนอแนะ.....	95
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	95
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก	105
ภาคผนวก ก.....	106
ภาคผนวก ข.....	108
ภาคผนวก ค.....	118
ภาคผนวก ง.....	127
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	130

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศ.....	15
2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสายผลิต.....	52
3 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	58
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะข้อมูลทั่วไป.....	65
5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทางเพศ.....	68
6 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	71
7 เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง.....	72
8 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศกับตัวแปรเพศของกลุ่มตัวอย่าง 383 คน.....	75
9 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศกับลักษณะการพักอาศัยของกลุ่ม ตัวอย่าง 439 คน.....	75
10 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมทางเพศ.....	76
11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเพศ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง.....	77
12 จำนวนคู่นอนภายในโรงงานเดียวกันและภายนอกโรงงานจำแนกตามเพศ.....	80
13 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	126

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2	ระบบเพศสัมพันธ์.....	13
3	การวิเคราะห์สาเหตุพฤติกรรมทางเพศ.....	21
4	การวิเคราะห์การมีเพศสัมพันธ์ แบบสังคมสัมพันธ์.....	42
5	เครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	79

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม การคมนาคมและการติดต่อสื่อสาร การแข่งขันทางการตลาด การใช้เทคโนโลยี มาพัฒนาในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ค่านิยม และพฤติกรรมของสังคมไทย กอปรกับประชาชน ได้รับผลกระทบต่อเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำจากวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 มีผลทำให้เกิดภาวะว่างงาน ขาดรายได้ ซึ่งนำไปสู่การย้ายถิ่นโดยเฉพาะจากชนบทเข้าสู่ตัวเมือง (กองสุขศึกษา. 2546 : 17) การอพยพแรงงานจากชนบทเข้าสู่ตัวเมือง วัยแรงงานที่อพยพเข้าสู่ตัวเมืองเพื่อทำงาน ในภาคอุตสาหกรรมนั้นส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นวัยที่เริ่มต้นก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ใน อนาคต วัยแรงงานเหล่านี้ต้องแยกตัวออกจากครอบครัวเดิมที่มีพ่อแม่ มีผู้ใหญ่ช่วยดูแลและให้ความ รักความอบอุ่น ต้องมารวมกลุ่มอาศัยร่วมกันในแหล่งใกล้ที่ทำงาน ทำให้วิถีคิดและวิถีการดำเนินชีวิต เปลี่ยนไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อวิถีทางเพศ

เพศเป็นเรื่องที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้คน คุณภาพชีวิตของคนจะดีหรือเลวส่วนหนึ่งมา จากอิทธิพลและบทบาทเรื่องเพศ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้กล่าวถึงเรื่องเพศว่า เป็นเรื่อง สำคัญเรื่องหนึ่งในชีวิต เพราะเรื่องเพศเป็นสาเหตุทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ (สุชาติ โสสมประยูร และวรรณิ โสสมประยูร. 2541: 4)

พฤติกรรมทางเพศเป็นสิ่งที่ธรรมชาติกำหนดให้มีขึ้นในมนุษย์ เพื่อให้มีการสืบเผ่าพันธุ์ ของมนุษย์มิให้สูญหาย พฤติกรรมดังกล่าวจะเริ่มขึ้นเมื่อมนุษย์เจริญเติบโตจนถึงวัยหนึ่ง วัยนี้เป็นวัย สำคัญของชีวิตก่อนเป็นผู้ใหญ่ ช่วงนี้จะมีร่างกายเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เนื่องจากต่อมใต้สมองขับ ฮอรโมนออกมากระตุ้นการเจริญเติบโตของอวัยวะเพศ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จะส่งผลให้ลักษณะ ทางเพศของวัยแรงงานเด่นชัดขึ้น ในขณะที่เดียวกันฮอรโมนเหล่านี้ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้าน อารมณ์และความรู้สึกทางเพศ มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย โกรธง่าย มีความรู้สึกรุนแรง วิตกกังวลและ ตี้อารมณ์ ขาดเหตุผล จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และสังคมของเด็กวัยนี้ ทำให้มีพฤติกรรม สับสนในบทบาทของตนเอง ลักษณะเด่นที่เป็นจุดเริ่มต้นของการเข้าสู่วัยรุ่นอย่างแท้จริง คือการ พัฒนาบุคลิกภาพในขั้นนุฎภาวะทางเพศ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางเพศ เป็นวัยที่มีสรีระ

ร่างกายเปลี่ยนแปลงตามอิทธิพลของฮอร์โมนเพศ ฮอร์โมนเพศกระตุ้นให้เกิดแรงขับทางเพศในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ เริ่มสนใจเพศตรงข้าม อยากรู้ อยากลองเรื่องเพศ เริ่มคบเพื่อนต่างเพศ จิตใจต้องการความเป็นอิสระและเสรีภาพที่จะเที่ยวเตร่กับเพื่อน ต้องการให้สังคมเห็นว่าตนเองมีความสามารถทางเพศ (สุพัตรา สุภาพ. 2540 : 17-18) นอกจากนั้นสื่อต่างๆ เช่น ทีวี วิทยุ วารสาร อินเทอร์เน็ต เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางว่าสื่อต่างๆ เหล่านี้ เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สามารถเสาะแสวงหาได้ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้จะส่งผลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรม และส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตได้ เนื่องจากวัยนี้เป็นวัยที่เพื่อนและบุคคลสาธารณะ เช่น ดารา นักร้อง เป็นต้น มีอิทธิพลสูง ชอบทำตามอย่างเพื่อนตามอย่างแฟชั่น (กรมสุขภาพจิต. 2547 : 23) และมักมีพฤติกรรมเลียนแบบกลุ่ม เช่น พฤติกรรมการสูบบุหรี่ การดื่มเบียร์ ดื่มสุรา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง และอาจตามมาด้วยการติดเชื้อจากโรคติดต่อร้ายแรงทางเพศสัมพันธ์ จากที่กล่าวมาทำให้ทราบว่าวัยนี้เป็นวัยที่ยังขาดความรู้ ขาดประสบการณ์ชีวิต ขาดทักษะในการตัดสินใจในการดำเนินชีวิต ทำให้มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อสุขภาพ และเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง

เจตคติในเรื่องเพศของบุคคลในสังคมได้เปลี่ยนไปจากเดิม การรักรัณวลสงวนตัวเป็นเรื่องล้าสมัย คนในสังคมจำนวนมากมีพฤติกรรมการมีเพื่อนต่างเพศพร้อมกันหลายคนหรือสับสนทางเพศนั่นเอง สื่อมวลชนก็มักจะเสนอบทบาทของผู้ที่มิเสรีภาพทางเพศราวกับว่าทุกคนเป็นแบบนี้ แม้แต่บทความทางวิชาการก็เสนอว่าคนหลายๆ คนมีเจตคติไม่ถือเรื่องพรหมจรรย์อีกต่อไป และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา (เพ็ญพิไล ฤทธาณานนท์. 2549 : 218) ทำให้สถานการณ์และปัญหาพฤติกรรมทางเพศของคนในปัจจุบันของสังคมไทยทุกวันนี้เป็นห่วงมาก โดยพบว่าเยาวชนไทยมีเจตคติและค่านิยมในเรื่องเพศที่ไม่ถูกต้อง มีความเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ยอมรับได้และเป็นเรื่องทันสมัย และมีเจตคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย เช่น ทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจกันหรือขาดความใกล้ชิด เป็นการขาดจังหวะในการร่วมเพศ (กรมสุขภาพจิต. 2547:23) สอดคล้องกับการศึกษาของ ธนพร สง่าศรีและคณะ (กรมสุขภาพจิต. 2547 : 5) ที่พบว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสามารถผูกมัดเพื่อนชายที่ตนชอบได้ ผู้หญิงคิดว่าถ้ามีเพศสัมพันธ์ด้วยความรักไม่ควรใช้ถุงยางอนามัย ส่วนผู้ชายจะไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนที่ไม่ใช่หญิงขายบริการ เจตคติต่อการมีแฟนพบว่าทั้งเพศชายและหญิงมีเจตคติเชื่อว่า การมีคู่หลายคนหรือมีกิ๊กเป็นเรื่องธรรมดา ถ้าไม่มีกิ๊กอาจถูกเพื่อนล้อเลียน นอกจากนี้ยังถือว่าเป็นการเดิมสีสนให้ชีวิต ทำให้รู้สึกว่าคุณค่า ได้ทำอะไรแปลกใหม่ไม่ซ้ำซากจำเจ

ปัญหาสุขภาพทางเพศจากการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง กำลังเป็นปัญหาที่สร้างความหนักใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งครอบครัว ชุมชน และสังคม ดังรายงานของสำนักกระบวนวิชา

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ได้รายงานการเฝ้าระวังโรค ในปี พ.ศ. 2549 ว่ามีผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำนวน 18,315 คน เป็นผู้ป่วยด้วยโรคเริมมวง กามโรค และกามโรคที่ไม่ระบุชนิด จำนวน 6,394 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 กลุ่มอายุที่พบผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงสุดคือ อายุ 15 - 24 คิดเป็นร้อยละ 26.9 กลุ่มอาชีพที่ป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์พบสูงสุดคือ อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 39.8 นอกจากนี้สำนักงานระบาดวิทยา ยังได้รายงานสถานการณ์โรคเอดส์ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 จนถึง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549 มีจำนวนทั้งสิ้น 269,111 คน เป็นเพศชาย 192,168 คน เป็นเพศหญิง 76,943 คน มีรายงานเสียชีวิตแล้ว 75,445 คน อาชีพที่พบผู้ป่วยมากที่สุดคือ อาชีพรับจ้าง/กรรมกร/ผู้ใช้แรงงาน คิดเป็นร้อยละ 46.51 และจากการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำให้เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ มีปัญหาการทำแท้งตามมาด้วยการรายงานสถานการณ์การทำแท้งในประเทศไทย ปี 2542 ของ สุวรรณ วรคามินและคณะ (2544 : 54) โดยทำการศึกษาจากจำนวนหญิงที่เข้ามารักษาภาวะแทรกซ้อนจากการทำแท้งในโรงพยาบาลของรัฐ 787 แห่ง มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 45,990 คน มากกว่าร้อยละ 76.8 เป็นหญิงวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีอายุน้อยกว่า 24 ปี และจากการศึกษาอายุครรภ์เฉลี่ยขณะทำแท้งเท่ากับ 13.01 สัปดาห์ ซึ่งเป็นช่วงที่เสี่ยงอันตรายกับชีวิตมาก กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 60.2 ทำแท้งเนื่องจากเหตุผลทางเศรษฐกิจและสังคม วิธีการทำแท้งที่นิยมทำนอกโรงพยาบาลส่วนใหญ่เป็นวิธีที่เสี่ยงต่ออันตรายและการติดเชื้อ ได้แก่ วิธีการสอดใส่สิ่งของเหลวต่างๆหรืออุปกรณ์ของแข็งเข้าช่องคลอด

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม ของ พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2536 : 87) พบว่ากลุ่มพนักงานเพศหญิง ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 503 คน พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 71 เคยไปเกี่ยวกับคูรัก มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์กับคูรักร้อยละ 23 อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคืออายุ 13 ปี เคยตั้งครรภ์ก่อนสมรสร้อยละ 6 เคยทำแท้งร้อยละ 4 อีกทั้งพบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายมากกว่า 1 คน ร้อยละ 8 จำนวนเพศชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยสูงสุด 7 คน และยังมีบางคนที่ถูกกลั่นแกล้งโดยที่ยังไม่ถึงขั้นเสียตัวร้อยละ 11 นอกจากนี้ยังพบมีรายงานเกี่ยวกับวัยรุ่นหญิงที่เคยถูกข่มขืนจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 จากรายงานการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของ ศรีพัทรา จาริวงค์ (2539 : 84) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 5 แห่ง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 คน มีอายุระหว่าง 15 - 24 ปี พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยมีพฤติกรรมทางเพศร้อยละ 81.1 โดยเคยมีพฤติกรรมทางเพศในระดับเบื้องต้นโดยการติดต่อไปมาหาสู่กันร้อยละ 71.7 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25.9 เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ 9.5 ตั้งครรภ์หรือเพื่อนหญิงตั้งครรภ์ร้อยละ 23 ทำแท้งหรือเพื่อนหญิงทำแท้งร้อยละ 17.6 และคลอดหรือเพื่อนหญิงคลอดร้อยละ 10.8 จากรายงานการศึกษาของ บุญเลิศ

เยี่ยมสวัสดิ์ (2545 : 1-2) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสาคร พบว่าพนักงานชายเคยมีประสบการณ์ทางเพศร้อยละ 83.1 และร้อยละ 68.7 ในพนักงานหญิง เมื่อศึกษาถึงการใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของพนักงานชายใช้ถุงยางอนามัยเพียงร้อยละ 31.9 การศึกษาของ กฤตชญา เขะตะตา และ ดาวิณา ช้างทอง (กรมควบคุมโรค. 2546 : 11) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มพนักงานชายในโรงงานอุตสาหกรรม พ.ศ. 2545 ใน 20 จังหวัดที่เป็นหน่วยเฝ้าระวัง (Sentinel sites) อายุ ระหว่าง 15 -29 ปี ได้แก่ สระบุรี นครราชสีมา อุบลราชธานี ขอนแก่น อุดรธานี สกลนคร เชียงใหม่ ลำปาง พะเยา เชียงราย นครสวรรค์ พิษณุโลก พิจิตร ราชบุรี กาญจนบุรี นครศรีธรรมราช ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี ระนอง และสงขลา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมต้น มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 18 ปี พนักงานชายส่วนใหญ่ ร้อยละ 78 เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว มีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ ร้อยละ 14.7 การใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงขายบริการใช้ ร้อยละ 63.4 การใช้ถุงยางอนามัยกับผู้หญิงอื่น(ไม่ใช่หญิงบริการ/แฟน/คนรัก) ร้อยละ 38.6 การศึกษาของวัชรีย์ เทพณรงค์ และอภิญา ดวงแก้ว (กรมควบคุมโรค. 2546 : 17) ได้ศึกษากลุ่มพนักงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 15 – 29 ปี จำนวน 4,824 คน พบว่า พนักงานหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วร้อยละ 65.8 โดยมีเพศสัมพันธ์กับแฟน คนรัก หรือเพื่อนสนิทร้อยละ 11 เมื่อศึกษาถึงการใช้ถุงยางอนามัย มีการใช้ถุงยางอนามัยในอัตราที่ต่ำมากคือ ร้อยละ 10.45 และจากรายงานการศึกษาของ ศิริกุล อีสรรนุรักษ์. (2549 :77-80) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อายุ 15 – 49 ปี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,011 คน พบว่าพนักงานร้อยละ 85 มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ที่น่าตกใจคืออายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มพนักงานชายคืออายุ 13 ปี และอายุเฉลี่ยของพนักงานหญิงอายุ 14 ปี สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกที่มีเพศสัมพันธ์ คือ ร้อยละ 46 ไม่ใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 51 การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มพนักงานชายพบร้อยละ 45 ของพนักงานหญิงพบร้อยละ 18

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบว่าปัญหาพฤติกรรมทางเพศของคนในสังคมในขณะนี้ เป็นปัญหาเร่งด่วนที่ควรจะต้องได้รับการแก้ไข เนื่องจากวัยแรงงานเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายสำคัญกลุ่มหนึ่งที่จะต้องได้รับการเสริมสร้างคุณภาพ เพราะอนาคตประชากรกลุ่มนี้จะเป็นกำลังสำคัญที่จะพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ผู้วิจัยเห็นว่าการดำเนินการจะต้องสะท้อนปัญหาที่เป็นปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุง แก้ปัญหาให้ทันต่อเหตุการณ์เสมอ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ย้ายถิ่นจากครอบครัวในต่างจังหวัดมาพักอาศัยอยู่ใกล้ที่ทำงาน ทำให้ห่างไกลจากครอบครัว ห่างไกลจากคนรู้จัก ไม่กล้าต่อคำนิทาที่จะส่งผลต่อครอบครัว พ่อแม่ พี่น้อง มีอิสระในการดำเนินชีวิตและมีโอกาส

ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยกระตุ้นต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากมาย อีกทั้งพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมที่อพยพมาจากชนบทนั้น มักมีการศึกษาน้อย อาจถูกชักชวนได้ง่าย นอกจากนี้จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาส่วนใหญ่ พบแต่รายงานการศึกษาพฤติกรรมทางเพศในสถานศึกษา ส่วนนอกกระบวนการศึกษานั้นยังมีรายงานการวิจัยน้อยมาก ทั้งๆที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยและวุฒิภาวะอันควรอีกทั้งเป็นกลุ่มที่มีข้อมูลมีเพศสัมพันธ์สูงมากทั้งเพศชายและเพศหญิง และจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยเป็นพยาบาลประจำห้องพยาบาลในโรงงานอุตสาหกรรมแห่งนี้พบว่าพนักงานส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น แม่บ้านพบถุงยางอนามัยในถังขยะเกือบทุกวันโดยเฉพาะกลุ่มพนักงานทำงานในกะรอบดึก มีพนักงานมาปรึกษาปัญหาความวิตกกังวลเรื่องการตั้งครรภ์ การใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด การใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉิน เรื่องการทำแท้ง และมีผู้เสียชีวิตจากโรคเอดส์ จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยประยุกต์ใช้แนวคิด PRECEDE Model ของ Green & Kreuter (1999 : 32-45) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย การศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะใช้ประโยชน์เพื่อวางแผนดำเนินงานโครงการหรือจัดกิจกรรมสุขศึกษาที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง ซึ่งพฤติกรรมทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายสุขภาพบัญญัติแห่งชาติข้อ 5 (งดบุหรี่ยาเสพติด สุรา การพนันและการสำส่อนทางเพศ) นอกจากนี้การศึกษานี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเชิงคุณภาพเพิ่มเติม โดยจะทำการสัมภาษณ์เจาะลึกในกลุ่มพนักงานที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคู่ เพื่อศึกษาเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งข้อมูลจากการศึกษานี้จะเป็นข้อมูลในการจัดโครงการในการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม กับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการทำนายของปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมต่อพฤติกรรมทางเพศ ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา
4. เพื่อศึกษาเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อทราบพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและเป็นแนวทางในการให้ความรู้แก่พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมและเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เรื่องพฤติกรรมทางเพศต่อไป
3. เพื่อใช้เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ในการกำหนดแนวทางป้องกัน อันจะนำไปสู่การลดปัญหาต่างๆที่เกิดจากผลของการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การตั้งครรภ์ การทำแท้ง และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นพนักงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 5,535 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นพนักงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 450 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling)

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ เลือกจากกลุ่มตัวอย่างที่มีคู่นอน จำนวนสูงสุดตามลำดับ จนได้ข้อมูลอิ่มตัว

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย
 - 1.1 ปัจจัยนำ ได้แก่
 - 1.1.1 ลักษณะสังคมประชากร
 - 1.1.2 เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ
 - 1.1.3 การเห็นคุณค่าในตนเอง
 - 1.2 ปัจจัยเอื้อ คือ ลักษณะการพักอาศัย
 - 1.3 ปัจจัยเสริม ได้แก่
 - 1.3.1 สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
 - 1.3.2 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมทางเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การแสดงออกหรือคาดว่าจะกระทำของพนักงานเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ การวางตัว การติดต่อไปมาหาสู่ การไปเที่ยวตามลำพังสองต่อสอง การอยู่ตามลำพังในที่ลับตา การจับมือถือแขน การโอบ กอดและจูบ การมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งการใช้วิธีคุมกำเนิด

2. ปัจจัยนำ หมายถึง ปัจจัยภายในของบุคคลที่จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่

2.1 ลักษณะสังคมประชากร ได้แก่

2.1.1 อายุ หมายถึง จำนวนอายุปีเต็มของพนักงานนับตามปฏิทินจนถึงวันที่เก็บรวบรวมข้อมูล

2.1.2 เพศ หมายถึง แบ่งออกเป็นเพศชาย และ เพศหญิง

2.2 เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางตัวต่อเพศตรงข้าม การคบเพื่อนต่างเพศ การมีคู่รัก การไปมาหาสู่กับเพื่อนต่างเพศ การมีเพศสัมพันธ์รวมทั้งการใช้วิธีคุมกำเนิด

2.3 การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่บุคคลพิจารณาประเมินคุณค่าตนเองโดยการตรวจสอบการกระทำ ความสามารถในการประสบความสำเร็จการทำให้บุคคลยอมรับตนเอง ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ คูเปอร์สมิธ (Coopersmith Self-esteem Inventory : Adult form)

3. ปัจจัยเอื้อ หมายถึง ปัจจัยที่มีส่วนเอื้ออำนวยให้บุคคลแสดงพฤติกรรมทางเพศได้โดยง่ายหรือยาก คือ ลักษณะการพักอาศัย

ลักษณะการพักอาศัย หมายถึง สภาพการพักอาศัยของพนักงานในปัจจุบัน ประกอบด้วย

3.1 อยู่กับบิดามารดา

3.2 อยู่กับญาติ

3.3 อยู่ตามลำพัง

3.4 แบ่งเช่าห้องกับเพื่อนเพศเดียวกัน

3.5 แบ่งเช่าห้องกับเพื่อนต่างเพศ

3.6 อยู่กับสามีหรือภรรยา

4. ปัจจัยเสริม หมายถึง การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมต่างๆ ที่ช่วยให้เกิดแรงผลักดันในการแสดงพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่

4.1 สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หมายถึง สารหรือสื่อที่ไปกระตุ้นให้เกิดอารมณ์

ทางเพศ ได้แก่ การใช้สารเสพติด การอ่านหรือดูหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ การดูเทปโทรทัศน์ปลุกเร้าอารมณ์

4.2 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน หมายถึง การตัดสินใจคล้อยตามเพื่อนในเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยที่เสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมึนเมาที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ การใช้ยาปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ การอ่านหรือดูหนังสือโป๊หรือหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ การดูวิดีโอ/ภาพยนตร์/อินเทอร์เน็ตปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ การไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น คอฟฟี่ช็อป ผับ บาร์ คาราโอเกะ การจับมือถือแขน โอบ กอด และต้องสัมผัสคู่รักตามเพื่อน

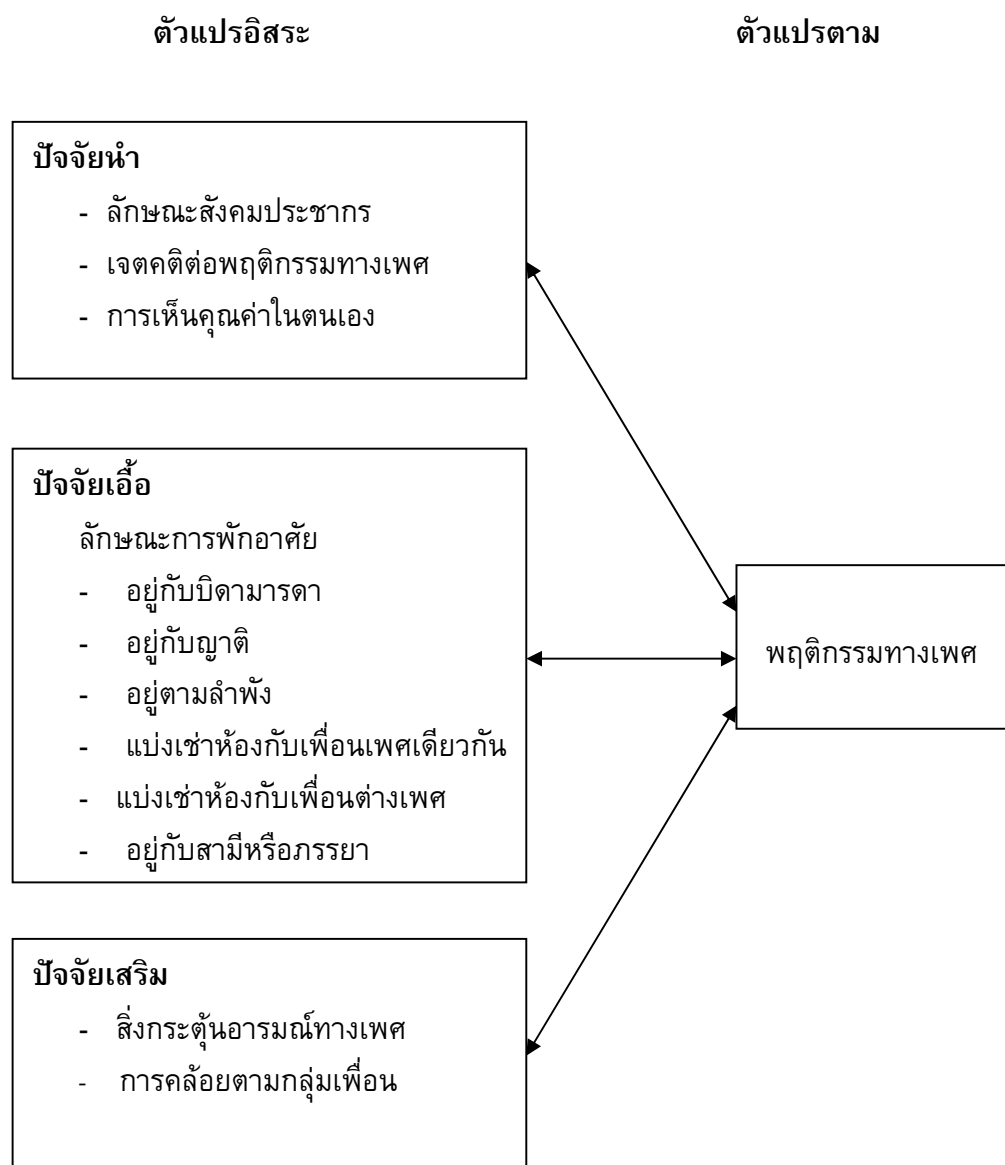
5. พนักงาน หมายถึง ชายหญิงที่กำลังปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา

6. โรงงานอุตสาหกรรม หมายถึง โรงงานขนาดใหญ่ (จำนวนคนงาน 6,000 คน) ผลิตเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

7. เครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง กระบวนการที่เชื่อมโยงของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมที่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศมากกว่า 1 คน ซึ่งกระบวนการเชื่อมโยงดังกล่าวเปรียบได้กับเครือข่ายคล้ายใยแมงมุม โดยเครือข่ายความสัมพันธ์จะเน้นเฉพาะเครือข่ายที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้มีแนวคิดที่จะศึกษาพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า ดังแสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ
2. อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ
3. เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ
4. การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ
5. ลักษณะการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ
6. สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศ
7. การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศ
8. ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม มีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมทางเพศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ
2. แนวคิดเกี่ยวกับแบบจำลอง PRECEDE Framework
3. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ
 - 1.1 ลักษณะสังคมประชากร
 - 1.2 เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ
 - 1.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง
 - 1.4 ลักษณะการพักอาศัย
 - 1.5 สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
 - 1.6 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน
4. สังคมมิติ

1. ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2539 : 373) หมายถึง การกระทำหรืออาการแสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “พฤติกรรม” ซึ่งสามารถกล่าวสรุปได้ดังนี้

พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นการกระทำที่บุคคลนั้นแสดงออกมา รวมทั้งกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล และกิจกรรมนี้อาจสังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัสหรือไม่สามารถสังเกตได้ (เฉลิมพล ดันสกุล. 2541 : 2)

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ทั้งด้านกายกรรม วาจากรรม และมโนกรรม โดยรู้สำนึกหรือไม่รู้สำนึก ทั้งที่สังเกตได้และไม่อาจสังเกตได้ (สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2543 : 5)

พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งอาจเป็นการกระทำที่บุคคลนั้นแสดงออกมา อาจสังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัสหรือไม่สามารถสังเกตได้ หรือเป็นปฏิกิริยาของสิ่งมีชีวิตต่อสิ่งเร้าที่อาจปรากฏให้เห็นได้ หรืออาจอยู่ภายใน ซึ่งไม่สามารถสังเกตได้ แต่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการณ์

แสดงออก ซึ่งพฤติกรรมในเรื่องนี้จะเน้นเฉพาะพฤติกรรมของมนุษย์ ดังนั้นพฤติกรรมของมนุษย์ จึงหมายถึง ปฏิกริยาของบุคคลที่สังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การพูด การเดิน การแสดง สีหน้า ความรู้สึก ความรู้ ความตั้งใจ เป็นต้น โดยปฏิกริยานี้เกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับหรือเผชิญกับสิ่งเร้าที่มาจากภายในหรือภายนอกร่างกาย (นิตยา เพ็ญศิริรักษา. 2544 : 60)

จากความหมายที่มีผู้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกมาเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า การกระทำหรือการแสดงออกมานั้นมีทั้งชนิดที่สามารถสังเกตได้ง่ายด้วยประสาทสัมผัส เช่น การเดิน การพูด การแสดงสีหน้า เป็นต้น และชนิดที่ไม่สามารถสังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัส ต้องใช้เครื่องมือวัดเฉพาะ ซึ่งเป็นการกระทำหรือการแสดงออกที่เจ้าตัวเท่านั้นรับรู้ได้ เช่น การกระทำหรือการแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ เป็นต้น

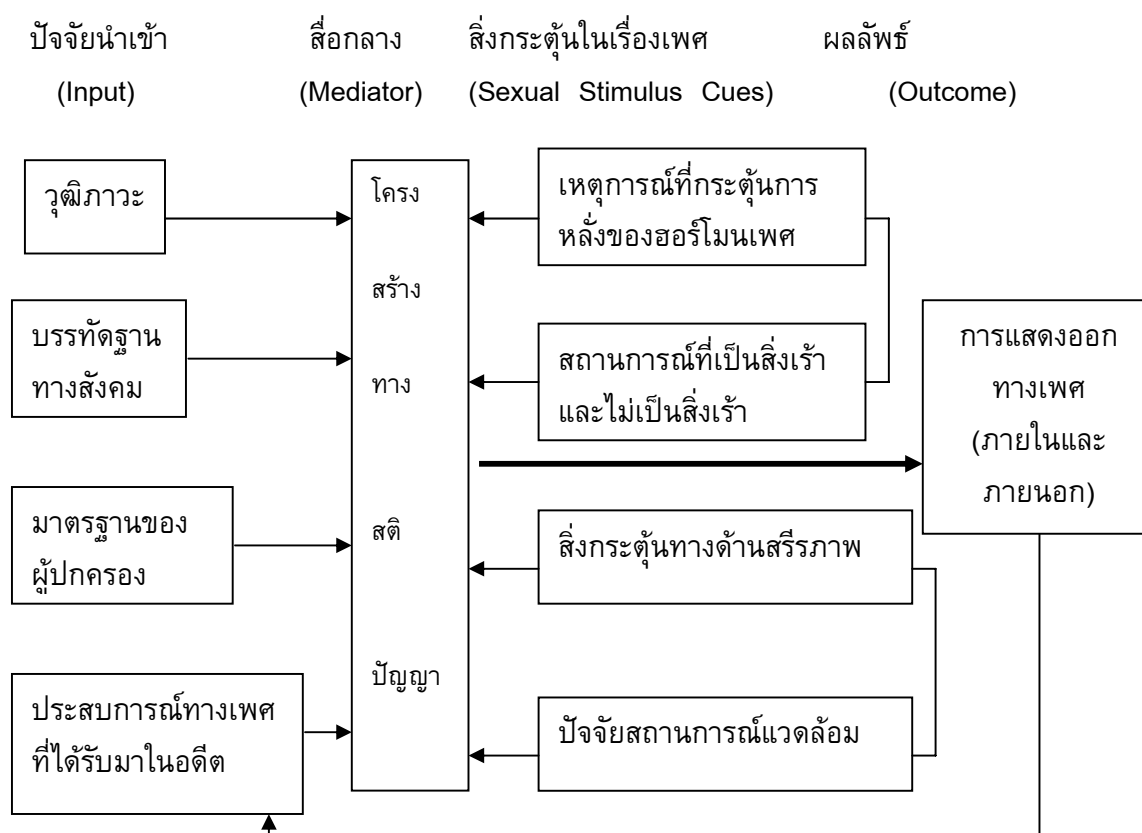
แนวคิดเกี่ยวกับการเกิดพฤติกรรมทางเพศ

แอบรามสัน (พูนสุข ช่วยทอง. 2548 : 206 ; อ้างอิงจาก Abramson. 1983.

Adolescent , sex and contraception. pp. 46 – 60) ได้กล่าวถึง การแสดงออกทางเพศนั้น ถูกควบคุมโดยกลไกที่เป็นโครงสร้างทางสติปัญญาของบุคคล (Cognitive structure) ที่เหมือนเป็นแหล่งสะสมอารมณ์ ความรู้สึก และประสบการณ์ของบุคคลที่ได้รับมาจากแหล่งต่างๆ เช่น ครอบครัว ประสบการณ์ของตนเอง เพื่อน สื่อสารมวลชน เป็นต้น ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาททางเพศ และมีหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมตอบสนองเกี่ยวกับเรื่องเพศของตน ซึ่งโครงสร้างทางสติปัญญาของแต่ละบุคคล ได้รับการพัฒนามาจากปัจจัยนำเข้า (Input) 4 ด้าน ดังนี้

(ภาพประกอบ 2)

1. วุฒิภาวะ (Maturity) เป็นขบวนการเจริญเติบโตด้านร่างกาย บุคลิกภาพ จิตใจ อารมณ์ สังคม เพื่อพัฒนาจากเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และจะส่งผลให้เห็นชัดเจนเมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น
2. บรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) เป็นกฎเกณฑ์ของสังคม เด็กไม่ได้เรียนรู้จากพ่อแม่เพียงอย่างเดียว แต่ได้เรียนรู้จากสังคมด้วย เช่น กลุ่มเพื่อน ซึ่งการยอมรับของกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก นอกจากเพื่อนแล้วเด็กก็ยังเรียนรู้ได้จากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ หนังสือ วารสาร โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น รวมถึง ศาสนา วัฒนธรรม ในแต่ละท้องถิ่น องค์กรชุมชนต่างๆ ในสังคม
3. มาตรฐานของบิดามารดา (Parental standards) หมายถึง อิทธิพลการเลี้ยงดู ค่านิยมของบิดามารดา เกี่ยวกับสิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติในเรื่องเพศ
4. ประสบการณ์ทางเพศที่ได้รับมาในอดีต (Previous Sexual Experience) เป็นสิ่งที่ตกค้างอยู่ในโครงสร้างทางสติปัญญา และก่อตัวเป็นหลักปฏิบัติแห่งความประพฤติ

ภาพประกอบ 2 : ระบบเพศสัมพันธ์ (Sexual System)

ที่มา: พูนสุข ช่วยทอง. (2548). ครอบครัวและคุณภาพเด็ก : 206; อ้างอิงจาก Abramson. 1983. Adolescent , sex and contraception. pp.46 – 60.

นอกจากนี้ แอบรัมสัน (พูนสุข ช่วยทอง. 2548 : 206 ; อ้างอิงจาก Abramson. 1983. Adolescent , sex and contraception. pp. 46 – 60) ได้กล่าวถึงสิ่งกระตุ้นในเรื่องเพศ (Sexual Stimulus Cues) ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะสร้างความเพียงพอให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศ แอบรัมสัน ได้แบ่งสิ่งกระตุ้นทางเพศออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. เหตุการณ์ที่กระตุ้นการหลั่งของฮอร์โมนเพศ (Endocrinological Stimuli)
อิทธิพลอันเนื่องมาจากฮอร์โมนเพศ

2. สถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้าและไม่ใช่สิ่งเร้า (Conditioned and Unconditioned Stimuli) ประกอบด้วยสิ่งกระตุ้นที่มีบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องกับตัว เช่น การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ยั่วยวน การดูภาพยนตร์ การอ่านหนังสือโป๊ หรือได้รับการกระตุ้นโดยตรงจากคนรัก

3. สิ่งกระตุ้นทางด้านสรีรภาพ (Physiological Events) อิทธิพลอันเนื่องมาจาก ระบบประสาทส่วนกลางและระบบประสาทอัตโนมัติ

4. ปัจจัยทางสถานการณ์แวดล้อม (Situational Parameters) เป็นอิทธิพลจากตัวแปรภายนอก หรือสิ่งแวดล้อม เช่น ยา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บรรยากาศที่เป็นใจ หรืออยู่ในกลุ่มที่มั่วสุมในเรื่องเพศ เป็นต้น

แอบเรมชันยังได้อธิบายถึงแผนภูมิระบบเพศสัมพันธ์ (Sexual System) ไว้ว่า โครงสร้างทางสติปัญญาเป็นผลจากการสะสมประสบการณ์ในอดีตที่ผ่านมา ได้แก่ วุฒิภาวะ บรรทัดฐานทางสังคม มาตรฐานของบิดามารดา และประสบการณ์ทางเพศที่ได้รับมาก่อน และก่อตัวเป็นหลักปฏิบัติแห่งความประพฤติทางเพศ (Codes of conduct) ซึ่งโครงสร้างทางสติปัญญาเป็นสิ่งที่คอยควบคุม (Monitor) สิ่งกระตุ้นทางเพศทั้งหมด นั่นคือสิ่งกระตุ้นทางเพศต่างๆ เหล่านี้ จะกระตุ้นเร้าให้บุคคลแสดงออกทางด้านเพศเหมาะสมหรือไม่ก็ตาม พฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกมานี้ ก็จะส่งผลย้อนกลับมาเข้าสู่ระบบ กลายเป็นประสบการณ์เดิมของบุคคลผู้นั้นต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับระบบเพศสัมพันธ์ได้เสนอว่า โครงสร้างทางสติปัญญาของบุคคลเป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมแสดงออกในเรื่องพฤติกรรมทางเพศทั้งหมด อีกทั้งเป็นหลักยึดเหนี่ยวภายใต้จิตสำนึกของบุคคลและสามารถที่จะแสดงออกมาในวิถีการดำเนินชีวิต ในลักษณะของความรู้ ความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศ

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นว่า พฤติกรรมทางเพศเป็นการกระทำที่แสดงออกของการตื่นตัวของร่างกาย ความคิดและความรู้สึก เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางอารมณ์และการตื่นตัวของร่างกายต่อสถานการณ์ที่ยั่วยุให้เกิดอารมณ์เพศ การที่บุคคลสามารถควบคุมการตอบสนองต่อการเร้าอารมณ์ทางเพศได้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศด้วย ซึ่งตาม ระบบเพศสัมพันธ์เชื่อว่า โครงสร้างทางสติปัญญาเป็นตัวที่ควบคุมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลตามปัจจัยในด้านวุฒิภาวะ บรรทัดฐานทางสังคม มาตรฐานของบิดามารดา และจากประสบการณ์ทางเพศที่ได้รับมาก่อน ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีส่วนในการแสดงพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นไทย

วัยรุ่นจะแสดงออกและมีพฤติกรรมทางเพศอย่างเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ขึ้นกับปัจจัยหลายด้านรอบๆ ตัววัยรุ่น รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้เกิดปัญหา (Risk factor) และปัจจัยที่จะช่วยป้องกันปัญหา (Protective factor) ดังตาราง 1 (จันทร์จิตตา พฤษานานนท์. 2547: 115 – 117).

ตาราง 1 ปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมทางเพศ

ตัวปัจจัย	ปัจจัยเสี่ยง	ปัจจัยที่จะช่วยป้องกัน
1. ตัววัยรุ่นเอง (Individual factor)	- เป็นหนุ่มสาวเร็วตั้งแต่อายุน้อย คือโตแต่ตัวแต่ใจยังเป็นเด็ก (Body–mind gap) ยังไม่ถึงพร้อมของวุฒิภาวะทางความคิด อารมณ์ และการตัดสินใจ - ปัญหาทางอารมณ์ (Emotional distress) - เคยถูกระงับการทำรุนแรงทางกายและทางเพศ (Physical and sexual abuse) - เสพสารเสพติด (Alcohol / Substance abuse) - หุนหันพลันแล่น (Impulsive) - ขาดความรักความอบอุ่น - เพื่อนๆ มีแฟนกันตั้งแต่อายุยังน้อย	- ได้รับการดูแลเอาใจใส่ อบรมให้มีค่านิยม ทศนคติที่ถูกต้องและมีความรับผิดชอบ - มีความมั่นใจในตนเอง มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและดูแลจัดการตนเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อมีความรู้สึกที่ดีทางเพศ (Sexual self – efficacy) - มีทักษะ มีโอกาส มีทางเลือกที่ดีๆในชีวิต - มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา ตามขนบธรรมเนียมประเพณีและความเชื่อ
2.เพื่อน (Peers)	- การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องปกติในกลุ่มเพื่อน - มีแรงท้าทาย กดดัน ชักจูงจากเพื่อนๆ (Peers pressure) - มีการใช้แอลกอฮอล์และสารเสพติดเป็นประจำในกลุ่มเพื่อน - ต้องการเด่น ดัง(Popularity)	- มีสัมพันธภาพอันดีกับครอบครัว - รู้จักป้องกันและมีความรับผิดชอบ

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวปัจจัย	ปัจจัยเสี่ยง	ปัจจัยที่จะช่วยป้องกัน
3. โรงเรียน (School)	- หนีเรียน ลาออกจากโรงเรียน ไม่อยู่ในระบบการศึกษา	- มีการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียน - มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การกีฬา และสันทนาการที่หลากหลายทำ ให้วัยรุ่นอยากไปโรงเรียนและเรียนรู้ทักษะชีวิต สอนให้รู้จักคิดและตัดสินใจให้ถูกต้อง รู้สิทธิหลักเลียงปฏิเสธและรู้จักจัดการกับอารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสมและไม่เกิดอันตราย - ไปโรงเรียนสม่ำเสมอ มีความรับผิดชอบ
4. ครอบครัว (Family)	- พ่อแม่ด้อยการศึกษา ขาดความรู้ ยากจน - พ่อแม่ไม่มีความคาดหวังในตัวลูก ไม่เชื่อว่าลูกมีความสามารถ ทศนคติที่ปล่อยปละละเลย และยินยอมให้มีแฟนมีเพศสัมพันธ์ - มีการฆ่าตัวตายหรือพยายามฆ่าตัวตาย - พ่อแม่เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี กินเหล้า สูบบุหรี่ เทียวกลางคืนล่าสอน	- มีความรัก ความอบอุ่น มีความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว - มีความหวังที่ชัดเจนที่จะให้วัยรุ่นหลักเลียงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร - ให้ความสำคัญและมีความคาดหวังที่ชัดเจนที่จะให้วัยรุ่นมีการศึกษาที่ดี และสำเร็จการศึกษาในระดับสูงสุดตามความสามารถ - พ่อแม่มีการติดตาม และชี้แนะกับวัยรุ่นสม่ำเสมอ

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวปัจจัย	ปัจจัยเสี่ยง	ปัจจัยที่จะช่วยป้องกัน
5. สังคม ชุมชน (Community)	- ขาดสัมพันธภาพอันดีในครอบครัว ขาดทักษะในการพูดคุยสื่อสาร ทำให้ไม่กล้าพูด ไม่กล้าถาม - ยากจน เป็นแหล่งเสื่อมโทรม เป็นแหล่งอบายมุข - ด้อยการศึกษา - ย้ายถิ่นที่อยู่บ่อย - อัตราหย่าร้างสูง - สื่อต่างๆ ขาดความรับผิดชอบ ยั่วเย้ามอมเมา - ขาดการชี้แนะ	- มีความเชื่อทางศาสนา ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมที่ดีงาม ถูกต้อง มีเครื่องยึดเหนี่ยวในจิตใจ - มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างคนในชุมชน ช่วยกันสอดส่องดูแลเอาใจใส่ - อัตราการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นต่ำ

ที่มา : จันทิชาติตา พฤษานานนท์. (2547). Adolescent Sexual Health. ใน กลยุทธ์การดูแลและสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น. พัฒนา มหาโชคเลิศวัฒนา. 115 – 117.

จากการศึกษาสาเหตุของการมีพฤติกรรมทางเพศของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากมาย ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว คือ ความอยากรู้ อยากลอง ความต้องการทางเพศ ปัจจัยด้านสังคม คือกลุ่มเพื่อน ชุมชน สภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่ และอิทธิพลต่างๆ จากสื่อ ซึ่งจากปัจจัยเหล่านี้จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้พนักงานมีพฤติกรรมทางเพศได้

ลักษณะพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน สภาพสังคมไทยปัจจุบันนี้เต็มไปด้วยสิ่งกระตุ้นยั่วเย้าอารมณ์ทางเพศโดยเฉพาะวัยรุ่นในเขตเมือง ทำให้ค่านิยมทางเพศเปลี่ยนแปลงไป แต่เดิมสังคมไทยมีค่านิยมว่าผู้หญิงไม่ควรคบเพื่อนชายและต้องรักษานวลสงวนตัว ปัจจุบันค่านิยมการคบเพื่อนต่างเพศมีความเป็นอิสระและเปิดเผยมากขึ้นกลายเป็นแฟชั่นของวัยรุ่นในปัจจุบัน เช่น การมีแฟนหรือคู่รัก การมีนัดระหว่างชายหญิงทำให้วัยรุ่นไทยในปัจจุบันมีโอกาสคบหากันได้อย่างใกล้ชิดและมีความสนิทสนมกันมาก ไปไหนมาไหนด้วยกันสะดวกมากขึ้น การคบหาเป็นแฟนกับเพศตรงข้าม

นับเป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำวัยรุ่นไปสู่ความรักและอาจมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามในอนาคตได้ และวัยรุ่นมีความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมมากที่สุด ต้องการให้สังคมยอมรับตนเข้าเป็นพวก โดยเฉพาะในกลุ่มเพื่อน ในระยะวัยรุ่นนี้จึงให้ความสำคัญกับเพื่อนต่างเพศมาก ประกอบกับความก้าวหน้าเกี่ยวกับระบบสื่อสารที่ไร้พรมแดนมีความทันสมัย จึงทำให้การติดต่อสื่อสารสะดวกรวดเร็วมากขึ้น ทำให้หนุ่มสาวไทยในปัจจุบันมีโอกาสนอกบ้านใกล้ชิดและมีความสนิทสนมกันมากกว่าแต่ก่อน

วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์(Sexually active) ด้วยเหตุผลความรู้สึก ความต้องการที่ต่าง ๆ กัน เช่น

- ได้รับแรงกดดัน ชักจูงจากเพื่อนๆ (Peers pressure)
- ต้องการความใกล้ชิด ความรัก (Experience affective/ closeness)
- รู้สึกว่าตนเองโตแล้ว (To feel grown up)
- อยากลอง อยากหาประสบการณ์ (For experimentation)
- ทำแล้วรู้สึกดี (Feel good)

พฤติกรรมทางเพศจะค่อยเป็นค่อยไป เริ่มจากการพูดคุยในระยะห่าง (distant)

————> ใกล้ชิด (intimate) —————> จับมือถือแขน (holding) —————> กอดจูบ (kissing)
 —————> ลูบคลำ (light petting : above-the-waist) —————> heavy petting : below-the-waist
 —————> ร่วมเพศ (intercourse)

การเปลี่ยนแปลงทางเพศของวัยรุ่น ได้รับอิทธิพลมาจากฮอร์โมนเพศ ทำให้วัยรุ่นเริ่มมีความรู้สึกทางเพศ เริ่มมีความรัก มีความสนใจเพศตรงข้าม ต้องการแสวงหาความแปลกใหม่และอยากเรียนรู้เรื่องเพศมากขึ้น การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมีจุดเริ่มต้นจากการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ประกอบกับแรงขับทางเพศ จึงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ตั้งใจเกิดขึ้นได้ดังนี้ (วนิดา พันธุ์สะอาด. 2543 : 34 – 38)

1. การแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น มักเริ่มต้นจากการเกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน ต่อมาเป็นการเกี่ยวข้องกับเพื่อนทั้งสองเพศเป็นกลุ่ม และต่อมาเริ่มมีการนัดเที่ยวเป็นคู่รักพร้อมๆ กันหลายคู่ และสุดท้ายพบกันตามลำพังเฉพาะคู่รัก การได้มีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนม มีการสัมผัสลูบคลำร่างกายของฝ่ายหญิงจนถึงมีการเล้าโลมกัน จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ (อรอุษา จันทรวิจ. 2544 :129) พบว่า การมีพฤติกรรมการแตะต้องสัมผัสระหว่างชายหญิงเชิงขู้สาวทำให้มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 25.3 การดื่มสุราหรือของมึนเมาทำให้มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 10.7 การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศทำให้มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 13.3 การที่มีพฤติกรรมเที่ยวสถานบันเทิงทำให้มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 24.4 และการมีพฤติกรรมดูวีดิทัศน์/ภาพยนตร์/อินเทอร์เน็ตกระตุ้นอารมณ์ทาง

เพศทำให้มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 15.2 ความเอื้ออำนวยของสถานเริงรมย์และสิ่งบันเทิงต่าง ๆ เป็นสิ่งยั่วยุให้วัยรุ่นเกิดแรงขับทางเพศ และเป็นแรงเสริมให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

2. การถูกข่มขืนกระทำชำเรา คือการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้รับการยินยอมจากฝ่ายหญิง ซึ่งรวมถึงการที่ฝ่ายหญิงยินยอมให้มีการร่วมเพศเพราะความกลัว การถูกบังคับ และการร่วมเพศที่ฝ่ายหญิงอยู่ในสภาวะที่ไม่อาจขัดขืนได้ เช่น การถูกมอมเมา การมอมยา เป็นต้น

ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ

จากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม หรือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศต่างๆมากมายดังนี้ (วนิดา พันธุ์สะอาด. 2543 : 34 – 38)

1. ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นส่วนใหญ่เกิดจากความไม่ตั้งใจ ขาดการวางแผนทำให้ไม่มีการคุมกำเนิด ซึ่งอาจเป็นเพราะวัยรุ่นไม่ต้องการคุมกำเนิด ไม่มีความรู้ในเรื่องในเรื่องคุมกำเนิดที่ถูกต้องและเหมาะสม จึงทำให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ขึ้น ซึ่งนอกจากจะเกิดผลต่อผู้ตั้งครรภ์แล้ว ยังก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ได้แก่ ปัญหาครอบครัว ปัญหาทางจิตใจและอารมณ์และปัญหาสังคมตามมา

2. ปัญหาการทำแท้ง

มักเกิดในวัยรุ่นหญิงที่ไม่ได้มีการเตรียมพร้อมที่จะตั้งครรภ์ และมีสถานภาพเป็นโสด เป็นนางสาวซึ่งได้รับแรงกดดันทางสังคมอย่างมาก หากวัยรุ่นหญิงและชายไม่มีความพร้อมในการเป็นพ่อแม่ในอนาคต จึงเกิดการตัดสินใจที่จะยุติการตั้งครรภ์ขึ้น ในการตัดสินใจครั้งนี้ ผู้หญิงจะชั่งน้ำหนักระหว่างการทำแท้งเพื่อยุติปัญหา และความกดดันต่างๆ กับความรู้สึกทางศีลธรรม ประกอบกับความยุ่งยากในสถานบริการ ความกลัวความเจ็บปวด และอันตรายที่เกิดจากการทำแท้งและถูกตำหนิของคนรอบข้างถ้าหากมีใครรู้เรื่อง

3. ปัญหาโรคเอดส์และโรคเพศสัมพันธ์

ปัจจุบันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นนับวันจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่วัยรุ่นชายส่วนใหญ่ไม่ได้ใส่ถุงยางอนามัยกับคนรักของตนเอง เพราะคิดว่าสะอาด ปลอดภัย และมีอัตราความเสี่ยงต่ำ และส่วนหนึ่งจากความคิดของวัยรุ่นชายคิดว่า การใช้ถุงยางอนามัยทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง และกระบวนการร่วมเพศไม่ต่อเนื่อง ความเชื่อที่ผิดในพฤติกรรมทางเพศนี้ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อโรคเอดส์และโรคเพศสัมพันธ์ตามมา

2. แนวคิดเกี่ยวกับแบบจำลอง PRECEDE Framework

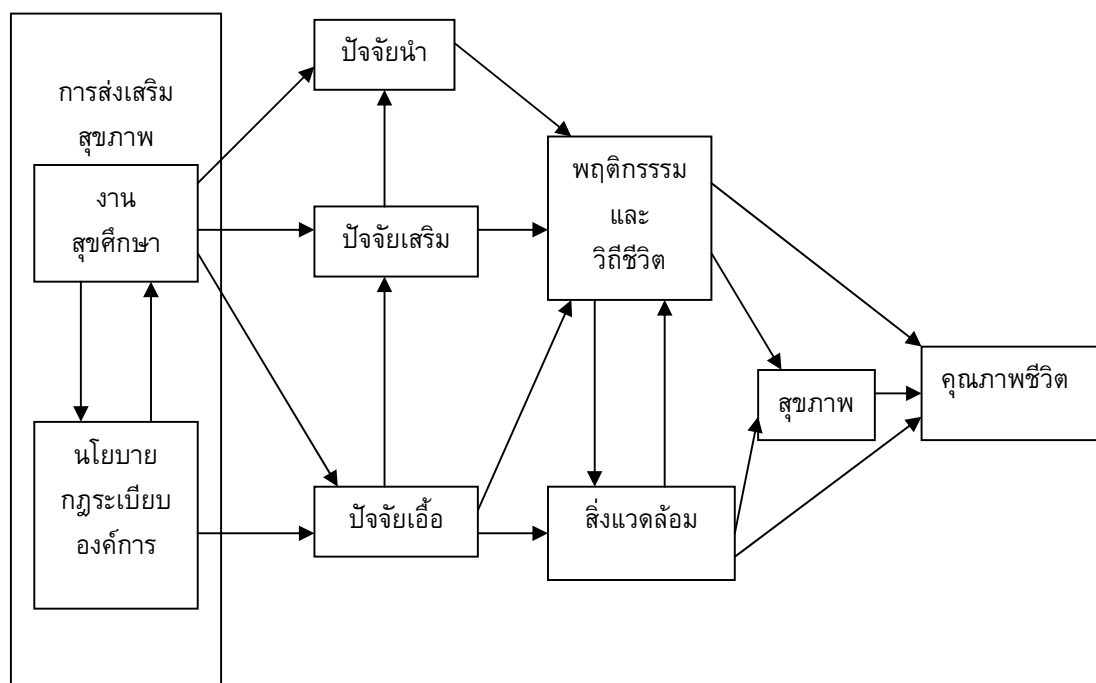
ปัญหาสุขภาพหรือปัญหาสาธารณสุขล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพ ได้แก่ พฤติกรรมป้องกันโรค พฤติกรรมการเจ็บป่วย และ พฤติกรรมของผู้ป่วย ดังนั้นการแก้ไขปัญห

สาธารณสุข จึงควรให้ความสำคัญต่อการศึกษาพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลหรือชุมชน โดยการวิเคราะห์สาเหตุหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพ ที่เป็นต้นเหตุของปัญหาแล้วหาวิธีที่เหมาะสมมาใช้ในการปลูกฝัง หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพให้เป็นไปในทางที่ถูกต้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำ PRECEDE Model จาก PRECEDE Framework ซึ่ง กรีน และกรูเธอร์ เป็นผู้พัฒนารูปแบบจนเป็นแบบจำลองดังกล่าวโดยแบบจำลองนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ (Green & Kreuter. 1999 : 32-45)

PRECEDE Framework เป็นกระบวนการวิเคราะห์ เพื่อวางแผนการดำเนินงานสุขภาพศึกษาที่มีแนวคิด ว่า พฤติกรรมของบุคคลที่มีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย (Multiple Factors) ดังนั้นการดำเนินงานหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะต้องมีการดำเนินการหลายๆ ด้านประกอบกันและจะต้องวิเคราะห์ถึงปัจจัยสำคัญ ที่มีผลต่อพฤติกรรมนั้นๆ ก่อน จึงจะสามารถวางแผนและกำหนดวิธีการในการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการวิเคราะห์ใน PRECEDE Framework เป็นการวิเคราะห์ที่เริ่มจากผล (Outcome) ที่ต้องการหรืออีกนัยหนึ่ง คือ คุณภาพชีวิตของบุคคลที่พึงประสงค์ แล้วพิจารณาย้อนกลับไปหาต้นเหตุ หรือปัจจัยที่เป็นสาเหตุของปัญหาอื่นๆ นั้น การวิเคราะห์ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ 6 ขั้นตอน (ดังแสดงในภาพประกอบ 3)

ระยะที่ 5	ระยะที่ 4	ระยะที่ 3	ระยะที่ 2	ระยะที่ 1
การประเมิน การบริหาร และนโยบาย (Administrative and policy assessment)	การประเมิน ทางการศึกษา และนิเวศวิทยา (Educational and ecological assessment)	การประเมิน ทางพฤติกรรม (Behavioral assessment)	การประเมิน วิทยาการระบาด (Epidemiological assessment)	การประเมินสังคม (Social assessment))

ภาพประกอบ 3 การวิเคราะห์สาเหตุพฤติกรรมทางเพศตามกรอบแนวคิด PRECEDE MODEL

ที่มา: พรสุข หุ่นรินทร์. (2545). เอกสารคำสอนวิชา สข 531 พฤติกรรมศาสตร์ทางสุขศึกษา : 343

ขั้นตอนที่ 1 การประเมินทางสังคม (Social assessment) เป็นการพิจารณาและประเมินคุณภาพชีวิต โดยการประเมินปัญหาต่างๆ ของบุคคลหรือชุมชน ซึ่งปัญหาต่างๆ

ที่ประเมินได้ จะเป็นเครื่องชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินวิทยาการระบาด (Epidemiological assessment) เป็นการประเมินว่า มีปัญหาสุขภาพที่สำคัญอะไรบ้างในกลุ่มหรือชุมชนที่ศึกษา ซึ่งปัญหาสุขภาพเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาสังคมหรือได้รับผลกระทบจากปัญหาสังคม ในขณะที่เดียวกันปัญหาสุขภาพก็มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตเช่นกัน ข้อมูลทางด้านระบาดวิทยาจะชี้ให้เห็นถึงการเจ็บป่วย การเกิดโรค และสภาวะสุขภาพ ตลอดจนประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินการด้านสุขศึกษาได้อย่างเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินทางพฤติกรรม (Behavioral assessment) เป็นการประเมินปัญหาสุขภาพที่พบจากการประเมินในข้อที่ 2 นำมาวิเคราะห์หาสาเหตุที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็นสาเหตุอันเนื่องมาจากพฤติกรรมของบุคคลและสาเหตุที่ไม่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ถึงแม้ว่าในการดำเนินงานสุขศึกษาจะเป็นปัญหาสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม แต่ก็ควรจะได้พิจารณาถึงสาเหตุต่างๆ ที่ไม่ใช่พฤติกรรมควบคู่ไปด้วย

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินทางการศึกษาและนิเวศวิทยา (Education and ecological assessment) เป็นการประเมินเพื่อหาปัญหาด้านต่างๆ และสิ่งแวดล้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ ทั้งที่เป็นปัจจัยภายในตัวบุคคล และปัจจัยภายนอกตัวบุคคล เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนงานสุขศึกษา โดยขั้นตอนนี้จะแบ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม

ปัจจัยนำ (Predisposing factors) หมายถึง ปัจจัยที่เป็นพื้นฐานที่จะยับยั้งหรือจูงใจบุคคลในการแสดงพฤติกรรมทางเพศ ปัจจัยซึ่งเป็นองค์ประกอบของปัจจัยนำประกอบด้วย ความรู้ ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม การรับรู้ และ ปัจจัยด้านประชากร ปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่จะจูงใจและให้เหตุผลในการที่บุคคลจะทำพฤติกรรมนั้นๆ เป็นปัจจัยภายในตัวบุคคล จะมีผลต่อการวางแผนโครงการทางสุขศึกษาด้วย

ปัจจัยเอื้อ (Enabling factors) หมายถึง ทักษะและทรัพยากรที่จำเป็นต่อการแสดงพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล รวมทั้งความสามารถในการเข้าถึงบริการหรือทรัพยากรที่จำเป็นเหล่านั้น เช่น ค่าใช้จ่าย ระยะเวลา ฯลฯ นอกจากนั้นสิ่งที่สำคัญคือ การหาได้ง่าย (Available) และความสามารถในการเข้าถึงได้ (Accessibility) ของทรัพยากรที่จำเป็นต่อการแสดงพฤติกรรมสุขภาพที่จะช่วยให้การแสดงพฤติกรรมนั้นๆ เป็นไปได้ง่ายขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกตัวบุคคล

ปัจจัยเสริม (Reinforcing factors) หมายถึง ปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติหรือพฤติกรรมสุขภาพได้รับการสนับสนุนหรือไม่เพียงใด ลักษณะและแหล่งของปัจจัยเสริม จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับโครงการสุขภาพ หรือการดำเนินงานสุขศึกษาในแต่ละเรื่อง เช่น การดำเนินงานสุขศึกษาในโรงเรียน หรือสถานศึกษาในกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียน นักศึกษา ปัจจัยเสริมที่สำคัญได้แก่ เพื่อนนักเรียน ครู อาจารย์ บุคลากรอื่นๆในโรงเรียน บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือ

บุคคลอื่นๆในครอบครัว สำหรับในชุมชนปัจจัยเสริมที่สำคัญได้แก่ เพื่อนบ้าน บุคคลในครอบครัว บุคลากรสาธารณสุข ฯลฯ ส่วนในสถานพยาบาลหรือโรงพยาบาล ปัจจัยเสริมที่สำคัญได้แก่ เพื่อนผู้ป่วย หรือผู้ใช้บริการ แพทย์ พยาบาล และบุคลากรอื่นๆที่ได้ติดต่อหรือมีความสัมพันธ์กัน ปัจจัยเสริมส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะของการกระตุ้นเตือน การยกย่องชมเชย การให้กำลังใจ การเป็นแบบอย่าง การทำหัตถิ์เตียน การลงโทษ หรืออาจเป็นกฎระเบียบที่บังคับควบคุมให้บุคคลนั้นๆ ปฏิบัติตามก็ได้

การดำเนินงานตามขั้นตอนการวิเคราะห์ทางการศึกษา และองค์กร จะเป็นการพิจารณาว่าปัจจัยต่างๆ ที่เป็นปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมนั้น มีปัจจัยเฉพาะอะไรบ้าง ที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพในลักษณะที่ต้องการได้ ถ้าได้มีการปรับปรุงแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงใหม่ให้เหมาะสม จัดลำดับความสำคัญของปัจจัย จัดกลุ่มปัจจัย และความยากง่ายของการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยต่างๆเหล่านั้น ซึ่งจะทำให้การวางแผนในขั้นต่อไปเหมาะสมยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินการบริหารและนโยบาย (Administrative and policy assessment) เป็นการประเมินความสามารถของกระบวนการบริหาร และนโยบายการจัดโครงการ ส่งเสริมสุขภาพ เพื่ออธิบายถึงแหล่งทรัพยากรขององค์กรที่ต้องการสร้างแผนงานและดำเนินงานตามแผนงาน ทำให้โครงการส่งเสริมสุขภาพประสบความสำเร็จ

ขั้นตอนที่ 6 การประเมินทางการบริหาร เป็นการวิเคราะห์เพื่อประเมินปัญหาด้านการบริหารจัดการ ซึ่งรวมทั้งการวิเคราะห์ด้านงบประมาณ และปัจจัยต่างๆ ที่จะมีผลกระทบต่อการดำเนินโครงการ ทั้งนี้ เพื่อลดปัจจัยต่างๆ ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินโครงการให้น้อยที่สุดหรือเพื่อส่งเสริมให้โครงการประสบผลสำเร็จและมีผลกระทบในด้านดีให้มากที่สุด

ขั้นตอนที่ 7 การประเมินผลการดำเนินงาน ขั้นตอนนี้ไม่ได้แสดงไว้ในแผนภูมิของ PRECEDE Framework เนื่องจากโดยแท้จริงแล้วการประเมินผลมิได้เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการดำเนินงานแต่อย่างใด แต่เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานที่ผสมผสานอยู่ในการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผนดำเนินงานแล้ว โดยการกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการประเมินในแต่ละขั้นตอนเอาไว้แต่แรกและต่อเนื่องกันไป ตั้งแต่ก่อนการดำเนินงานจนสิ้นสุดการดำเนินงาน และภายหลังการดำเนินงานด้วย

ในการใช้ PRECEDE ศึกษาพฤติกรรมเพื่อนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น ต้องมีการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มีปัจจัยย่อยๆ ในแต่ละกลุ่มที่เกี่ยวข้องในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอ ดังนี้

1. กลุ่มปัจจัยนำ ได้แก่ ลักษณะสังคมประชากร เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ และการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นปัจจัยภายในตัวบุคคลที่จะเอื้ออำนวยหรือยับยั้งแรงจูงใจของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม ในการเกิดพฤติกรรมทางเพศ

2. กลุ่มปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ลักษณะการอยู่อาศัย นับเป็นปัจจัยที่ช่วยให้พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม มีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมทางเพศได้ง่ายขึ้น

3. กลุ่มปัจจัยเสริม ได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ นับเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของกลุ่มสังคม ที่จะคอยส่งเสริม สนับสนุน หรือต่อต้านการมีพฤติกรรมทางเพศของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม และมีผลกระทบต่อกัน อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมได้

3. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ

3.1 ลักษณะสังคมประชากร

พฤติกรรมทางเพศเกิดจากปัจจัยทั้งด้านสังคมประชากร ดังรายละเอียดโดยสังเขปดังนี้ (ปวีณา สายสูง. 2541 : 16-23)

3.1.1 อายุ อัตราการเจริญเติบโตของวัยรุ่นจะเพิ่มขึ้นเป็นไปตามระยะหรือกระบวนการตามวัย กล่าวคือ เมื่อวัยรุ่นมีอายุมากขึ้น พัฒนาการต่างๆจะมีการเปลี่ยนแปลงไป เช่นพัฒนาการทางด้านสังคม จะมีความต้องการเป็นอิสระและต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคมมากขึ้น พัฒนาการด้านร่างกายจะมีขนาดรูปร่างและสัดส่วนเปลี่ยนแปลงไป ที่สำคัญเมื่อวัยรุ่นอายุมากขึ้นและมีแรงขับทางเพศ ซึ่งเป็นส่วนผลักดันให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมทางเพศ

3.1.2 เพศ เมื่ออยู่ในวัยเด็กจะพบว่าเด็กชายและเด็กหญิงจะมีความแตกต่างกันทางด้านร่างกาย เมื่อแรกเกิดเด็กชายจะโตกว่าเด็กหญิงเล็กน้อย แต่ในระยะต่อมาเด็กหญิงจะเจริญเติบโตเร็วกว่าเด็กชาย เมื่อคิดโดยเฉลี่ยแล้วเด็กหญิงจะเจริญทางเพศไปสู่สุ่มิภาวะ และโตกว่าเด็กชายประมาณ 1 – 2 ปี และเมื่อเข้าสู่ระยะวัยรุ่น เพศหญิงและเพศชายจะมีลักษณะความแตกต่างกันทางเพศอย่างเห็นได้ชัดเจน เรียกพัฒนาการทางเพศระยะนี้ว่า ลักษณะทางเพศขั้นที่ 2 ในระยะนี้วัยรุ่นจำนวนมากมักมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัว ซึ่งถ้าการปรับตัวของวัยรุ่นมีปัญหาจะเกี่ยวข้องกับการเริ่มมีพฤติกรรมเสี่ยง

3.1.3 ระดับการศึกษา การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น เพราะมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับระดับของรายได้ ชีวิตความเป็นอยู่ ความสามารถในการที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถต่างๆ บุคคลที่มีระดับการศึกษาต่ำมักจะมีข้อจำกัดในการดำเนินชีวิต และมักถูกเอารัดเอาเปรียบต่างๆ จากการขาดโอกาสในการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ขาดการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง การพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองเป็นไปได้น้อย

3.1.4 รายได้ รายได้เป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งที่จะบอกถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคลนั้น เพราะรายได้จะนำมาซึ่งสิ่งที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและการได้มาของความสุขในตนเอง จึงทำให้พฤติกรรมต่างๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศของผู้ที่มีรายได้ต่างกันก็แสดงออกใน

ลักษณะแตกต่างกันออกไปด้วย ดังนั้นผู้ที่มีรายได้มาก ก็สามารถที่จะใช้จ่ายได้อย่างฟุ่มเฟือย การที่จะไปเที่ยวตามสถานเริงรมย์ หรือจัดหาสิ่งทีกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศก็ย่อมมีโอกาสมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย

3.2 เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

ความหมายของเจตคติ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมาย “เจตคติ” มีดังนี้

เจตคติ เป็นองค์รวมของความเชื่อหลายความเชื่อที่มีเฉพาะบุคคล เฉพาะสิ่ง เฉพาะเรื่อง และเฉพาะสถานการณ์ รวมทั้งของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง เพราะเจตคติสะท้อนถึงความรู้สึกชอบไม่ชอบ เกิดจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้จากบุคคลที่อยู่ใกล้ตัว เป็นสิ่งที่บอกถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล (พรสุข หุ่นนิรันดร์. 2545 : 99)

เจตคติ คือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นๆไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจจะเป็นไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้ (ชาดา ลิเกษม. 2545:12)

เจตคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมทางด้านจิต ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่จะกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อบุคคลอื่น สิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่างๆ ของบุคคลนั้นสร้างขึ้น หรือมีขึ้นจากการที่ได้พูดจากับสมาชิกในครอบครัวของตนและจากเพื่อนฝูง (ทัศนีย์ ทองสว่าง. 2549 : 302)

กล่าวโดยสรุป เจตคติ หมายถึง ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งความเชื่อจะผลักดันให้บุคคลมีการแสดงออกไปในทางใดทางหนึ่งตามที่บุคคลนั้นๆมีความคิดเห็น และความเชื่อซึ่งจะเป็นไปในทางที่ดี หรือไม่ดีแล้วแต่ความรู้ ความเชื่อที่บุคคลได้รับรู้มา และเมื่อเกิดขึ้นแล้วมักจะอยู่นานพอสมควร

องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติมียองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ (ทัศนีย์ ทองสว่าง. 2549 : 302 - 303)

1. องค์ประกอบทางความคิด (Cognitive component) ในชีวิตประจำวันบุคคลได้รับรู้และสัมผัสสิ่งต่างๆ มากมาย บุคคลมักจะแบ่งกลุ่มของสิ่งที่ผ่านมาในชีวิตของตนเสมอ เพื่อให้เกิดความง่ายในการให้ความหมายหรือคิดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้น โดยรวมสิ่งที่เหมือนกันหรือคล้ายกันเข้าด้วยกัน การจัดหาหมวดหมู่จะช่วยบุคคลในด้านการรับรู้ (Perception) แต่ในทางตรงกันข้ามอาจจะทำให้บุคคลเข้าใจสิ่งแวดลอมในทางที่ผิดได้ ถ้าบุคคลนั้นสรุปด้วยตนเองโดยปราศจากข้อมูลที่ถูกต้อง

2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ (Affective component) ได้แก่ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เป็นด้านบวกหรือด้านลบ เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้า ในขั้นนี้จะเป็นเจตคติที่มีทิศทาง ซึ่งเปลี่ยนแปลงค่อนข้างยาก เช่น เห็นวาร์ถยนต์เป็นของจำเป็น มีความศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นต้น

3. องค์ประกอบทางพฤติกรรม (Behavior component) ซึ่งบรรทัดฐานทางสังคมเป็นสิ่งที่กำหนดว่าอะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือผิด บรรทัดฐานทางสังคมจะมีอิทธิพลในการควบคุมการประพฤติ หรือการแสดงออกของแต่ละบุคคล

องค์ประกอบของเจตคติทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันเสมอ ด้วยเหตุที่ว่าปฏิกริยาของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งใดก็ตามจะตกอยู่ภายใต้องค์ประกอบทั้ง 3 นี้ทั้งสิ้น เช่น เจตคติต่อการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน ปฏิกริยาของเราต่อการใช้ชีวิตคู่ที่อยู่ในบรรทัดฐานของวัฒนธรรมไทยนั้น ก่อนที่ชายหญิงจะอยู่ร่วมกันต้องผ่านพิธีการยินยอมของผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายและมีการแต่งงานกันก่อน สิ่งนี้เป็นปฏิกริยาด้านความคิด ความเชื่อ และเรามีแนวโน้มที่จะวิพากษ์วิจารณ์หรือตอบโต้เมื่อมีโอกาส ซึ่งจะเห็นว่าเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดมักเกิดจากผลรวมของปฏิกริยาทั้ง 3 ด้านผสมผสานกัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดเจตคติ

เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล โดยแหล่งที่ก่อให้เกิดเจตคติมีมากมาย ได้แก่ (สุปรียา ดันสกุล. 2549 : 40 - 41)

1. ประสบการณ์ตรง (Direct experience) วิธีการหนึ่งที่เราเรียนรู้เจตคติ คือ จากประสบการณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเจตคตินั้น เช่น ถ้าเรามีประสบการณ์ดีจากการพบปะบุคคลนั้น ก็มักจะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้น ในทางตรงข้าม ถ้ามีประสบการณ์ไม่ดีจากการพบปะนั้น ก็มักจะมีแนวโน้มที่ไม่ชอบบุคคลนั้นได้ แม้ว่าจะมีประสบการณ์ที่ดีหรือไม่ดีเพียงครั้งเดียวก็ตาม หรือเจตคติที่หนักแน่นเกิดจากประสบการณ์ตรงต่อเรื่องนั้น เช่น รับประทานส้มตำปูดองแล้วท้องเสีย เขาก็จะไม่ชอบส้มตำปูดองอีกต่อไป

2. ครอบครัว (Family) ครอบครัวเป็นแหล่งหนึ่งที่มีอิทธิพลมากต่อการเกิดเจตคติ เพราะเป็นแหล่งแรกและมีอิทธิพลเป็นเวลานานตั้งแต่เกิดจนโต งานวิจัยแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของผู้ปกครองกับเด็ก กล่าวคือ ยิ่งเด็กมีความสัมพันธ์แบบแนบแน่นกับผู้ปกครองมากเท่าไร เด็กย่อมจะมีเจตคติที่คล้ายคลึงกับผู้ปกครองมากเท่านั้น

3. โรงเรียน (School) เป็นแหล่งหล่อหลอม เจตคติต่อเรื่องต่างๆ มากมาย เช่น ต่อการเรียนวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งอาจจะรู้สึกชอบหรือไม่ชอบก็ได้

4. กลุ่มเพื่อนและกลุ่มอ้างอิง (Peer & reference groups) มีอิทธิพลต่อความเชื่อ ความรู้สึก และการกระทำ โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่น

5. สื่อมวลชน (Mass media) ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ หนังสือรายปักษ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โทรทัศน์ ภาพยนตร์ จะมีอิทธิพลต่อสังคม ปัจจุบันนี้มาก เด็กที่ดูละครที่ตัวเองของเรื่องแต่งตัวไป นานๆ เข้าเด็กจะมีเจตคติทางบวกต่อการแต่งกายแบบไม่มีมิติได้

6. วัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรมที่เข้มแข็งจะช่วยปกป้องวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาแทรกแซงได้ ดังนั้น จะเห็นว่าเจตคติของบุคคลจะได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างๆ ที่มากระทบ

7. บทบาททางสังคม (Social Role) สังคมมีบทบาทในการควบคุมให้บุคคลมีพฤติกรรมที่เหมาะสมเป็นที่ยอมรับในสังคม

8. กฎหมาย (Law) กฎหมายที่มีข้อกำหนดชัดเจนจะช่วยบุคคลปรับเจตคติให้สอดคล้องกับข้อกำหนดและสอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมนั้นๆ

เจตคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นสืบเนื่องจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงานต่างๆ ฯลฯ เป็นต้น สถาบันเหล่านี้จะเป็นทั้งแหล่งที่มา และสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนให้เกิดเจตคติบางอย่างได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเจตคติของบุคคลนั้น เกิดขึ้นจากประสบการณ์เฉพาะตัวที่บุคคลได้รับ และอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการเกิดและการเปลี่ยนเจตคติของบุคคลเป็นอย่างมาก

เจตคติเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมทางเพศ

การปลูกฝังเจตคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมทางเพศให้กับวัยรุ่นนั้นนับเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งเพราะจะช่วยให้วัยรุ่นสามารถปรับตัวและปฏิบัติตนในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศได้อย่างเหมาะสม เช่น ถ้าวัยรุ่นมีความรู้สึกว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศควรอยู่ในขอบเขตแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ความประพฤติในเรื่องเพศของวัยรุ่นก็จะอยู่ในกรอบที่สังคมยอมรับ ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากวัยรุ่นมีความรู้สึกว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเป็นเรื่องที่ควรปล่อยไปตามความปรารถนาของแต่ละบุคคล ความประพฤติที่วัยรุ่นแสดงออกก็จะเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ฉะนั้นเจตคติจึงเป็นสิ่งที่กำหนดวิถีแห่งพฤติกรรมระหว่างเพศของวัยรุ่น ชีวิตสมรส หรือชีวิตครอบครัวจะดำเนินไปในลักษณะที่ราบรื่นหรือไม่นั้นย่อมขึ้นอยู่กับเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศส่วนหนึ่งด้วย

เออร์ลอค (ประสาธ อิศรปรีดา, 2532 : 24 ; อ้างอิงจาก Hurlock, 1964. Adolescent Development. pp. 148 – 149.) ได้กล่าวถึง การพัฒนาเจตคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นนั้นมักมีอิทธิพลที่สืบเนื่องมาจากภาวะหรือเงื่อนไขหลายประการที่วัยรุ่นเคยได้รับสะสมมาตั้งแต่วัยเด็ก ดังเช่น

1. ลักษณะของการให้ความรู้เรื่องเพศ วัยรุ่นที่ได้รับการรู้เรื่องเพศอย่างเพียงพอและตรงไปตรงมาจากพ่อแม่ หรือครูมักจะมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ การที่พ่อแม่ห้ามเด็ก หรือปิดหูปิดตาเด็กไม่ให้โอกาสรู้เรื่องเพศนั้น อาจจะนำไปสู่การมีเจตคติที่ไม่ดีได้ ที่สำคัญคือ การให้

ความรู้เกี่ยวกับเพศในลักษณะที่เป็นเรื่องลามกอนาจาร หรือเรื่องที่ขัดต่อศีลธรรมนั้นมักมีผลให้เด็กเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อเรื่องเพศ

2. เจตคติของบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ฉะนั้นเจตคติที่พัฒนาขึ้นในวัยเด็ก จึงเป็นการเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นหนึ่งเดียวกับบุคคลที่เด็กรักหรือเคารพ เช่น พ่อแม่ หรือครู ฯลฯ ถ้าบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาดังกล่าว มีเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ เด็กก็มีแนวโน้มที่จะเป็นเช่นนั้น

3. ประสบการณ์ในวัยเด็ก ถ้าวัยรุ่นเคยมีประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกในทางลบต่อเรื่องเพศมาตั้งแต่สมัยที่เป็นเด็ก พอถึงวัยรุ่นความรู้สึกเหล่านั้นอาจจะพัฒนาขึ้นเป็นเจตคติที่ไม่ดีต่อเรื่องเพศ เป็นเหตุให้เขาหลีกเลี่ยงที่จะคบค้าสมาคมกับเพศตรงข้าม หรืออาจมีพฤติกรรมในลักษณะต่อต้านสังคมทางเพศขึ้น

นอกจากภาวะหรือเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว ยังมีปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเจตคติในเรื่องเพศอีกหลายประการ เป็นต้นว่า ผลสะท้อนจากวัฒนธรรมและแนวคิดทางตะวันตก ความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาการศึกษา สังคมและเศรษฐกิจ เป็นต้น

เจตคติทางเพศที่ดี ช่วยในการปรับตัวได้ดีต่อเพศตรงข้าม และในทางกลับกัน เจตคติที่ไม่ดีทางเพศก็ทำให้การปรับตัวกับเพศตรงข้ามเป็นไปด้วยความลำบาก เมื่อได้เรียนรู้เจตคติแล้ว ไม่ว่าจะเส้นทางดีหรือไม่ดี เจตคตินั้นก็จะติดตัวไปตลอดชีวิต เจตคติทางเพศของบุคคลแต่ละสังคมย่อมแตกต่างกันไป พฤติกรรมทางเพศอย่างหนึ่งอาจเป็นที่ยอมรับในสังคมหนึ่ง แต่เป็นที่ผิดปกติน่ารังเกียจในอีกสังคมหนึ่ง นอกจากนี้ในทุกสังคมจะมีข้อจำกัดในการแสดงออกทางเพศ และพบว่าการเปลี่ยนแปลงเจตคติทางเพศสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากแรงกดดันและความคาดหวังของสังคม ทำให้วัยรุ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติทางเพศทั้งต่อตนเองและต่อเพศตรงข้าม

กล่าวโดยสรุป เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความรู้สึกนั้น เจตคติในเรื่องเพศจึงเป็นความเชื่อ ความรู้สึกและปฏิกิริยาความพร้อมของบุคคลนั้นที่จะปฏิบัติต่อเรื่องเพศ ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับคนเรา ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม มิใช่จะเกี่ยวข้องกับคนเราแต่เพียงด้านร่างกายเท่านั้น การมีเจตคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศนั้น ย่อมจะส่งผลถึงการมีพฤติกรรมทางเพศที่อาจก่อให้เกิดปัญหากับตนเองและผู้อื่นได้ ดังนั้นเจตคติในเรื่องเพศจึงมีความสำคัญส่วนหนึ่งที่สามารถก่อให้เกิดปัญหาครอบครัวและปัญหาสังคมได้

3.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self – esteem)

ความหมายการเห็นคุณค่าในตนเอง

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของ “ การเห็นคุณค่าในตนเอง ” ไว้ดังนี้

Coopersmith ให้คำนิยามของการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self – esteem) ไว้ว่า เป็นการประเมินค่าตนเองของบุคคลเพื่อสร้างหรือแสดงถึงคุณค่าที่มีอยู่ภายในตนเอง โดยจะออกมาในรูปแบบของทัศนคติ (Attitude) ซึ่งนำไปสู่การบ่งชี้ให้เห็นถึงความเชื่อส่วนตัวของบุคคลนั้นๆ มีความคิดต่อตนเองว่ามีความสามารถ เป็นบุคคลที่มีความหมาย ประสบความสำเร็จและเป็นบุคคลที่มีคุณค่า ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้มีที่มาจากประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกันไปของแต่ละบุคคล และบุคคลจะแสดงความรู้สึกนี้ให้บุคคลอื่นรับรู้ได้จากการสื่อสารด้วยคำพูดหรือการกระทำพฤติกรรม ซึ่งความรู้สึกการเห็นคุณค่าในตนเองนั้นสัมพันธ์กับเรื่องของการประเมินค่าตนเอง (Self – appraisal) ซึ่งการประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองของแต่ละบุคคลอยู่ภายในเงื่อนไขของประสบการณ์ที่ได้ลงมือกระทำสิ่งต่างๆ นอกจากนี้ Coopersmith ยังกล่าวว่า บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองจะมีความคงทนของความรู้สึกว่าตนเองมีค่าไปอย่างน้อยเป็นเวลาหลายปี กล่าวคือ บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองจะมีความคงที่ในความรู้สึกว่าตนเองมีค่าอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง ไม่เปลี่ยนแปลงความรู้สึกไปง่ายๆ (ณัฐนันท์ คงคาหลวง.

2548 : 18 -19 ; อ้างอิงจากCoopersmith. 2002. Self-esteem inventories manual. p. 256)

มาสโลว์ กล่าวว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นความต้องการในขั้นที่ 4 เป็นความรู้สึกของบุคคลที่ต้องการให้ตนเองเป็นคนมีประโยชน์และมีคุณค่าซึ่งความรู้สึกในลักษณะดังกล่าวนี้ (จรรยา สุวรรณทัต. 2547 : 153 ; อ้างอิงจาก Maslow. 1970. Motivation and Personality. p. 70)

การเห็นคุณค่าในตนเอง คือ ความรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่า เช่น ความมีน้ำใจ ความรู้จักให้ ความรู้จักรับ ค้นพบ และภูมิใจในความสามารถด้านต่างๆ ของตนเอง โดยมีได้มุ่งสนใจอยู่แต่ในเรื่องรูปร่างหน้าตา เสน่ห์ หรือความสามารถทางเพศ การเรียนเก่ง ฯลฯ เท่านั้น

(กรมอนามัย. 2539 : 2)

การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นสิ่งที่บิดามารดาหรือครอบครัวจะต้องมีการดูแลเอาใจใส่ต่อบุตรของตนเองว่า เป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การดำรงชีวิตที่จะต้องมีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ซึ่งบุตรเกิดการรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่ดี จะทำให้เกิดการยอมรับตนเอง นับถือตนเอง สามารถที่จะอยู่ในสังคม สิ่งแวดล้อม หรือบุคคลที่อยู่รอบข้างได้อย่างมีความสุข มีบุคลิกภาพที่ดี สุขภาพจิตที่ดี (จงกลณี ตัญเจริญ. 2540 : 43)

การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติในทางบวกที่บุคคลมีต่อคุณค่าและความสำคัญของตนเอง ในลักษณะของการยอมรับ การเคารพนับถือ และมั่นใจในตนเอง ความรู้สึกดังกล่าวนี้อาจเกิดขึ้นมาจากการประเมินความสามารถของตนเองและการยอมรับของสังคมรอบข้าง โดยถ้าบุคคลใดมองตนเองว่าเป็นคนมีความสามารถ มีความสำคัญ เป็นที่รักใคร่ และเป็นที่ต้องการสำหรับบุคคลอื่น บุคคลนั้นก็จะมองเห็นคุณค่าของตนเอง และรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง (สาวิตรี ทยานศิลป์. 2541 : 5)

การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) หมายถึง การที่บุคคลเห็นความสำคัญและคุณค่าของตัวเองกับทั้งเห็นว่า คุณค่าของตนเป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลอื่นด้วย ทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกที่ดีงามต่อตนเอง (จรรยา สุวรรณทัต. 2547 : 153)

การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า เช่น รู้สึกว่าตนเป็นคนมีน้ำใจ น่าคบ หรือมีความรู้สึกภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง เช่น กีฬา ศิลปะ ดนตรี ฯลฯ โดยไม่หมกมุ่นสนใจแต่เรื่องความสวยงาม รูปร่างหน้าตา หรือเรียนหนังสือเก่งเท่านั้น (รุจา ภูไพบูลย์. 2547: 56)

การเห็นคุณค่าของตนเอง หมายถึง คุณค่าที่บุคคลแต่ละคนให้กับตนเองและขอบข่ายของความสำเร็จที่ตนคาดหวังว่าจะได้รับในสิ่งที่ตนทำ (เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. 2549 : 126)

จากความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองที่ได้นำเสนอไปแล้วนั้น สามารถสรุปได้ว่าการเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเอง รู้ว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ มีความเชื่อมั่น เป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป และพร้อมที่จะนำสิ่งเหล่านั้นมาใช้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและต่อผู้อื่นได้ หรือเป็นค่านิยมหรือความรู้สึกดีๆที่บุคคลมีต่อตนเอง อันเป็นผลมาจากการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าของตนจากความสำเร็จและความล้มเหลวในเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นตลอดจนการยอมรับจากบุคคลในสังคม โดยวิเคราะห์จากการรับรู้เกี่ยวกับตนเองในสิ่งที่เป็จริงกับการรับรู้เกี่ยวกับตนเองตามที่คาดหวังไว้ ซึ่งบุคคลจะมีความภาคภูมิใจในตนเองก็ต่อเมื่อเขาได้ประสบกับเหตุการณ์ต่างๆในชีวิต ที่ทำให้เขารู้สึกว่าตนเป็นคนที่มีความหมายทั้งต่อชีวิตของตนเองและต่อบุคคลรอบข้าง แต่ถ้าบุคคลนั้นประสบกับเหตุการณ์ที่ไม่เป็นไปตามคาดหวังหรือเหตุการณ์ที่ทำให้เขาเกิดความรู้สึกว่าตนไม่มีคุณค่าหรือไม่มีความหมาย ความภาคภูมิใจในตนเองของบุคคลนั้นก็อาจลดต่ำลงได้ในที่สุด

ประเภทของการเห็นคุณค่าในตนเอง

คูเปอร์สมิท (ณัฐนันท์ คงคาหลวง. 2548 : 18 -19 ; อ้างอิงใน Coopersmith. 2002. Self-esteem inventories manual. pp. 256-258) ได้แบ่งประเภทของการเห็นคุณค่าในตนเองออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านทั่วไป การเห็นคุณค่าในด้านนี้เป็นความต้องการเห็นคุณค่าในตนเองในด้านทั่วไป เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะให้ตนเองมีความเข้มแข็ง มีความสามารถเพียงพอสำหรับการทำสิ่งต่างๆ มีความเชี่ยวชาญ มีความเชื่อมั่นในการเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น มีความอิสระเสรี และประสบความสำเร็จในกิจการต่างๆ
2. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะให้บุคคลอื่นๆเห็นว่าตนเองเป็นผู้ที่มีชื่อเสียง มีเกียรติ มีตำแหน่งฐานะ มีอำนาจเหนือผู้อื่น มีความสำคัญ มีศักดิ์ศรี ได้รับการยอมรับและเป็นที่น่าสนใจของผู้อื่นโดยทั่วไปบุคคลจะให้ความสนใจในสิ่งต่างๆ

แตกต่างกันออกไป บุคคลมีแนวโน้มใช้ค่านิยมของสังคมเป็นตัวตัดสินใจการเห็นคุณค่าของตนเองถ้าค่านิยมของตนเองสอดคล้องกับสังคม จะทำให้การเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น การที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมและเพื่อนจะช่วยในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง บุคคลที่มาจากสถานภาพทางสังคมสูง จะได้รับการปฏิบัติที่ทำให้รู้สึกมีคุณค่าในตนเองสูง

3. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว เน้นความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกเป็นสิ่งที่มีความหมายมาก ดังนั้น ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับจากความสัมพันธ์ภายในครอบครัวจึงเป็นรากฐานที่สำคัญในชีวิต เด็กที่ได้รับความรัก ความอบอุ่น การสนับสนุน ให้กำลังใจ ให้สิทธิเสรีภาพในการกระทำของเด็ก ระเบียบกฎเกณฑ์ที่พ่อแม่ใช้ปกครองลูก และการจัดการดูแลให้เด็กมีอิสระในขอบเขตที่กำหนด สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะทำให้เด็กสามารถพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองได้

4. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการทำงาน สมรรถภาพ ความสามารถและผลงาน องค์ประกอบทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และมีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองโดยจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จของการประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวในสิ่งที่กระทำ โดยจะมีเรื่องสติปัญญาเข้ามาเกี่ยวพันด้วย การตัดสินใจเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลเกิดจากการเปรียบเทียบผลงาน และความสามารถของตนเองกับเกณฑ์ความสำเร็จที่ตนเองได้ตั้งไว้ ถ้าผลงานและความสามารถเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตนเองได้ตั้งไว้หรือดีกว่า จะทำให้บุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น ในทางตรงข้าม ถ้าผลงานและความสามารถไม่เป็นไปตามเกณฑ์หรือต่ำกว่าเกณฑ์ บุคคลจะคิดว่าตนเองไร้ค่า

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง

คุณลักษณะด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง เช่นเดียวกับคุณลักษณะด้านอื่นๆ ของบุคคลเป็นผลมาจากองค์ประกอบทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคล (จรรยา สุวรรณทัต, 2547 : 153)

องค์ประกอบภายในตัวบุคคล ได้แก่ ลักษณะทางร่างกาย สภาพจิตใจ อารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การงาน ค่านิยมส่วนตัว และระดับความมุ่งหวังในชีวิต องค์ประกอบภายนอกตัวบุคคล ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ สถานภาพทางสังคมเศรษฐกิจ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียนและชุมชนที่อยู่อาศัย ฯลฯ

นอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบด้านอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ดังนี้คือ

1. ความสามารถ องค์ประกอบด้านนี้ คือ คุณสมบัติซึ่งบุคคลคิดขึ้นครั้งแรกทันทีที่มีการประเมินตนเอง บุคคลจะบอกเกี่ยวกับทักษะและสัมฤทธิ์ผลที่เขาทำได้ดีและประสบความสำเร็จ ทักษะต่างๆ ที่อยู่ในคุณสมบัติของข้อนี้มีมากมาย เช่น ทักษะทางด้านกายภาพ ทักษะทางด้านความคิด ทักษะทางด้านศิลปะ และทักษะในการเข้าสังคม ส่วนสัมฤทธิ์ผลก็จะมีในหลายรูปแบบ เช่น ในรูปแบบของทุนการศึกษา ทุนการฝึกอบรมดูงาน ผลงานทางศิลปะ ธุรกิจ กีฬา การเงิน งานวิชาชีพ ซึ่งทุกๆ สิ่งที่ถูกกล่าวมามีผลนำไปสู่ความภาคภูมิใจในตนเองของบุคคล

2. ความมีคุณค่า คือ สัญญลักษณ์ของคุณค่าที่ดี องค์ประกอบด้านนี้คือ คุณสมบัติหรือคุณภาพของบุคคลในสถานภาพของความสามารถ หรือ มาตรฐานทางด้านจริยธรรม และสิ่งที่ปรากฏทางกายภาพหรือแบบแผนของบุคลิกภาพ ในการกล่าวถึงความสามารถของบุคคล บุคคลจะได้รับการกล่าวว่าเขาเก่งอย่างไร แต่ถ้ากล่าวถึงคุณค่าบุคคลจะได้รับการกล่าวว่าเขาดีอย่างไรหรือเขาทำได้ดีเช่นไร ดังนั้นบุคคลจะมีมุมมองของค่าในทางบวก โดยเน้นถึงความซื่อสัตย์ ความน่าเชื่อถือ ไว้วางใจ (คุณค่าทางศีลธรรม) มโนภาพทางความคิด และความสูงหรือความหล่อความสวย (รูปทรงทางกายภาพ)

3. พลังอำนาจ องค์ประกอบด้านนี้ คือ ส่วนของการรับรู้ตนเองของบุคคล เกี่ยวกับความสามารถที่จะควบคุมและมีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นๆ ซึ่งในงานวิจัยบางชิ้นได้มีการเพิ่มความรู้สึกของการควบคุมเหนือวิถีชีวิตที่บุคคลดำเนินอยู่ในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นพลังอำนาจยังมีรากฐานมาจากความสามารถและค่าของมนุษย์

4. การยอมรับ คุณสมบัติขององค์ประกอบด้านนี้ คือ มนุษย์ปฏิบัติต่อบุคคลอื่นๆ อย่างไร ชอบนับถือหรือชื่นชม ประโยคที่บอกว่า “ฉันเป็นที่ชื่นชอบ” คือ ประโยคของการเห็นคุณค่าในตนเอง มนุษย์จะยอมรับบุคคลที่มีทักษะ และจะยกย่องชื่นชมโดยพิจารณาว่าบุคคลนั้นมีคุณค่าที่จะได้รับการสรรเสริญมากกว่าบุคคลที่ขาดทักษะต่างๆ มีสัมฤทธิ์ผลต่ำ และแสดงถึงบุคลิกที่ไม่เป็นที่ดึงดูดใจ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเองจะมีการพัฒนามาตั้งแต่วัยเด็กด้วยการอบรมสั่งสอนปลูกฝัง ค่านิยมอันดีงาม นอกจากนั้นธรรมชาติของพฤติกรรมในวันเด็กต่าง ๆ ที่ได้แสดงออกมานั้นทำให้ระดับความภูมิใจในตนเองแตกต่างกัน ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง มีดังนี้ (ณัฐนันท์ คงคาหลวง. 2548 : 19 ; อ้างอิงจาก Coopersmith. 1981. The Antecedents of Self-esteem.)

1. การประสบความสำเร็จในตนเอง ความสำเร็จและความสมหวังในความรู้สึกของบุคคลแต่ละคน ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองโดยตรง การประเมินตน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความภูมิใจในตนเองมีความสัมพันธ์กันทางบวก ถ้าอายุมากขึ้นจะมีความแม่นยำในการประเมินตนเองมากขึ้น และมีความภูมิใจในตนเองมากขึ้นด้วย นอกจากนี้การประสบผลสำเร็จในด้านอื่นๆ ที่มีความสำคัญต่อเด็ก เช่น ด้านกีฬา กิจกรรมนอกหลักสูตร ความสามารถพิเศษ การได้รับตำแหน่งสำคัญในโรงเรียน เป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง เช่นกัน

2. การได้รับการยอมรับ การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นส่วนสำคัญที่สุดในการที่เรา มองเห็นตนเอง หรือมีความรู้เกี่ยวกับตนเองว่าเป็นคนเช่นไร และการที่บุคคลอื่น ๆ เห็นและยอมรับ นับถือในตัวเราก็ดำเนินเมื่อบุคคลนั้นมองเห็นเราว่า มีคุณค่า มีเกียรติยศ เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง

3. การมีอำนาจหรืออิทธิพล การมีอำนาจหรืออิทธิพลมีความสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นการโน้มน้าวบุคคลทั้งความรู้สึก และพฤติกรรมให้คล้อยตามหรือปฏิบัติตาม เป็นการสร้างศรัทธาการมีให้ผู้อื่นได้เคารพยกย่อง เห็นความสำคัญของเรา และคิดว่าเราจะเป็นผู้นำหรือเป็นที่พึ่งของเขาได้ ซึ่งเป็นการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเอง ได้เช่นกัน

4. การอบรมเลี้ยงดู การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา การมอบความรักใคร่โดยไม่มีเงื่อนไขที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ในวันที่เจริญเติบโต หรือวัยผู้ใหญ่อีกด้วย หลักที่สำคัญ คือ ต้องเป็นความรักใคร่ที่ได้รับอย่างต่อเนื่องจากบิดามารดา และเป็นความรักที่ได้จากสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัว รวมไปถึงเพื่อน ๆ ด้วย ผู้ที่มีความภูมิใจในตนเองสูงมักจะมีความสัมพันธ์กับภูมิหลังของครอบครัว ที่ให้ความเอาใจใส่ ให้อิสระตัดสินใจ หรือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเอง รู้ว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถ สำหรับในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะทำการศึกษาถึงการเห็นคุณค่าในตนเองและความภูมิใจในตนเองของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ให้เห็นคุณค่าและภูมิใจในความสามารถของตนเอง ซึ่งจะมีผลทำให้พนักงานมองเห็นความดีงามในตนเอง มีโอกาสได้รับความสำเร็จ เข้าใจในคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ และถูกชักจูงไปมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้น้อยกว่าพวกที่มีความภูมิใจในตนเองต่ำ มักจะมีภูมิคุ้มกันในตนเอง มีเหตุผลในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ไม่มีจิตใจอ่อนไหว ไม่ถูกชักจูงได้ง่ายๆ ไม่คล้อยตามกลุ่มเพื่อน หรือสิ่งยั่วยุจากสื่อต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศ โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ดี หรือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในพนักงานหญิงเมื่อเห็นคุณค่าในตนเอง มักจะไม่ปล่อยตัวปล่อยใจให้ฝ่ายชายโดยง่ายสามารถหักห้ามใจได้เมื่ออยู่ในสภาวะเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนในพนักงานชายก็จะไม่กระทำการใดๆ ที่จะเกิดความเสื่อมเสียต่อฝ่ายหญิง ให้เกียรติฝ่ายหญิง มีความเอื้ออาทร มีความอบอุ่น มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่น ใช้ชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ พนักงานเหล่านี้เมื่อ “เห็นคุณค่าในตนเอง” มักจะมีความภูมิใจในตนเองสูง และพนักงานกลุ่มนี้มักจะประสบความสำเร็จในชีวิต

การเห็นคุณค่าในตนเอง นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของพนักงานเองแล้วยังเป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากจะช่วยสร้างและพัฒนาความมั่นคงทางด้านจิตใจให้สามารถรับแรงกดดันในสังคม รวมทั้งสามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะเป็นเกราะที่ช่วยป้องกันพนักงานจากพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม อันอาจรุนแรงจนกลายเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่องานในวงกว้างได้ เช่น พฤติกรรมก้าวร้าวอันธพาล การทำร้ายตนเอง การฆ่าตัวตาย การเสพสารเสพติด การก่ออาชญากรรม หรือแม้กระทั่งการตั้งครุฑที่ไม่พึงประสงค์

การเสริมสร้างและพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของบุคคลจากประสบการณ์และการรับรู้เกี่ยวกับตนเองในอดีตที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นจากพฤติกรรมของคนรอบข้าง ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในชีวิต ประสบการณ์เหล่านี้จะค่อยๆ สะสมและปรากฏเป็นภาพอยู่ในจิตใจของบุคคลนั้น ในลักษณะของความรู้สึก ค่านิยมหรือความเชื่อที่ฝังลึกลงไป ในจิตใจได้สำคัญกว่าตนเป็นคนอย่างไร มีคุณค่าและมีความสำคัญสำหรับผู้อื่นมากน้อยเพียงใด ดังนั้น การสร้างหรือพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลจึงต้องอาศัยกระบวนการพัฒนาที่ต้องใช้ระยะเวลายาวนาน ซึ่งกระบวนการพัฒนาดังกล่าวนี้จะเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็ก และค่อยๆ พัฒนาไปอย่างต่อเนื่องตามอายุที่เพิ่มขึ้น การเห็นคุณค่าในตนเองนั้น ไม่ใช่เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ หากแต่ต้องมีการปลูกฝังและเสริมสร้างให้เกิดขึ้น ทั้งด้วยตัวของบุคคลนั้นเองและด้วยการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง ซึ่งแนวทางการเสริมสร้างและพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองนั้น จะแตกต่างกันไปตามสภาพการณ์และประสบการณ์ต่างๆ ที่แต่ละคนได้รับ โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงแนวทางหรือวิธีการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างและพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ไว้ดังนี้

กูเปอร์สมิท (จรรยา สุวรรณทัต. 2547 : 153 ; อ้างอิงจาก Coopersmith. 1967.

The Antecedents of Self-esteem. pp. 137-138) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคล ดังนี้

1. การได้รับการยอมรับนับถือ ความสนใจและความเอาใจใส่จากบุคคลที่มีความสำคัญในชีวิต
 2. การประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะมีผลต่อสถานภาพ ตำแหน่ง และชื่อเสียงของบุคคลนั้น โดยมีปัจจัยต่างๆ ที่จะแสดงให้เห็นว่าตนประสบความสำเร็จ ดังนี้
 - 2.1 การมีความสามารถในการควบคุมหรือมีอิทธิพลเหนือคนอื่น เป็นการแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นรู้ถึงความสามารถของตน
 - 2.2 การได้รับการยอมรับ ความสนใจและความรักจากบุคคลอื่น เป็นการแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นรู้ถึงคุณค่าของตนเอง
 - 2.3 การเป็นบุคคลที่มีศีลธรรมจรรยาตามมาตรฐานของสังคม เป็นการแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นรู้ถึงคุณงามความดีและความน่าเชื่อถือศรัทธาของตน
 - 2.4 การประสบความสำเร็จสมความมุ่งมั่น เป็นการแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นรู้ถึงความสามารถของตน
3. การได้กระทำในสิ่งที่สอดคล้องกับค่านิยมและความปรารถนา

4. การไม่ใส่ใจต่อสิ่งที่จะทำให้ความภาคภูมิใจในตนเองลดลง เช่น ข้อ
วิพากษ์วิจารณ์ที่ไม่เป็นประโยชน์

นอกจากนี้ บรูโน (จรรยา สุวรรณทัต. 2547 : 153 ; อ้างอิงจาก Bruno. 1983.
Adjustment and Personal Growth. pp. 454 - 455) ได้เสนอแนวทางสร้างเสริมคุณลักษณะของการ
เห็นคุณค่าในตนเองโดยจำแนกไว้เป็นข้อๆ ดังนี้

1. ให้สร้างความมั่นใจโดยนึกถึงความสำเร็จ ณ เบื้องหน้าของชีวิต
2. ให้การยอมรับแก่ตนเองเมื่อสามารถทำงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เช่น การให้
รางวัลการชมเชย การประกาศเชิดชูความดี การให้สิ่งที่มีความหมาย เป็นต้น

3. บันทึกความสำเร็จ สิ่งที่ได้ดีสะสมเอาไว้

นอกจากนี้ มีข้อที่ควรนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการอีก 4 ประการ คือ

1. รับการเสนอแนะโดยตรงจากผู้อื่นหรือจากตนเอง มาเป็นข้อมูลนำเข้าที่ทำให้เกิด
กำลังใจและการเสริมแรงทางบวกอย่างต่อเนื่อง

2. เพิ่มความสำเร็จให้แก่ตนเอง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดเอาไว้
3. ลดความคาดหวังลงให้พอเหมาะพอดีกับความสามารถที่แท้จริงของตนเอง
4. ให้หยุดการประเมินค่าตนเองที่ใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผลทางปัญญา

แนวทางในการพัฒนาตนหรือบุคคลให้มีลักษณะ “ การเห็นคุณค่าในตนเอง ”

จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการ วิธีการ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยให้บุคคลได้รับประสบการณ์จาก
แหล่งต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความสำเร็จด้านวิชาการ ทางด้านการทำงาน ให้เกิดความรู้สึกว่าตนได้รับการ
ยอมรับ เอาใจใส่ การเห็นคุณค่าจากบุคคลที่มีความสำคัญเป็นที่ยกย่องนับถือ การได้รับโอกาสให้
แสดงตน หรือแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับค่านิยมส่วนตน และการได้มีประสบการณ์ต่างๆ ที่ช่วย
ให้อำนาจเกียรติบารมีเพิ่มขึ้น หรือมีอิทธิพลเหนือเหตุการณ์หรือบุคคลที่มีความสำคัญต่อตน

3.4 ลักษณะการพักอาศัย

สถานที่พักอาศัย การที่คนเราจะมีพฤติกรรมเช่นใด เป็นอิทธิพลของสภาพแวดล้อม
นั้นๆ โดยถ้าอาศัยอยู่ในสถานที่ที่มีสิ่งยั่วยุใจต่างๆ อาจส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเรียนรู้ นำรูปแบบที่พบ
ไปปฏิบัติได้และสถานที่พักอาศัยยังเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมในการดำเนินชีวิต ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
และการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ซึ่งพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมักพบในวัยรุ่นชายหญิงที่มาจาก
ครอบครัว ฐานะทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจตกต่ำ อาศัยในสภาพแวดล้อมที่ชุมชนแออัด
หรือผู้มาจากชนบทย้ายเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตเมืองใหญ่ ทำให้เยาวชนเหล่านี้อยู่ห่างไกลจากการถูก
ควบคุมด้วยกฎเกณฑ์ของครอบครัว ขาดพ่อแม่เป็นที่พึ่งทางใจ และผู้ใหญ่ที่ควรเกรงใจ เช่น การ

พักอยู่หอพัก การเช่าห้องอยู่ร่วมกันของหญิงชายในบริเวณหอพักเดียวกัน การพักอยู่กับญาติ ทำให้เยาวชนมีความเป็นอิสระมากขึ้นในการปกครองตนเอง และบางครั้งมีบรรยากาศที่ทำให้เกิดการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม มีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย (ปวีณา สายสูง. 2541 : 16-23)

แหล่งบันเทิงเรีงรมย์ เนื่องจากในปัจจุบันสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว มีอิทธิพลเหนืออารมณ์และจิตใจของวัยรุ่น โดยเฉพาะแหล่งบันเทิงที่มีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลให้วัยรุ่นที่โดยธรรมชาติแล้วมีความอยากรู้อยากเห็น และอยากทดลองสิ่งใหม่ๆ ตัดสินใจเข้าไปในแหล่งบันเทิง และอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง

3.5 สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ความหมายของสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะสร้างความเพียงพอให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศ อาทิ เช่น การดูภาพยนตร์ หรืออ่านหนังสือโป๊ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการเสพสารเสพติด พฤติกรรมที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มสุราหรือของมีเมา การใช้สารเสพติด การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขน การกอดจูบ และการชักนำของเพื่อนต่อการมีเพศสัมพันธ์ (เลิศลักษณ์ บุญรอด. 2543 : 5)

สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีดังต่อไปนี้

1. สารเสพติด การใช้สารเสพติด (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2540) หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อยๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มีสิ่งเสพติดให้โทษผสมอยู่

การจัดประเภทของสารเสพติดตามฤทธิ์ของยาที่มีต่อร่างกาย จำแนกได้ 4 ประเภท คือ ยากดประสาท (Depressant) ยากระตุ้นประสาทสมอง (Stimulant) ยาหลอนประสาท (Hallucinogen) ยาที่ออกฤทธิ์ผสมผสานกัน (Mixed) (สำเริง ถาวรทรัพย์. 2548: 9)

2. แอลกอฮอล์ เป็นสารเคมีที่ผสมไปในเครื่องดื่มในปริมาณความเข้มข้นแตกต่างกันไป แล้วแต่ชนิดของเครื่องดื่ม เช่น เหล้า เบียร์ วิสกี้ บรั่นดี เมื่อดื่มบ่อยๆ มีฤทธิ์กระตุ้น

ร่างกาย ถ้าดื่มในปริมาณมากๆ จะออกฤทธิ์กดประสาท ทำให้เกิดอาการมึนเมา ทำให้ไม่สามารถบังคับตนเองได้ ผู้ที่ดื่มนานๆ จะเป็นอันตรายต่ออวัยวะต่างๆ ของร่างกาย โดยเฉพาะตับได้

การดื่มสุราหรือของมึนเมา หมายถึง การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม เช่น สุรา เบียร์ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย เนื่องจากแอลกอฮอล์ทำให้ขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดวิจารณญาณในการตัดสินใจ รวมทั้งทำให้ไม่มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์

3. การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การอ่านหรือดูหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศ หนังสือยั่วยุคมารมณ์ หนังสือลามก ที่มีรูปเปลือย รูปโป๊ รูปการร่วมเพศ และหนังสือที่มีการบรรยายถึงการร่วมเพศ รวมถึงหนังสือที่มีการสอดแทรกการแสดงออกทางเพศในรูปแบบต่างๆ เป็นการไม่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้อง เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี เป็นการชักจูงให้มีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง

สิ่งพิมพ์และสื่อที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ในปัจจุบันถือว่าเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร สื่อมวลชนมีอิทธิพลและบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น จะเห็นได้จากสื่อที่ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน มักเป็นสื่อที่มีลักษณะยั่วและกระตุ้นความต้องการทางเพศของวัยรุ่น เช่น วิดีโอ หนังสือภาพเปลือยหรือนิตยสารประเภทปลุกใจ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า สิ่งพิมพ์และสื่อที่มีส่วนกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ มีส่วนกระตุ้นให้วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ อยากทดลองทำตามสื่อที่ได้ดู อันอาจนำมาซึ่งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

4. การดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/วิดีโอ/อินเทอร์เน็ตกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/วิดีโอ/อินเทอร์เน็ต ที่แสดงถึงการเล้าโลม การร่วมเพศ ประเภทเอกซ์หรืออาร์ เป็นสื่อที่แสดงให้เห็นถึงเทคนิคในการทำผิด และการแสดงแบบอย่างความประพฤติไม่ดี ซึ่งซึมซับโดยไม่รู้ตัว

นักวิชาการโดยทั่วไปเชื่อว่า สื่อมวลชนมีอำนาจในการจูงใจเป็นพิเศษ เนื่องจากได้เห็นและได้ยินไปพร้อมกัน จึงทำให้เร้าอารมณ์ได้ง่าย และมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นไทยมากขึ้นในปัจจุบัน การคล้อยตามของวัยรุ่นเป็นไปอย่างกว้างขวางรวดเร็ว และเสนอข่าวไปในทำนองเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร นวนิยาย วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ล้วนเกี่ยวพันในเรื่องเพศทั้งสิ้น ผลที่ตามมาคือในระยะ 2-3 ปีมานี้ ปรากฏว่ามีอาชญากรรมทางเพศมากขึ้น และอาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น จากการที่สื่อมวลชนช่วยเผยแพร่ค่านิยมและแบบแผนความประพฤติแนวใหม่ใหม่แก่วัยรุ่น ในเรื่องการแสดงออกทางเพศ ค่านิยมความบริสุทธิ์ของผู้หญิง สำหรับวัยรุ่นบางกลุ่มมักจะมีการแสดงความรักอย่างเปิดเผย เช่น ในโรงภาพยนตร์ สวนสาธารณะ มักพบเห็นวัยรุ่นแสดงความรักอย่างอิสระ ส่วนหนึ่งของวัยรุ่นที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และทำงานในสิ่งแวดล้อมที่

ต้องใช้ชีวิตในเวลากลางคืน เช่น ผับ บาร์ ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ส่งเสริมให้เกิดการกระทำผิดทางเพศขึ้น (อุษา สังข์สอาด. 2544 : 38)

พฤติกรรมทางเพศเป็นการปฏิบัติพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางอารมณ์ และการตื่นตัวของร่างกายต่อสถานการณ์ที่ยั่วให้เกิดอารมณ์ทางเพศ การที่บุคคลสามารถควบคุมการตอบสนองต่อการเร้าอารมณ์ทางเพศได้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศด้วย ซึ่งตามทฤษฎีระบบเพศสัมพันธ์เชื่อว่า โครงสร้างทางสติปัญญาเป็นตัวที่ควบคุมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลตามปัจจัยด้านบุคลิกภาพ บรรทัดฐานทางสังคม มาตรฐานของบิดามารดา และจากประสบการณ์ทางเพศที่ได้รับมาก่อน ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีส่วนในการแสดงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น หากไม่ได้รับการพัฒนาโครงสร้างทางสติปัญญาอย่างเหมาะสม อาจก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ (จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. 2543 : 192)

3.6 แนวคิดเกี่ยวกับการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

ความหมายของการคล้อยตาม

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545 : 115) ได้ให้ความหมายของ การคล้อยตาม (Conformity) ว่าเป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งทางจิตวิทยา เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้เข้ากับมาตรฐานหรือความเชื่อที่ยอมรับกันโดยทั่วไป หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการเข้ากับปทัสถานทางสังคม อันเกิดจากอิทธิพลของกลุ่มทำให้พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาเหมือนหรือคล้ายกับบุคคลอื่นในกลุ่ม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบข่ายพฤติกรรมการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน โดยยึดกลุ่มเพื่อนเป็นแรงสนับสนุน เป็นแรงผลักดันทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกมาเหมือนหรือคล้ายกับเพื่อน จนเกิดการปฏิบัติตามกันในทิศทางเดียวกัน โดยพฤติกรรมการคล้อยตามจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งลักษณะพฤติกรรมการคล้อยตามของบุคคลแต่ละคน มีรูปแบบแตกต่างกันไป

ประเภทของการคล้อยตาม

การคล้อยตามตามแนวคิดของ ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545 : 116 – 117) กล่าวไว้ว่า

1. การคล้อยตามแบบยอมตาม (Compliance) เป็นการกระทำตามกลุ่มโดยไม่เชื่อตามกลุ่ม บุคคลที่คล้อยตามแบบยอมตามจะแสดงความคิดเห็นหรือกระทำตรงข้ามกับกลุ่มทันทีที่ไม่ได้เผชิญหน้ากับกลุ่ม หรือไม่มีการกดดันของกลุ่มเข้ามาเกี่ยวข้อง การที่บุคคลไม่เห็นด้วยกับกลุ่มแต่แสดงถึงการคล้อยตามกลุ่มแบบยอมตามนั้น เนื่องจากบุคคลต้องการให้สมาชิกในกลุ่มยอมรับเพื่อคงความสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่ม และเพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย

2. การคล้อยตามแบบยอมรับ (Acceptance) เป็นการกระทำตามกลุ่มและมีความเชื่อตามกลุ่มด้วย บุคคลที่คล้อยตามแบบยอมรับจะไม่เพียงทำตามการคาดหวังของสมาชิกในกลุ่มเท่านั้น แต่จะเปลี่ยนความคิดเห็นและเหตุผลโดยส่วนตัวของกลุ่มด้วย

นอกจากนี้ ได้แบ่งประเภทของการคล้อยตามออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การคล้อยตามเนื่องจากข้อมูลต่างๆ (Information conformity) หมายถึง การยอมรับหรือคล้อยตามมาตรฐานต่างๆ หรือความเชื่อต่างๆของคนอื่น เมื่อมีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น มาตรฐานหรือความเชื่อต่างๆที่ยึดถือไม่จำเป็นต้องถูกต้องเสมอไป ขึ้นอยู่กับกลุ่ม การคล้อยตามประเภทนี้เป็นได้ทั้งการยอมรับและการจำยอม

2. การคล้อยตามปทัสสถาน (Normative conformity) เป็นการยอมรับหรือคล้อยตามมาตรฐานต่างๆ หรือความเชื่อต่างๆของคนอื่น เพื่อให้เป็นไปตามคนอื่นหรือกลุ่มคิดหรือคาดหวัง เป็นการคล้อยตามเนื่องจากความกดดันทางสังคม (Social pressure) การคล้อยตามปทัสสถานเป็นการคล้อยตามเพื่อให้กลุ่มยอมรับ มักเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบการจำยอม

3. การคล้อยตามด้วยการเชื่อฟัง (Obedience) เป็นการคล้อยตามหรือยอมรับหรือปฏิบัติตามผู้ใหญ่ ผู้บังคับบัญชา คล้ายประเภทที่ 2 แต่เป็นอิทธิพลของหัวหน้าต่อเราโดยตรง ดังนั้นการคล้อยตามประเภทนี้เป็นการจำยอม

ดังนั้นพฤติกรรมของการคล้อยตามของบุคคลจึงมีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับลักษณะและธรรมชาติของกลุ่มนั้นๆ เช่น บางคนมีการคล้อยตามแบบยอมตาม การคล้อยตามแบบยอมรับ คล้อยตามเพราะได้รับข้อมูลต่างๆจากในกลุ่ม คล้อยตามตามความกดดันทางสังคม เป็นต้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคล้อยตาม

นักจิตวิทยาสังคมได้กำหนดปัจจัยที่มีผลต่อการคล้อยตาม (ลิทธิโชค วรานุสันติกุล. ม.ม.ป. : 186) ดังนี้

1. กลุ่มอ้างอิง (Reference group) คนเราทุกคนใช้ว่าจะคล้อยตามคนอื่นไปหมด คนเราจะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของเราเท่านั้น “กลุ่มอ้างอิง” หมายถึง กลุ่มที่เราคิดว่าเราเหมือนกับเขา หรือเราอยากเหมือนเขาเท่านั้น

2. ขนาดของกลุ่ม (Group size) เรามักจะคาดการณ์ล่วงหน้าว่า คนเราจะคล้อยตามกลุ่มที่มีขนาดใหญ่มากกว่ากลุ่มที่มีขนาดเล็ก และยังกลุ่มที่มีขนาดใหญ่มากขึ้นเท่าไรก็ควรจะมีอิทธิพลทำให้คนเราต้องคล้อยตามมากขึ้นเท่านั้น

3. พันธมิตร ในขณะที่คนเรตัดสินใจว่าจะคล้อยตามดีหรือไม่ และถ้าเขาได้รู้ว่ามีคนอื่นอีกอย่างน้อย 1 คน ซึ่งคิดเหมือนเขาคือไม่เหมือนกับคนในกลุ่ม เหตุการณ์ดังกล่าวจากการทดลองทางจิตวิทยา พบว่าลดลง

4. การแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social exchange) การที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์ คนเราจะคิดถึงการลงทุนและผลตอบแทนจากการมีปฏิสัมพันธ์นั้นด้วย สำหรับพฤติกรรมของมนุษย์ก็คือ การได้รับการยอมรับจากผู้อื่นในสังคมหรือในกลุ่ม

สุพัตรา สุภาพ (2540 : 36) กล่าวว่ากลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากที่สุด โดยเฉพาะสังคมปัจจุบัน บุคคลมักยึดเอาเพื่อนเป็นแนวทางในการยึดหรือปฏิบัติตามกลุ่มเพื่อน

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2545 : 173) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมกลุ่มนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ตั้งแต่วัยเด็ก ในการเลือกคบเพื่อนมักจะเลือกลักษณะคล้ายคลึงกับตน หรือคนที่อยู่แวดล้อมตัวเขา ในวัยเด็กนั้น เด็กมักต้องการเป็นที่ยอมรับของพ่อแม่ เมื่อเจริญเติบโตขึ้นเพื่อนเข้ามาแทนที่ มักต้องการให้ตนเป็นที่ชื่นชมของเพื่อนร่วมกลุ่ม ถ้าเขาได้รับการปฏิเสธจากเพื่อนเขาจะเสียใจจนกระทั่งอาจทำร้ายตนเองได้ ถ้าพฤติกรรมของเขาไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน (Peer group) เขาอาจแสดงพฤติกรรมหลายแบบ เช่น อาจหลบตัวไปจากสังคมอยู่คนเดียวหรือทำสิ่งผิดปกติเพื่อเรียกร้องความสนใจได้

โดยธรรมชาติของวัยรุ่นจะมีลักษณะที่ต้องการมีความสัมพันธ์กับเพื่อนรุ่นเดียวกัน มากกว่าบุคคลในวัยอื่น กลุ่มเพื่อนจะมีบทบาทช่วยให้วัยรุ่นมีมีโนภาพเกี่ยวกับตน การรวมกลุ่มของวัยรุ่นมีความสำคัญต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก วัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่มที่ดี จะช่วยให้มีโอกาสได้พัฒนาทักษะทางสังคม ในทางตรงข้ามเมื่อวัยรุ่นอยู่ในกลุ่มที่ไม่ดี จะส่งผลให้วัยรุ่นมีปัญหาในการปรับตัว เป็นที่ยอมรับว่าอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนหรือคู่รักเป็นปัจจัยทางสังคมที่นำไปสู่พฤติกรรมที่พึงปรารถนาของวัยรุ่น อิทธิพลนี้จะส่งผลไม่เฉพาะต่อค่านิยมของวัยรุ่นเท่านั้น หากแต่มีผลต่อการโน้มน้าวชักจูงให้เกิดพฤติกรรมบางอย่างเช่น การสูบบุหรี่ การมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งการตั้งครภ์ ดังนั้นจึงทำให้วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ถ้าได้รับการชักจูงจากกลุ่มเพื่อนหรือคู่รัก

ดังนั้นจึงพอสรุปแนวคิดได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเพื่อน ต้องการยอมรับจากพวกพ้อง ดังนั้นเพื่อการเข้ากลุ่มวัยรุ่นและเยาวชนมักจะอ่อนไหวต่อการชักชวนของพวกพ้อง ซึ่งถ้าวัยรุ่นและเยาวชนมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีความประพฤติดี มีพฤติกรรมทางเพศที่ดี ก็จะชักชวนกันปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าวัยรุ่นและเยาวชนมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ไม่ดี ก็จะชักชวนกันไปประพฤติดันไม่เหมาะสมได้ กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้บุคคลทราบถึงปทัสถานของสังคมอาจรวมถึงปทัสถานทางเพศด้วย ในการเรียนรู้จากเพื่อนๆ บางครั้งอาจสอดคล้องหรือตรงข้ามกับค่านิยมสังคมได้ ถ้าตรงข้ามแล้วกลุ่มเพื่อนนี้เองจะมีส่วนสนับสนุนให้บุคคลมีความกล้าที่จะฝ่าฝืนปทัสถานของสังคม ซึ่งในความจริงพฤติกรรมทางเพศก็เช่นเดียวกัน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีเจตคติเห็นด้วยกับการมีเสรีภาพทางเพศเพิ่มขึ้น บุคคลก็จะมีแนวโน้มคล้อยตามกลุ่มเพื่อน ทำให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์และเสรีภาพทางเพศจะปรากฏในสังคมเพิ่มมากขึ้น

4. สังคมมิติ (Sociometry)

บุคคลทุกคนจัดเป็นหน่วยของสังคม แต่การเป็นหน่วยของสังคมนี้ บุคคลมีโอกาที่จะเป็นสมาชิกของกลุ่มต่างๆ หลากหลายในเวลาเดียวกัน ตัวอย่าง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มเพื่อนร่วมชั้น

กลุ่มพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม กลุ่มกรรมกร เหล่านี้ เป็นต้น และกลุ่มเหล่านี้จะมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เกิดขึ้น สลายไป ต่อเนื่องกันอยู่เสมอ และจงใจที่จะนำกลุ่มเขามารวมตัวกันเพื่อกระทำกิจกรรม จากสถานการณ์ต่างๆ เหล่านี้จะถูกนำมาศึกษาและแปรสภาพเป็นคำถามเบื้องต้นของสังคมมิติ (Moreno. 1960 : 140)

ความหมายของสังคมมิติ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของ “ สังคมมิติ ” ไว้ดังนี้

สังคมมิติ เป็นวิธีการติดตามความสัมพันธ์ของคนในกลุ่ม โดยแสดงรูปแบบของตัวบุคคลว่าเกี่ยวข้องกับกันอย่างไร และพฤติกรรมการแสดงออกของกลุ่มคนจะไปกำหนดผลหรือเป้าหมายนั้นๆ (Moreno. 1960 : 140)

สังคมมิติ เป็นเครื่องมือวัดสายสัมพันธ์ทางสังคมของสมาชิกในกลุ่ม ๆ หนึ่ง ซึ่งวัดออกมาโดยวิธีการให้เลือกเพื่อนผู้ร่วมงานในสถานการณ์กลุ่มที่กำหนดให้ โดยอาศัยการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลหลายวิธีด้วยกัน เช่น จากการเลือก การติดต่อ และการพบปะสังสรรค์กันในระหว่างบุคคลในกลุ่ม จุดมุ่งหมายการใช้สังคมมิติ เช่น ถ้าหากสนใจจะทราบถึงสภาพความร่วมมือกันของสมาชิกในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งก็ให้แต่ละคนบอกถึงลักษณะความสัมพันธ์ในเรื่องนั้นของตนกับเพื่อน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคสังคมมิติ (Sociometric Analysis) จะนำมาใช้เพื่อศึกษาการติดต่อกันของสมาชิก เฉพาะที่เป็นกลุ่มเล็กๆ เท่านั้น (Assale. 1998 : 615 – 616)

โดยสรุปแล้ว สังคมมิติ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดความสัมพันธ์ของบุคคลในกลุ่มที่เป็นกลุ่มเล็กๆ อาจจะเป็นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เป็นวิธีการศึกษาการเชื่อมโยงสร้างเครือข่ายโครงสร้างของกลุ่ม เพื่อให้ทราบว่าแต่ละบุคคลมีความสัมพันธ์กับคนในกลุ่มอย่างไร

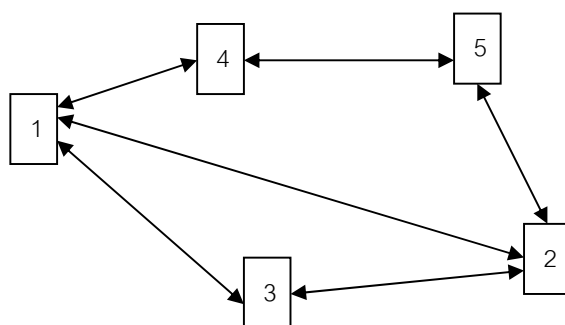
การใช้เทคนิคสังคมมิติ

การรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้เทคนิคสังคมมิตินั้นเป็นวิธีการที่ใช้ในกรณีที่ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างสมาชิกในหมู่คณะ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคม เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการใช้เทคนิคสังคมมิตินั้นจะช่วยให้ผู้รวบรวมข้อมูลมองเห็นฐานะทางสังคมของสมาชิกในกลุ่มว่าอยู่ในสภาพอย่างไร (บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ. 2547 : 293)

สังคมมิติ เป็นเครื่องมือที่ใช้ศึกษาโครงสร้างและความสัมพันธ์ทางเพศของบุคคล โดยการให้แต่ละคนบอกลักษณะความสัมพันธ์ทางเพศของตนเองกับเพื่อนต่างเพศ แล้วนำผลที่ได้มาสร้างเป็นแบบสังคมสัมพันธ์ (Sociogram) ทำให้มองเห็นโครงสร้างแห่งความสัมพันธ์กันของกลุ่มตัวอย่างได้ การทำสังคมมิติมีขั้นตอนสำคัญอยู่ 2 ตอน คือ (สมบุญ ธิตพงศ์. 2523 : 132)

1. ขั้นสร้างเงื่อนไขของความสัมพันธ์ การสร้างเงื่อนไขหรือกำหนดสถานการณ์ให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศ ให้กลุ่มตัวอย่างบอกชื่อคู่คนที่มีความสัมพันธ์กับตนเอง

2. ขั้นตอนการวิเคราะห์เพื่อแปลผล การวิเคราะห์แบบสังคมสัมพันธ์ (Sociogram) เป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่แสดงถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง หัวลูกศรชี้ทางใดแสดงว่ามีเพศสัมพันธ์กับบุคคลคนนั้น การสร้างภาพสังคมสัมพันธ์ เป็นแผนที่เครือข่ายความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการ ที่แสดงการติดต่อระหว่างบุคคล สามารถวาดโดยมือหรือใช้คอมพิวเตอร์เขียนข้อมูลความสัมพันธ์ของบุคคลในกลุ่ม เมื่อมีการเลือกกันของบุคคลในกลุ่มและทุกๆ คนในกลุ่มสามารถเลือกซึ่งกันและกันได้ จากการเลือกบรรยายปรากฏออกมาเป็นเครือข่ายในกลุ่ม เขียนคล้ายแผนที่เรียกว่า “Sociogram” (Moreno. 1960 : 142) ดังแสดงในภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 การวิเคราะห์การมีเพศสัมพันธ์ แบบสังคมสัมพันธ์ (Sociogram)

ที่มา : สมบูรณ์ ชิตพงศ์. (2523). การวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. : 132

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

คิปท์และคณะ (Kipke, et al. 1990 : 1149 – 1167) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าวัยรุ่นชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 60 วัยรุ่นหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 50 โดยเฉลี่ยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี มีบางการศึกษา พบว่า อายุที่ต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์เฉพาะในเขตเมืองเท่ากับ 12 ปี สำหรับจำนวนคู่ที่พบว่ามีวัยรุ่นชายร้อยละ 39 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงมากกว่า 2 คน ภายใน 1 ปี ในขณะที่วัยรุ่นหญิงร้อยละ 17 เคยมีเพศสัมพันธ์กับชายมากกว่า 2 คน ภายใน 1 ปี

วิส และคนอื่นๆ (Weiss and others. 1991 : 74 – 82) ได้ศึกษาเรื่อง เพศ การคุมกำเนิด และการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในประเทศเม็กซิโก ได้ศึกษาจากสตรีวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 12 – 19 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มชนชั้นซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมระดับกลางค่อนข้างต่ำ และระดับต่ำ ใช้วิธีการสัมภาษณ์ ผลของการวิจัยพบว่า การยอมรับทัศนคติของสังคม และกฎระเบียบของผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญสูงสุด ซึ่งสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์เลยของกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ซิการ์ด และคนอื่นๆ (Sicard and J.M, et al. 1992 : 63 – 72) ได้ศึกษา ความรู้ เจตคติ ความเชื่อ เรื่องโรคเอดส์ และการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 14 – 25 ปี ในเมืองแบนฟอร่า(Banfara) จำนวน 474 คน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่กลัวโรคเอดส์ ส่วนพฤติกรรมทางเพศมีบางส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้มีประสบการณ์ทางเพศแล้ว และไม่ใช้วิธีคุมกำเนิด รวมถึงพบว่า สถานที่อยู่อาศัย ศาสนา ลักษณะงานและรายได้ของผู้ปกครอง หรือญาติที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ด้วย ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้

ไดเยอร์ ลีหมิง และโอลิเวอร์ (Dwyer, Leeming and Oliver. 1996 : 309 – 317) ได้ศึกษาประเด็นปัญหาในพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จากการศึกษาถึงสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมนั้น เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากสื่อ (Media) ได้แก่ โทรทัศน์ นิตยสารสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในประเทศไทยของ พรทิพย์ พัฒนาสุวรรณ (2544 : 5) ในเรื่อง “วัยรุ่นไทยท่อนไซเบอร์เซ็กซ์หญิงหนักกว่าชาย” ประเด็นที่ศึกษาในเรื่องการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับเพศของวัยรุ่นไทยที่นำเสนอผ่านอินเทอร์เน็ต โดยการสำรวจวัยรุ่นหญิงชายตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 13 – 15 ปี และวัยรุ่นหญิงชายตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 16 -18 ปี จากการศึกษาพบว่าวัยรุ่นทั้งสองกลุ่มร้อยละ 68 ใช้อินเทอร์เน็ต ดูเรื่องเซ็กซ์ในเวลาว่างคืน โดยให้เหตุผลว่าเป็นเวลาส่วนตัว ไม่มีใครมารบกวน ไม่ต้องกลัวพ่อแม่ผู้ปกครองจะรู้ และวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ครึ่งหนึ่ง จะใช้

อินเทอร์เน็ตหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศสัปดาห์ละครั้ง และร้อยละ 28 ดูเรื่องเซ็กซ์ทุกวัน นอกจากนั้นในกลุ่มวัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมในการหาข้อมูลเรื่องเพศบ่อยกว่าวัยรุ่นชาย

ฟอร์ด และกิตติ สุขสาธิต (Ford and Kittisusathit. 1996 : 65) ได้ศึกษาเรื่องเพศของวัยรุ่น : การตระหนักรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ วิธีชีวิตและที่เกี่ยวข้องความต้องการ สถานภาพโสดของพนักงานวัยรุ่นในโรงงานในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นวัยรุ่นหญิงชายโสดที่ทำงานในโรงงาน อายุ 15 – 24 ปี ผลจากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นร้อยละ 9 อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 16 อาศัยอยู่กับญาติ ร้อยละ 29 อาศัยอยู่หอพักในโรงงาน และร้อยละ 31 อาศัยอยู่กับเพื่อนนอกโรงงาน และการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศของวัยรุ่น

กาเลมบอส (Galambos. 1998 : Abstract) ได้ศึกษาในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น ผลจากการศึกษาพบว่า วัยรุ่นที่มีอายุ 18 – 19 ปี ที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่มีพฤติกรรมเสี่ยงได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การมีเพศสัมพันธ์โดยเปลี่ยนคู่นอนหลายคู่ และการมีเพศสัมพันธ์โดยเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่

แอร์รี่ และคนอื่นๆ (Ary and others. 1999 : 217 – 230) ได้ศึกษาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่น : อิทธิพลของพ่อแม่และกลุ่มเพื่อน จากวัยรุ่นจำนวน 204 คน ผลการศึกษาพบว่า ครอบครัวที่มีความขัดแย้งภายในครอบครัวมากมีแนวโน้มที่แสดงให้เห็นว่าบิดามารดาไม่ค่อยให้ความสนใจและเอาใจใส่บุตรธิดา และพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นโดยเฉพาะพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และกลุ่มเพื่อน นอกจากอิทธิพลของพ่อแม่โดยเฉพาะในเรื่องบรรยากาศในครอบครัว และการให้ความสนใจและเอาใจใส่บุตรธิดาตลอดทั้งอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนสามารถพยากรณ์พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นโดยเฉพาะพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

คาลจีและคนอื่นๆ (Kaljee and others. 2005 : 71) ได้ศึกษาการดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวีของวัยรุ่นชนบท จังหวัดกานห์ ประเทศเวียดนาม ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุน้อยมากว่าในอดีตที่ผ่านมา ข้อมูลการดื่มแอลกอฮอล์ชี้ว่า การดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงในการล่วงละเมิดทางเพศ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเยาวชนชาวเวียดนามจำนวน 480 คน อายุระหว่าง 15 – 20 ปี ที่อาศัยอยู่ในชนบท จังหวัดกานห์ ผลการทดลองพบว่า การดื่มแอลกอฮอล์เป็นการเข้าใจว่าดื่มสำหรับคนมีฐานะและเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ในกลุ่มตัวอย่าง 480 คน พบว่าเยาวชนมีการดื่มสุรา ร้อยละ 29.2 และร้อยละ 17.6 เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังใน 6 เดือนที่ผ่านมา ในขณะที่เยาวชนชายดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเยาวชนหญิง การดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อมูลรายงานว่าพฤติกรรมการดื่ม

แอลกอฮอล์มีความเกี่ยวเนื่องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การแนะนำเกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชนชาวเวียดนามยังอยู่ในขอบเขตที่จำกัด งานวิจัยนี้แนะนำให้ต้องเผยแพร่งานวิจัยในการดื่มแอลกอฮอล์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในประชากรกลุ่มอื่นๆ และจุดมุ่งหมายเพื่อจัดทำโปรแกรมป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์และลดอันตรายจากการดื่มแอลกอฮอล์

จิงไคเชนและดากวางเชน (Jing Qi Chen and Da Guang Chen. 2005 : 540) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศ เรื่องความตระหนักในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในเด็กของกลุ่มบิดามารดาในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เมืองฟูซิน ประเทศจีน เป็นการศึกษาแบบสำรวจในบิดามารดาของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 4 โรงเรียนในเมืองฟูซิน ทางภาคเหนือของประเทศไทย โดยการตอบแบบสอบถาม พบว่ามากกว่าร้อยละ 80 บิดามารดาของนักเรียนเห็นด้วยกับโรงเรียนที่จะให้การศึกษาในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในเด็กร้อยละ 47.3 บิดามารดาที่มีความคิดเห็นว่าการศึกษาอาจจะลดการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของเด็ก ร้อยละ 60 บิดามารดาบอกเด็กว่าควรจะไม่สัมผัสกับสิ่งเหล่านี้โดยใช้กลยุทธ์การปฏิเสธว่า “ไม่” ร้อยละ 4.2 บิดามารดาควรจัดเตรียมหนังสือเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์สำหรับเด็ก และที่สำคัญบิดามารดาควรมีความรู้ในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในเด็กอย่างเพียงพอ โดยค้นหาจากงานวิจัยจะมีประโยชน์มากในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในเด็กในโรงเรียนและชุมชน

ซันโมลาและคนอื่นๆ (Sunmola, M., & others. 2006 : 288) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศในเรื่องประสบการณ์การใช้ถุงยางอนามัยและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของพนักงานขายโรงงานเบียร์ที่ย้ายถิ่นบ่อยๆ ในไนจีเรีย กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานขายจำนวน 936 คนให้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยและประสบการณ์ทางเพศ ผลการวิจัยพบว่าร้อยละ 40 พนักงานดื่มสุราก่อนมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 47 ใช้ถุงยางอนามัยก่อนมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 62 มีเพศสัมพันธ์กับคูรัก และร้อยละ 54 ต้องจ่ายเงินเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ มีการใช้ถุงยางอนามัยในคนที่แต่งงานแล้วน้อยกว่าคนที่เป็นโสด การใช้ถุงยางอนามัยมีความสำคัญสำหรับคนที่มองออกว่าถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคเอดส์ไวรัสสูงกว่าคนที่ไม่เข้าใจหรือไม่สนใจที่จะป้องกัน สรุปว่าเป็นความต้องการที่จะประชาสัมพันธ์การใช้ถุงยางอนามัยในพนักงานโรงงานเบียร์ที่ย้ายถิ่นบ่อยๆ และจัดโปรแกรมโดยมีวัตถุประสงค์โครงการเพื่อให้มีการใช้ถุงยางอนามัยเพิ่มสูงขึ้นในอนาคตในพนักงานที่ย้ายถิ่นบ่อยๆ ซึ่งจะมีผลมากถ้ามีการเตรียมการสำหรับพนักงานที่คิดถึงประโยชน์ของถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์

งานวิจัยในประเทศไทย

พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคณานิสิตวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่คณานิสิตวัยรุ่นอายุระหว่าง 15 – 20 ปี ในโรงงานอุตสาหกรรมหมวดผลิต จาก

กรุงเทพมหานคร ในเขตลาดกระบังและเขตประเวศ จำนวน 230 คน สำหรับปริณทล จากจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดปทุมธานี จำนวน 273 คน เป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 503 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์เรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์จากแหล่งต่างๆ ในสังคมและตนเอง โดยตรง ปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ประสบการณ์เพศสัมพันธ์ที่ได้รับมาก่อนด้วยตนเอง รายได้ เจตคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ เจตคติ การยอมรับคำอบรม และประสบการณ์เรียนรู้ที่ได้รับมาก่อนมีความแตกต่างกัน และมีผลให้พฤติกรรมเพศสัมพันธ์แตกต่างกันได้ด้วย

ศรียพัทธา จาริวงษ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างได้แก่เยาวชนชายหญิงโสดที่มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี ซึ่งกำลังปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 5 แห่ง ทั้งหมด 286 ราย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยมีพฤติกรรมทางเพศร้อยละ 81.1 โดยมีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุดในเรื่องการติดต่อกับมาหาสู่ ร้อยละ 71.7 และมีพฤติกรรมทางเพศน้อยที่สุดในเรื่องการสำเร็จความใคร่ให้กันและกัน ร้อยละ 16 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25.9 เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศโดยเป็นเพศชายร้อยละ 51.5 และเพศหญิงร้อยละ 11.8 โดยกลุ่มนี้ใช้วิธีคุมกำเนิด ร้อยละ 75.5 เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ 9.5 ตั้งครรภ์หรือเพื่อนหญิงตั้งครรภ์ ร้อยละ 23 ทำแท้งหรือเพื่อนหญิงทำแท้ง ร้อยละ 17.6 และคลอดหรือเพื่อนหญิงคลอด ร้อยละ 10.8

นิมิตร มั่งมีทรัพย์ (2541 : 135 – 140) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในวัยรุ่น โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ระดับลึก กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นชายหญิงจำนวน 20 คน (ชาย 8 คน หญิง 12 คน) ลักษณะของผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยวัยรุ่นที่ยังไม่เคยมีคู่ 4 คน กำลังมีคู่รัก 16 คน ในจำนวนนี้เป็นคู่รักธรรมดา 3 คน และมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน 13 คน โดยเป็นวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษาและ ทำงานอยู่ในโรงงาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านค่านิยมและบรรทัดฐานสังคมที่ดำรงความไม่เสมอภาคในความสัมพันธ์ชายหญิง การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยทำให้วัยรุ่นชายหญิงดำรงชีวิตอย่างอิสระมากขึ้น เป็นเงื่อนไขไปสู่การสร้างความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม โดยเฉพาะบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดผู้หญิงมีความสัมพันธ์ด้วยความรักความจริงใจและการขัดเกลาทางสังคมที่ทำให้ผู้ชายมีอิสระในเรื่องเพศ ส่งผลให้วัยรุ่นชายหญิงขาดความรู้ความเข้าใจโดยสมบูรณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ทำให้วัยรุ่นผู้หญิงมีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักก่อนแต่งงานด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์และนำไปสู่การเอาเปรียบทางเพศโดยไม่รับผิดชอบ กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานล้วนเป็นผลมาจากสภาพความกดดัน

หลายปัจจัย ทั้งด้านความคิด ความรู้สึทางเพศ เศรษฐกิจสังคม การศึกษา ประสบการณ์ส่วนตัวที่หล่อหลอมขัดเกลาและกดดันให้เกิดการเลือกคู่สัมพันธ์ การที่สังคมกำหนดบทบาททางเพศให้ผู้ชายเป็นผู้เริ่มต้นลงมือกระทำทางเพศ ทำให้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดหมาย อันส่งผลให้เกิดการเอาเปรียบและความไม่รับผิดชอบทางเพศ

กรองทิพย์ หวังสุตติก (2541 : 113 – 114) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ของคณงานก่อสร้างในสถานประกอบการ เขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 365 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า คณงานชายดื่มสุราเป็นประจำร้อยละ 78.9 ซึ่งพฤติกรรมการดื่มสุราทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ นำมาซึ่งความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ ลดการใช้ถุงยางอนามัยนำไปสู่การติดเชื้อเอดส์ได้ และประสบการณ์การป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์พบว่า ร้อยละ 24.9 เคยป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในรอบหนึ่งปีที่ผ่านมาในจำนวนที่ป่วยนี้มีถึงร้อยละ 70.0 ที่ป่วยแล้วเข้ารับการรักษาที่ศูนย์กามโรค

ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์ (2541 : 93 - 95) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่สามารถทำนายการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสด ในสังกัดศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนหญิงอายุ 15 – 24 ปี เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญ และเรียนแบบทางไกล ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 433 คน เก็บข้อมูลในเดือนกุมภาพันธ์ พบว่า มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสคือ ร้อยละ 15.7 เห็นว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย ร้อยละ 12.0 เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ส่วนอีกร้อยละ 72.3 มีความเห็นเป็นกลาง นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25.4 เคยมีเพศสัมพันธ์ อายุน้อยที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 12 ปี ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก โดยมีความถี่ของการร่วมเพศ 1-2 ครั้งต่อเดือน ผู้ที่เคยร่วมเพศ ร้อยละ 29.1 เคยตั้งครรภ์ และในกลุ่มที่เคยตั้งครรภ์ ร้อยละ 65.5 เคยทำแท้ง ร้อยละ 25.5 ของกลุ่มที่เคยร่วมเพศ เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ปวีณา สายสูง (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน จำนวน 314 คน ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 33.4 เคยมีเพศสัมพันธ์คิดเป็นชายร้อยละ 47.3 และหญิงร้อยละ 8.1 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 16.7 ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 74.2 มีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก ร้อยละ 32.6 มีคู่นอนมากกว่า 1 คน ส่วนในด้านพฤติกรรมทางเพศในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมาพบว่า ร้อยละ 61.91 มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน ร้อยละ 12.5 มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี

พรรณี ภาณุวัฒน์สุข และรัตนา สำโรงทอง (2542 : 205 – 216) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศและความคิดเห็นในเรื่องเพศของวัยรุ่นในชุมชนคลองเตย จำนวน 377 คนทั้งอยู่ในระบบและนอกระบบการศึกษา ผลจากการศึกษาในเรื่องความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานพบว่า วัยรุ่น 1 ใน 3 หรือร้อยละ 29.4 เห็นว่า เป็นเรื่องไม่เสียหาย และให้เหตุผลของการมี

เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานว่าเป็นการทดสอบบรรณนิยมทางเพศก่อนแต่งงานและการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก เป็นเรื่องธรรมดา

อรอุษา จันทรวีรุต (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 450 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยนำได้แก่ เพศ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในการเรียน ระดับชั้นการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และค่านิยมต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สำหรับปัจจัยเอื้อ ได้แก่ สภาพที่อยู่อาศัย แหล่งสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การเข้าถึงสถานเริงรมย์ ซึ่งแบ่งเป็นแหล่งสถานเริงรมย์ใกล้ที่พัก และแหล่งสถานเริงรมย์ใกล้โรงเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์การจำแนกพบพบว่า ปัจจัยเสริมสามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ดีที่สุด ร้อยละ 26.3 รองลงมาคือปัจจัยนำ และปัจจัยเอื้อ ซึ่งสามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ร้อยละ 25.3 และร้อยละ 13.0 ตามลำดับ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศใน 5 ด้าน เช่น การดื่มสุราหรือของมีเมา การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูวิดีโอ/ภาพยนตร์/อินเทอร์เน็ตกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การแต่งตัวสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงซู้สาว และการเที่ยวสถานเริงรมย์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

สกล วรเจริญศรี (2545 : 60 -65) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ปีการศึกษา 2544 วิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 708 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น คือปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ เพศชายมีระดับพฤติกรรมทางเพศสูงกว่าเพศหญิง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศทั้งในด้านความคิดความรู้สึกที่มีต่อเรื่องเพศ ด้านความคิดความรู้สึกที่มีต่อบทบาทชายหญิงเกี่ยวกับเรื่องเพศ และด้านความคิดความรู้สึกที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ บรรยากาศในครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อน ได้แก่ การใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อนโดยเดินเล่นตามห้างสรรพสินค้ามากที่สุด ปัจจัยด้านสื่อ ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ สื่อที่นักเรียนรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุด คือ สื่อภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

อาภากรณ์ เตชรัตน์ (2546 : 75 - 82) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 368 คน ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับดี ตัวแปรที่ทำให้พฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้เรื่องเพศ ค่านิยมทางเพศ และการ

อบรมเลี้ยงดู การที่พฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับดี เพราะฉะนั้นนักเรียนส่วนใหญ่อยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 73.4 บิดามารดาสนใจในการอบรมสั่งสอนบุตร ในส่วนของเรื่องเพศ นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักเรียนชาย เนื่องจากผู้ปกครองไม่เคร่งครัดในเรื่องการปฏิบัติตนกับเพศตรงข้ามเหมือนเพศหญิง เพราะถือว่าเพศชายเป็นฝ่ายไม่เสียหาย นักเรียนที่มีความรู้เรื่องเพศดี มีพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักเรียนที่มีความรู้เรื่องเพศปานกลาง ความรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสมจะช่วยเป็นแนวทางในการแสดงพฤติกรรมให้แก่บุคคล

ระวีวรรณ กันวี (2547 : 71 - 77) ได้ศึกษาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและด้านจิตลักษณะที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นหญิงที่กำลังศึกษาในช่วงอายุตั้งแต่ 15 – 21 ปี จากสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 380 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ด้านจิตลักษณะ และด้านชีวสังคมสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นหญิง โดยตัวแปรที่สามารถทำนายได้เรียงตามลำดับความสำคัญ คือ ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย สถานภาพการพักอาศัย การมีแบบอย่างจากเพื่อนเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ และการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย ตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นหญิงได้ร้อยละ 75.30 ในการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย การมีแบบอย่างจากเพื่อนเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ และสถานภาพการพักอาศัย พบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยมากและวัยรุ่นที่อาศัยหอพักกับเพื่อน หรืออยู่คนเดียว มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย แต่อาศัยอยู่กับบิดามารดาและมากกว่ากลุ่มอื่นๆ

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศสามารถสรุปลักษณะพฤติกรรมทางเพศ โดยพบว่า วัยรุ่นเคยมีประสบการณ์ทางเพศมาแล้ว พบสัดส่วนของการเคยมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกันตามกลุ่มที่ศึกษา โดยส่วนใหญ่เพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 12 – 16 ปี โดยอายุต่ำสุดของวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่พบคือ 10 ปี สำหรับคู่ที่มีเพศสัมพันธ์ พบว่า วัยรุ่นมากกว่าร้อยละ 50 มักมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก นอกจากนี้ยังพบว่าวัยรุ่นบางคนมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกต่างเพศมากกว่า 1 คน ส่วนพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย พบว่า ส่วนใหญ่เกินร้อยละ 50 ไม่ใช้ถุงยางอนามัย หรือใช้เพียงบางครั้ง จึงพบว่า วัยรุ่นเคยมีการติดเชื่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ บางคนมีเพศสัมพันธ์ขณะมีอาการมีเมามากจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือมีการใช้สารเสพติด ทำให้มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนโดยไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย และ

จากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศมักพบว่าการมีเพศสัมพันธ์เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ นิตราสารสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อให้ได้ข้อมูลสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในการศึกษาครั้งนี้ จึงได้ทำการศึกษาเชิงคุณภาพเพิ่มเติม โดยจะทำการสัมภาษณ์เจาะลึกในกลุ่มพนักงานที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคู่ เพื่อศึกษาเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม รายละเอียดการดำเนินการศึกษาวิจัยตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. การสัมภาษณ์เจาะลึก

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 5,535 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 450 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ซึ่งมีวิธีดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ยามาเน่ (สุวิมล ตีรพานันท์. 2543: 154, Yamane. 1967. Statistics; An Introductory Analysis. p. 886) กำหนดให้มีความคาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ไม่เกิน .05 ดังสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน ขนาดประชากร
 e แทน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ซึ่งกำหนดให้เท่ากับ 0.05

$$\text{แทนค่า } n = \frac{5,535}{1 + 5,535 (0.05)^2} = 373.22 \text{ คน}$$

ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เท่ากับ 374 คน แต่อาจมีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 รวมกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 450 คน

2. การแบ่งประชากรตามสายผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากรตามสายผลิตและทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสายผลิต

พนักงานตามสายผลิต	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
พนักงานผลิตไมโครเวฟ	1,182	95
พนักงานผลิตตู้เย็น	1,735	145
พนักงานผลิตแอร์	1,505	125
พนักงานผลิตแฟกซ์	1,013	85
รวม	5,535	450

3. กลุ่มตัวอย่างที่มีเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ กำหนดเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

3.1 ผู้ที่ยินดีให้ข้อมูลระดับลึกเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของตนเอง

3.2 คัดเลือกจากผู้ที่มีคู่นอน (ที่ไม่ใช่หญิงบริการ) โดยทำการสัมภาษณ์ในผู้ที่มีคู่นอนจำนวนมากไปหาน้อยตามลำดับจนได้ข้อมูลอิ่มตัว

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ทำงานเป็นปี รายได้ต่อเดือน(จากทุกแหล่งรวมกัน) ความเพียงพอของรายได้ที่ได้รับ บุคคลที่สนิทไว้วางใจที่สามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวได้ ลักษณะการพักอาศัย ประสบการณ์การเคยมีเพศสัมพันธ์ อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก จำนวนคู่นอนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ด้วยตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมา การป้องกันการตั้งครรภ์หรือป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ การทำแท้ง การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี การแต่งกายที่โชว์สรีระของร่างกาย ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) และเติมคำตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงออกหรือคาดว่าจะกระทำของพนักงานเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ การวางตัว การติดต่อไปมาหาสู่ การไปเที่ยวตามลำพังสองต่อสอง การอยู่ตามลำพังในที่ลับตา การไปเที่ยวตามลำพังสองต่อสอง การจับมือถือแขน การโอบกอดและจูบ การมีเพศสัมพันธ์รวมทั้งการใช้วิธีคุมกำเนิด มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) มี 3 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติประจำ ปฏิบัติบางครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scales) มี 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง สร้างตามวิธีของ Coopersmith Self-Esteem Inventory : Adult Form (Coopersmith. 2002) ใช้สำหรับการประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลทั่วไปในระดับอายุ 16 ปี ขึ้นไป ผู้วิจัยปรับจากแบบสอบถามของ ฌ็องนัท คองคาหลวง (2548 : 58) มี 2 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่ใช่

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับสารหรือสื่อที่ไปกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ได้แก่ การใช้สารเสพติด การอ่านหรือดูหนังสือ ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ การดูเทปโทรทัศน์ปลุกเร้าอารมณ์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) มี 3 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติประจำ ปฏิบัติบางครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

การรับรู้บทบาทของเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่เป็นแรงสนับสนุนและเป็นแรงผลักดันด้านต่าง ๆ ให้เกิดการปฏิบัติตามกันในทิศทางเดียวกัน ผู้วิจัยปรับจากแบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนของ อรุณา จันทวิรุจ (2544 : 160) มี 2 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่ใช่

ตอนที่ 7 แบบสัมภาษณ์เครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างเครื่องมือ การวัดผลการศึกษาต่างๆ จากตำรา และงานวิจัยต่างๆ
3. สร้างแบบสอบถามโดยมีเนื้อหาครอบคลุม ลักษณะสังคมประชากร พฤติกรรมทางเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะการพักอาศัย สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน
4. นำแบบสอบถามให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบและนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและภาษาที่ใช้ รวมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม นำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบอีกครั้ง
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมหาคาตะ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน และนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ
7. นำแบบสอบถามที่ได้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

การวิเคราะห์ระดับคะแนนและการแปลผล ผู้วิจัยพิจารณาตามเกณฑ์การแบ่งระดับดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและข้อมูลที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) จำนวน 18 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scales) แบ่งเป็น 3 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 :10)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
ปฏิบัติประจำ	0 คะแนน
2 คะแนน	0 คะแนน

ปฏิบัติบางครั้ง	1	คะแนน	1	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	0	คะแนน	2	คะแนน

การแปลความหมายแบ่งออกเป็น 3 ระดับ จำนวน 15 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การประเมินผล ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 10)

คะแนนเฉลี่ย > 20 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 10 - 20 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับพอใช้

คะแนนเฉลี่ย < 10 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) มี 5 ระดับ ตามความรู้สึกและความคิดเห็นของพนักงาน ข้อคำถามมีลักษณะทางบวกและทางลบ จำนวน 13 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อคำถาม ดังนี้

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	5 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้ (Best. 1970:178)

คะแนนเฉลี่ย ≥ 39 หมายถึง เจตคติทางบวกต่อพฤติกรรมทางเพศ

คะแนนเฉลี่ย < 39 หมายถึง เจตคติทางลบต่อพฤติกรรมทางเพศ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ตามความรู้สึกและความคิดเห็นของพนักงาน สร้างตามวิธีของ Coopersmith Self-Esteem Inventory : Adult Form (Coopersmith. 2002) ข้อคำถามมีลักษณะทางบวก 8 ข้อ และทางลบ 17 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อคำถาม ดังนี้

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
ใช่	1 คะแนน	0 คะแนน
ไม่ใช่	0 คะแนน	1 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้

คะแนนดิบ (Raw Score) คือ คะแนนที่ได้ทั้งหมดจากการตอบคำถามทุกข้อนำมารวมกัน ดังนั้นคะแนนดิบสูงสุดที่จะเป็นไปได้คือ 25 คะแนน

คะแนนรวม (Total Score) คือ คะแนนดิบคูณด้วย 4 เพื่อให้ได้คะแนนเต็มเป็น 100 คะแนน ดังนั้นคะแนนดิบสูงสุดที่จะเป็นไปได้คือ 100 คะแนน

คะแนน ≥ 70 หมายถึง การเห็นคุณค่าในตนเองสูง

คะแนน < 70 หมายถึง การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

ตอนที่ 5 สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) มี 3 ระดับ จำนวน 7 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 10)

ปฏิบัติประจำ ให้ 2 คะแนน

ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

ไม่เคยปฏิบัติ ให้ 0 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 10)

คะแนนเฉลี่ย 9.34 – 14.00 หมายถึง มีสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.67 – 9.33 หมายถึง มีสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 4.66 หมายถึง มีสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศน้อย

ตอนที่ 6 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน ผู้วิจัยปรับมาจากแบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนของ อรุษา จันทรวีรุจ (2544 : 160) มี 2 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่ใช่ จำนวน 7 ข้อ

ใช่ 1 คะแนน

ไม่ใช่ 2 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนสูงมีการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนมากกว่าคะแนนต่ำ เมื่อแบ่งกลุ่มแบบอิงกลุ่ม เป็น 3 ระดับคือ

คะแนนเฉลี่ย 11.68 – 14.00 หมายถึง การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนสูง

คะแนนเฉลี่ย 9.33 – 11.67 หมายถึง การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 7.00 – 9.32 หมายถึง การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนต่ำ

ตอนที่ 7 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 4 ข้อ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น มาทำการหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การตรวจแบบสอบถามความเที่ยงตรง (Content validity)

1.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อขอคำแนะนำและแก้ไข

1.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิณิจ(Face validity) และพิจารณาข้อความให้ชัดเจนเหมาะสม ความเหมาะสมของภาษาเป็นรายข้อ ความถูกต้องในเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์คะแนนดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549 : 106)

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถาม มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถาม มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถาม ไม่มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

จากนั้นนำผลที่ได้จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม โดยผู้วิจัยจะเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และสามารถนำไปใช้ได้

1.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขใหม่

1.4 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมทาคาตะ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งมีลักษณะ เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

1.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ มาตรวจให้คะแนนและทำการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

2. ทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยทำการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Item to total correlation) ด้วยวิธีการพอยท์ไบเซรียล (Point biserial correlation) และเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปเพื่อไว้ใช้เป็นแบบวัด (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 :119 – 120) ดังตาราง 3

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบรัค (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549 : 107) ดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่นำไปทดลองใช้กับพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมทากาตะ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 49 คน

แบบสอบถาม	จำนวน ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก			ค่าความ เชื่อมั่น	ระดับ
		0.20-0.50	0.51-0.80	> 0.80		
		(พอใช้)	(ดี)	(ดีมาก)		
พฤติกรรมทางเพศ	15	10	5	0	.85	ดีมาก
เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ	13	5	8	0	.87	ดีมาก
การเห็นคุณค่าในตนเอง	25	13	12	0	.90	ดีมาก
สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	7	6	1	0	.69	พอใช้
การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน	7	2	5	0	.87	ดีมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้จัดการโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือให้พนักงานเป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 450 ชุด ไปเก็บข้อมูล โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 18 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2551 ได้จำนวนแบบสอบถามมาทั้งหมด 439 ชุด
3. การวิจัยเชิงคุณภาพ การศึกษาเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณอนจำนวนมากที่สุดไปหาข้อมูลตามลำดับจนได้ข้อมูลอิ่มตัว การวิจัยส่วนนี้เป็นการนำวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพมาอธิบายบริบทของพฤติกรรมทางเพศของบุคคลในสังคมนั้นๆ โดยการสัมภาษณ์ การศึกษาเครือข่าย ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews) ผู้วิจัยมีจุดสนใจคำถามตามวัตถุประสงค์การวิจัย ตามแนวคำถามการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ได้จัดทำไว้และปรับเปลี่ยนตาม

สถานการณ์ ทั้งนี้การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่มีค่านอนจำนวนมากจนได้ข้อมูลอิ่มตัว โดยสัมภาษณ์ตามโครงสร้างคำถามที่กำหนดไว้

3. การพิทักษ์สิทธิและจริยธรรมการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทำในมนุษย์ ผู้วิจัยจึงคำนึงถึงจริยธรรมในการวิจัยอย่างเข้มข้นทุกขั้นตอนตลอดการศึกษา ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสิ้นสุดการวิจัย และ การเผยแพร่ผลการวิจัยสู่สาธารณชน ดังนี้

3.1 สิทธิการตัดสินใจเข้าร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

3.2 สิทธิที่จะได้รับการปกปิดข้อมูลของผู้วิจัยและสามารถถอนตัวออกจากการวิจัยได้

ตลอดเวลา

3.3 สิทธิการไม่เปิดเผยชื่อบุคคลที่ศึกษาในการเผยแพร่ผลการวิจัย

3.4 การบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ต่างๆ ได้จัดทำเป็นรหัสจึงปลอดภัยในเรื่อง

ความลับของผู้ให้ข้อมูล

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับมาจัดกระทำ และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาวิเคราะห์ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปกำหนดระดับความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยของแบบสอบถาม และตรวจสอบให้คะแนนแต่ละข้อตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำมาลงรหัส

2. นำแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปมาวิเคราะห์ แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละตามตัวแปรข้อมูลทั่วไป

3. แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ แบบทดสอบเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) นำเสนอข้อมูลรูปตารางประกอบความเรียง

4. คำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง กับเพศและลักษณะการพักอาศัย โดยการหาค่าไคว์-สแควร์ ตามสมมติฐานข้อ 1 และ ข้อ 5

5. คำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน กับพฤติกรรมทางเพศ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 , 3 ,4, 6 , 7

6. ใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ทดสอบสมมติฐานข้อ 8

7. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง และความเรียงพร้อมเสนอแนะสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (P) โดยใช้สูตร(ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546 : 40)

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ค่าความถี่ที่ต้องแปลงเป็นค่าร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อมูล
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนโดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546 : 65)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่อง มีดังนี้

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549 : 106)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง - 1 ถึง + 1
 $\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ทุกฉบับโดยการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item to total correlation) โดยใช้สูตร (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 :117)

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2] [n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน X กับ Y
 n แทน จำนวนข้อมูล
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อ (item) ของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนรวม (total) ของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนน X และคะแนน Y
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนน X
 $\sum Y^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนน Y

2.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549 : 107)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{1 - \sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α หมายถึง สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

K หมายถึง จำนวนข้อ

S_i^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i

$\sum S_i^2$ หมายถึง ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ

S_t^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ ลักษณะการพักอาศัย ต่อการมีพฤติกรรมทางเพศและ โดยใช้สถิติ ไค-สแควร์ (Chi-square) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 , 5 โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546 : 212)

$$X^2 = \sum_{i=1}^k \frac{(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ X^2 แทนค่า ไค-สแควร์

O แทนค่า ความถี่ที่ได้จากการสังเกต

E แทนค่า ความถี่ที่คาดหวังไว้หรือความถี่ที่ได้มาตามทฤษฎี (Expected frequency)

K แทน จำนวนประเภทหรือจำนวนกลุ่ม

3.2 ทดสอบหาความสัมพันธ์ของตัวแปรความคิดและความรู้สึกเฉพาะต่อพฤติกรรมทางเพศ โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 , 3 , 4 , 6 , 7 โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546 : 314)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X
ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด Y
ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
ΣY^2	แทน	ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
ΣXY	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y
N	แทน	จำนวนคนหรือสิ่งที่ศึกษา

3.3 วิเคราะห์การทำนายพฤติกรรมทางเพศจากตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) เพื่อเลือกตัวทำนายที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศที่ดีที่สุด โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 8

3.3.1 หาค่าความสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation – r) ระหว่างตัวแปรทั้งหมดที่พยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

3.3.2 หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ (Multiple – correlation – R)

3.2.3 คำนวณน้ำหนักเบต้า (Beta weight – B) และสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ที่มีนัยสำคัญ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยของพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) โดยใช้สูตร

$$\hat{Y} = a + b_1 X_1 + \dots + b_n X_n$$

เมื่อ	$\hat{Y}$	แทน	ค่าของตัวแปรตาม
	a	แทน	เป็นค่าคงที่ของสมการถดถอย
	$b_1, b_2, \dots, b_n$	แทน	เป็นค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ
	$X_1, X_2, \dots, X_n$	แทน	ค่าตัวแปรอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
df	แทน	จำนวนค่าความอิสระ (Degree of freedom)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้
ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและข้อมูลที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของพฤติกรรมทางเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 คำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ และลักษณะการพักอาศัย กับพฤติกรรมทางเพศ โดยการหาค่าไค-สแควร์ (Chi-square) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1, 5 นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ

เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน กับพฤติกรรมทางเพศ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 , 3 ,4, 6 , 7 นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 5 ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ทดสอบปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม มีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมทางเพศ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 8 นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนทั่วไปและข้อมูลที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ดังปรากฏตาราง 4 และตาราง 5 ตามลำดับ

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 439 คน จำแนกตามลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	275	62.60
หญิง	164	37.40
อายุ		
16-25 ปี	220	50.10
26-35 ปี	139	31.70
36-45 ปี	55	12.50
46-55 ปี	25	5.70
สถานภาพสมรส		
โสด	303	69.02
คู่	118	26.88
หม้าย/หย่า/แยก	18	4.10

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	26	5.90
มัธยมศึกษาตอนต้น	142	32.30
มัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. ปวท.หรือเทียบเท่า	189	43.10
อนุปริญญา ปวส.หรือเทียบเท่า	65	14.80
ปริญญาตรี	17	3.90
ระยะเวลาที่ทำงานเป็นปี		
น้อยกว่า 1 ปี	149	33.90
1-5 ปี	239	54.40
6-10 ปี	33	7.50
11-15 ปี	18	4.10
รายได้ต่อเดือน (จากทุกแหล่งรวมกัน)		
4,000-6,000 บาท	36	8.20
6,001-8,000 บาท	210	47.80
8,001-10,000 บาท	129	29.40
10,001-12,000 บาท	41	9.30
มากกว่า 12,000 บาท	23	5.20
ความเพียงพอของรายได้ที่ได้รับ		
ไม่พอใช้มีหนี้สิน	34	7.79
ไม่พอใช้แต่ไม่มีหนี้สิน	51	11.61
พอใช้แต่ไม่เหลือเก็บ	268	61.00
พอใช้มีเหลือเก็บ	86	19.60
บุคคลที่สนิทไว้วางใจที่สามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวได้		
บิดามารดา	163	37.10
ญาติพี่น้อง	70	15.90
เพื่อน	143	32.60
หัวหน้างาน	24	5.50
ภรรยาหรือสามี	39	8.90

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะการพักอาศัย		
อยู่กับบิดามารดา	87	19.80
อยู่กับญาติ	57	13.00
อยู่ตามลำพัง	102	23.20
แบ่งเช่าห้องกับเพื่อนเพศเดียวกัน	82	18.70
แบ่งเช่าห้องกับเพื่อนต่างเพศ	13	3.00
อยู่กับสามี หรือ ภรรยา	98	22.30
ประสบการณ์การเคยมีเพศสัมพันธ์		
ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	260	59.20
เคยมีเพศสัมพันธ์	179	40.80

จากตาราง 4 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 62.60) เพศหญิง (ร้อยละ 37.40) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 16-25 ปี (ร้อยละ 50.10) รองลงมาคืออายุ 26-35 ปี (ร้อยละ 31.70) สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นโสด (ร้อยละ 69.02) รองลงมาคือ สถานภาพสมรสคู่ (ร้อยละ 26.88) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. ปวท.หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 43.10) รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 32.30) ระยะเวลาที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาทำงานระหว่าง 1-5 ปี (ร้อยละ 54.40) รองลงมามีระยะเวลาทำงานน้อยกว่า 1 ปี (ร้อยละ 33.90) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 6,001-8,000 บาท (ร้อยละ 47.00) รองลงมามีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 8,001-10,000 บาท (ร้อยละ 29.40) ความเพียงพอของรายได้ที่ได้รับของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มี ลักษณะพอใช้แต่ไม่เหลือเก็บ (ร้อยละ 61.00) รองลงมาพอใช้มีเหลือเก็บ (ร้อยละ 19.60) กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่มีบิดามารดาเป็นบุคคลที่สนิทไว้วางใจที่สุดที่สามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวได้ (ร้อยละ 37.10) รองลงมาคือเพื่อน (ร้อยละ 32.60) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ตามลำพัง (ร้อยละ 23.20) ในจำนวนใกล้เคียงกัน อาศัยอยู่กับสามีหรือภรรยา (ร้อยละ 22.30) และมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วน (ร้อยละ 3.00) ที่แบ่งห้องเช่ากับเพื่อนต่างเพศ ในเรื่องการมีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 59.20 และที่เคยมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 40.80)

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 179 คนที่มีประสบการณ์ทางเพศ จำแนกตามข้อมูลที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศ

ข้อมูลที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก		
<15 ปี	31	17.32
16-20 ปี	71	39.66
21-25 ปี	62	34.64
>25 ปี	15	8.38
จำนวนคู่นอนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมา		
1 คน	2	1.12
2-3 คน	97	54.19
4-5 คน	41	22.91
6-10 คน	26	14.52
> 10	13	7.26
การป้องกันการตั้งครรภ์หรือป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		
ไม่มีการป้องกัน	98	54.75
มีการป้องกัน	81	45.25
ถุงยางอนามัย	39	21.79
ยาเม็ดคุมกำเนิด	22	12.29
ยาฉีดคุมกำเนิด	6	3.35
หลังข้างนอก	14	7.82

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศ		จำนวน	ร้อยละ
การตั้งครรภ์			
ไม่เคยตั้งครรภ์		121	67.60
เคยตั้งครรภ์		58	32.40
1 ครรภ์		41	22.91
>1 ครรภ์		17	9.49
การทำแท้ง (n = 58)			
ไม่เคย		47	81.03
เคย		11	18.97
1 ครั้ง		6	10.34
2 ครั้ง		3	5.17
3 ครั้ง		2	3.45
การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			
ไม่เคย		163	91.06
เคย		16	8.94
ระบุโรค	หนองใน	12	6.70
	เรื้อรัง	4	2.24
ระบุการปฏิบัติตัว	ปรึกษาแพทย์	11	6.15
	ปรึกษาเพื่อน	3	1.68
	ซื้อยากินเอง	2	1.12
การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อ HIV			
ไม่เคย		94	52.51
เคย		85	47.49
ลบ		85	100.00
บวก		0	0

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
การแต่งกายที่โวลีลระของร่างกาย		
เพศชาย (n = 275)		
ไม่เคยปฏิบัติ	108	39.27
ปฏิบัติบางครั้ง	125	45.45
ปฏิบัติประจำ	42	15.28
เพศหญิง (n = 164)		
ไม่เคยปฏิบัติ	59	35.98
ปฏิบัติบางครั้ง	69	42.07
ปฏิบัติประจำ	36	21.95

จากตาราง 5 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกอายุระหว่าง 16-20 ปี (ร้อยละ 39.66) รองลงมา อายุระหว่าง 21-25 ปี (ร้อยละ 34.64) นอกจากนี้ยังพบผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกอายุน้อยกว่า 15 ปี (ร้อยละ 17.32) จำนวนคู่นอนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมา ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2-3 คน (ร้อยละ 54.19) รองลงมามีคู่นอนจำนวนอยู่ระหว่าง 4-5 คน (ร้อยละ 22.91) ด้านการป้องกันการตั้งครรภ์หรือป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่งไม่มีการป้องกันการตั้งครรภ์หรือป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 54.75) กลุ่มตัวอย่างที่มีการป้องกันการตั้งครรภ์หรือป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 45.25) ซึ่งส่วนใหญ่ ใช้วิธีป้องกันโดยใช้ถุงยางอนามัย (ร้อยละ 21.79) รองลงมา ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อฆ่าเชื้อ (ร้อยละ 12.29) เมื่อศึกษาด้านประสบการณ์การตั้งครรภ์พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยตั้งครรภ์หรือคู่นอนเคยตั้งครรภ์ (ร้อยละ 32.40) ส่วนใหญ่เคยตั้งครรภ์ 1 ครั้ง (ร้อยละ 22.91) ด้านการทำแท้ง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยทำแท้ง (ร้อยละ 18.97) จำนวนครั้งที่ทำแท้งที่พบมากที่สุดคือ 1 ครั้ง พบ (ร้อยละ 10.34) รองลงมา 2 ครั้ง (ร้อยละ 5.17) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 91.06) ผู้ที่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์พบ (ร้อยละ 8.94) โรคที่พบบ่อยคือ โรคหนองในพบ (ร้อยละ 6.70) รองลงมาคือโรคเริม (ร้อยละ 2.24) เมื่อเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ปรึกษาแพทย์ (ร้อยละ 6.15) รองลงมาปรึกษาเพื่อน (ร้อยละ 1.68) ส่วนการตรวจเลือดเพื่อทดสอบการติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยตรวจเลือดเพื่อทดสอบการติดเชื้อเอชไอวี (ร้อยละ 52.51) เคยตรวจเลือด (ร้อยละ 47.49) ผลการตรวจเลือดทั้งหมดไม่ติดเชื้อเอชไอวี

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของพฤติกรรมทางเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ดังปรากฏตาราง 6 และตาราง 7 ตามลำดับ

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมทางเพศจำแนกตามเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง 383 คน

พฤติกรรมทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย (n = 245)		
ระดับดี	7	2.90
ระดับพอใช้	200	81.60
ระดับปรับปรุง	38	15.50
$\bar{X} = 15.01 \pm 4.12$		ระดับพอใช้
เพศหญิง (n = 138)		
ระดับดี	1	0.70
ระดับพอใช้	110	79.70
ระดับปรับปรุง	27	19.60
$\bar{X} = 13.21 \pm 3.56$		ระดับพอใช้
โดยรวม (n = 383)		
ระดับดี	8	2.10
ระดับพอใช้	310	80.90
ระดับปรับปรุง	65	17.00
$\bar{X} = 14.34 \pm 4.01$		ระดับพอใช้

หมายเหตุ แบบสอบถามที่สมบูรณ์มีทั้งหมด 383 คน

จากตาราง 6 แสดงว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างชายมีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับพอใช้ (ร้อยละ 81.60) รองลงมา ระดับปรับปรุง ร้อยละ 15.50 ส่วนกลุ่มตัวอย่างหญิงมีพฤติกรรมทางเพศส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ (ร้อยละ 79.70) รองลงมา ระดับปรับปรุง (ร้อยละ 19.60) และโดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับพอใช้ (ร้อยละ 80.90) รองลงมา ระดับปรับปรุง (ร้อยละ 17.00)

ตาราง 7 เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 439 คน

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ		
เพศชาย	270	98.20
ทางบวก	122	45.20
ทางลบ	148	54.80
	$\bar{X} = 40.73 \pm 6.11$	เจตคติทางบวก
เพศหญิง	164	100.00
ทางบวก	78	47.60
ทางลบ	86	52.40
	$\bar{X} = 39.68 \pm 6.28$	เจตคติทางบวก
โดยรวม	434	100.00
ทางบวก	200	46.10
ทางลบ	234	53.90
	$\bar{X} = 40.33 \pm 6.19$	เจตคติทางบวก
การเห็นคุณค่าในตนเอง		
เพศชาย	275	100.00
ระดับสูง	0	0
ระดับต่ำ	275	100.00
	$\bar{X} = 42.84 \pm 5.06$	ระดับต่ำ
เพศหญิง	164	100.00
ระดับสูง	0	0
ระดับต่ำ	164	100.00
	$\bar{X} = 43.52 \pm 5.28$	ระดับต่ำ
โดยรวม	439	97.60
ระดับสูง	0	0
ระดับต่ำ	439	100.00
	$\bar{X} = 43.08 \pm 5.14$	ระดับต่ำ

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ		
เพศชาย	274	99.60
กระตุ้นทางเพศมาก	34	12.40
กระตุ้นทางเพศปานกลาง	156	56.90
กระตุ้นทางเพศน้อย	84	30.70
	$\bar{X} = 5.65 \pm 2.84$	ระดับปานกลาง
เพศหญิง	164	100.00
กระตุ้นทางเพศมาก	14	8.50
กระตุ้นทางเพศปานกลาง	65	39.60
กระตุ้นทางเพศน้อย	85	51.80
	$\bar{X} = 4.57 \pm 2.98$	ระดับน้อย
โดยรวม	438	100.00
กระตุ้นทางเพศมาก	48	11.00
กระตุ้นทางเพศปานกลาง	221	50.40
กระตุ้นทางเพศน้อย	169	38.60
	$\bar{X} = 5.24 \pm 2.93$	ระดับปานกลาง
การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน		
เพศชาย	275	100.00
คล้อยตามสูง	129	46.90
คล้อยตามปานกลาง	50	18.20
คล้อยตามต่ำ	96	34.90
	$\bar{X} = 11.23 \pm 2.49$	ระดับปานกลาง

หมายเหตุ แบบสอบถามที่สมบูรณ์มีทั้งหมด 438 คน

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน		
เพศหญิง	164	100.00
คล้อยตามสูง	106	64.60
คล้อยตามปานกลาง	22	13.40
คล้อยตามต่ำ	36	22.00
	$\bar{X} = 11.98 \pm 2.41$	ระดับสูง
โดยรวม	439	100.00
คล้อยตามสูง	235	53.50
คล้อยตามปานกลาง	72	16.40
คล้อยตามต่ำ	132	30.10
	$\bar{X} = 11.51 \pm 2.48$	ระดับปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่าเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของของกลุ่มตัวอย่างของเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่อยู่ในทางบวก (ร้อยละ 54.80) และ (ร้อยละ 52.40) ตามลำดับ โดยรวมเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในทางบวก (ร้อยละ 53.90) การเห็นคุณค่าในตนเองของเพศชายและเพศหญิงและโดยรวมทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับต่ำ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 56.90) และเพศหญิงสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 51.80) และโดยรวม พบว่าสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50.40) การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนพบว่าส่วนใหญ่เพศชายอยู่ในระดับปานกลาง และเพศหญิงมีการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 64.60) และโดยรวมการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนอยู่ระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 คำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ ลักษณะการพักอาศัย กับพฤติกรรมทางเพศ โดยการหาค่าไค-สแควร์ (Chi-square)

ตาราง 8 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศกับตัวแปรเพศของกลุ่มตัวอย่าง 383 คน

เพศ	ระดับพฤติกรรมทางเพศ		
	ระดับดี	ระดับพอใช้	ระดับปรับปรุง
เพศชาย	7 (2.90%)	200 (81.60%)	38 (15.15%)
เพศหญิง	1 (0.7%)	110 (79.70%)	27 (19.60%)
$\chi^2 = 2.82$ $df = 2$ $p\text{-value} = 0.24$			

หมายเหตุ แบบสอบถามที่สมบูรณ์มีทั้งหมด 383 คน

จากตาราง 8 แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ พฤติกรรมทางเพศของเพศชายส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 81.60 และเพศหญิงอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 79.70

ตาราง 9 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศกับลักษณะการพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง 439 คน

ตัวแปร	ระดับพฤติกรรมทางเพศ		
	ระดับดี	ระดับพอใช้	ระดับปรับปรุง
อยู่กับบิดามารดา	3 (0.68%)	72 (16.40%)	12 (2.73%)
อยู่กับญาติ	5 (1.14%)	43 (9.80%)	9 (2.05%)
อยู่ตามลำพัง	23 (5.24%)	69 (15.72%)	10 (2.28%)
แบ่งเช่าห้องกับเพื่อน	12 (2.73%)	76 (17.31%)	7 (1.60%)
อยู่กับสามี หรือ ภรรยา	9 (2.05%)	81 (18.45%)	8 (1.82%)
$\chi^2 = 22.03$ $df = 8$ $p\text{-value} = 0.01$			

จากตาราง 9 แสดงว่า ลักษณะการพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การคล้อยตาม กลุ่มเพื่อน กับพฤติกรรมทางเพศ ดังตาราง 10

ตาราง 10 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน กับพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง 383 คน

ตัวแปร	r	p
อายุ	0.129*	0.00
เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ	0.043	0.19
การเห็นคุณค่าในตนเอง	0.062	0.10
สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	-0.351*	0.00
การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน	-0.328*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.129$) สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -0.351$) การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -0.328$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 2 ข้อที่ 6 และข้อที่ 7

เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ และ การเห็นคุณค่าในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 3 และข้อที่ 4

ตอนที่ 5 ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ทดสอบปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม มีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมทางเพศ ดังตาราง 11

ตาราง 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเพศ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง 383 คน

ตัวพยากรณ์	Beta	b	R	R ²	t	p
อายุ	0.11	0.49	0.26	0.07	2.465	.00
สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	0.23	0.32	0.41	0.17	4.549	.00
การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน	-0.17	-0.28	0.43	0.19	-3.331	.00
ค่าคงที่ = 16.819						
R ²	= 0.187		F = 24.590	p = .00		

จากตาราง 11 ปรากฏว่าตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ถูกเลือกเข้ามาก่อนคือ อายุ พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน พบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์เจตคติทางเพศเพิ่มเข้าไปพบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ตัวพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้นให้ส่งผลน้อยมาก จึงไม่สมควรนำมาใช้เป็นตัวพยากรณ์ และเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ตัวอื่น ๆ เข้าไปก็ให้ผลเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมทางเพศได้ดี คือ อายุ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของพฤติกรรมทางเพศกับตัวแปร อายุ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน มีค่าเท่ากับ 0.43 โดยที่ตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัว สามารถพยากรณ์การผันแปรพฤติกรรมทางเพศได้ร้อยละ 18.7 และสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยได้ดังนี้

สมการพยากรณ์พฤติกรรมทางเพศ เขียนได้ดังนี้

$$y' = a + b_1 X_1 + b_2 X_2 + b_3 X_3$$

y' แทน พฤติกรรมทางเพศ

a แทน ค่าคงที่

b₁, b₂, b₃ แทน เป็นค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย

X₁ แทน อายุ

X₂ แทน สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

X₃ แทน การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

$$y' = 16.82 + 0.49 X_1 - 0.32 X_2 - 0.28 X_3$$

จากสมการ แสดงว่า เมื่ออายุ เพิ่มขึ้น 1 ปี จะทำให้คะแนนพฤติกรรมทางเพศดีขึ้น 0.49 เมื่อสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศลดลง จะทำให้คะแนนพฤติกรรมทางเพศลดลง 0.32 และ เมื่อการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนลดลง จะทำให้คะแนนพฤติกรรมทางเพศลดลง 0.28

ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การศึกษาเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์

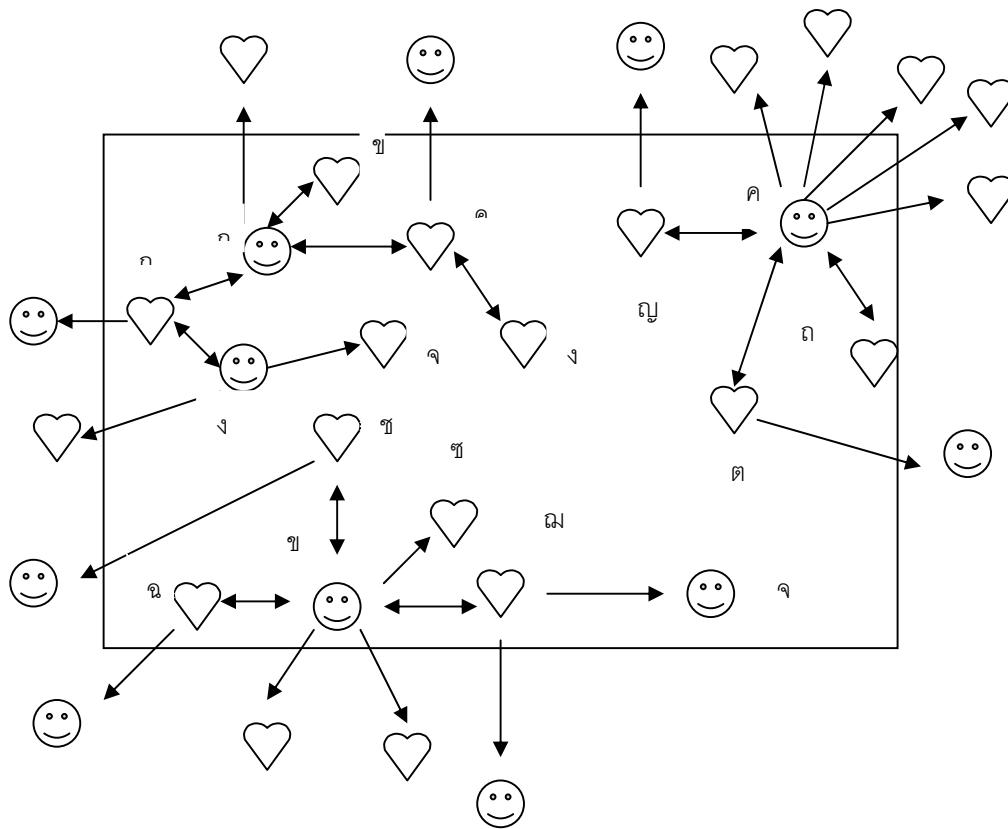
การศึกษาเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีคู่นอนจำนวนสูงสุดพบว่าส่วนหนึ่งเป็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในอดีต แต่ปัจจุบันมีคู่นอนคนเดียว ผู้วิจัยจึงไม่ได้นำมาเป็นกรณีศึกษา ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้ที่มีคู่นอนมาก ลำดับรองลงมา คือ นาย ก นาย ข และ นาย ค พบลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ดังนี้

นาย ก มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนภายในโรงงานเดียวกันจำนวน 3 คน มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนภายนอกโรงงานจำนวน 1 คน

นาย ข มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนภายในโรงงานเดียวกันจำนวน 4 คน มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนภายนอกโรงงานจำนวน 2 คน

นาย ค มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนภายในโรงงานเดียวกันจำนวน 3 คน มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนภายนอกโรงงานจำนวน 5 คน

เครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ ดังภาพประกอบ 5 และตาราง 14 ดังนี้

ความหมายของสัญลักษณ์

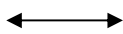
แทน

เพศชาย

แทน

เพศหญิง

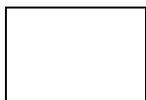
แทน

คำตอบการมีเพศสัมพันธ์ของทั้ง 2 ฝ่าย

แทน

คำตอบการมีเพศสัมพันธ์จากต้นทางฝ่ายเดียว

แทน

ภายในโรงงานที่ศึกษา (นอกกรอบสี่เหลี่ยมคือนอกโรงงาน)

ภาพประกอบ 5 เครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 12 จำนวนคู่นอนภายในโรงงานเดียวกันและภายนอกโรงงาน จำแนกตามเพศ

เพศ	ชื่อ (สมมติ)	จำนวนคู่นอนภายใน โรงงานเดียวกัน	จำนวนคู่นอน ภายนอกโรงงาน
ชาย	นาย ก	3	1
	นาย ข	4	2
	นาย ค	3	5
	นาย ง	2	1
	นาย จ *	1	0
หญิง	นางสาว ก	2	1
	นางสาว ข	1	0
	นางสาว ค	2	1
	นางสาว ง	1	0
	นางสาว จ *	1	0
	นางสาว ฉ	1	1
	นางสาว ช	1	1
	นางสาว ซ *	1	0
	นางสาว ฌ	2	1
	นางสาว ญ	1	1
	นางสาว ต	1	1
	นางสาว ถ	1	0

หมายเหตุ * หมายถึง ไม่ได้รับการยืนยันการมีเพศสัมพันธ์จากกลุ่มตัวอย่าง

จากตาราง 14 จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่มีเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ภายในโรงงานเดียวกัน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 17 คน แบ่งเป็นเพศชาย 5 คน และเพศหญิง 12 คน กลุ่มตัวอย่างได้ให้คำตอบการมีเพศสัมพันธ์ที่สามารถยืนยันได้ 14 คน กลุ่มตัวอย่างอีก 3 คน ให้คำตอบการมีเพศสัมพันธ์ฝ่ายเดียว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เพศชายจำนวน 4 คน พบว่า มีคู่นอนภายในโรงงานเดียวกันมากกว่า 1 คน (จำนวน

2-4 คน) ขณะเดียวกันก็มีคู่นอนภายนอกโรงงานด้วย (จำนวน 1-5 คน) ส่วนเพศชายอีก 1 คน ไม่ได้รับคำตอบยืนยัน

เพศหญิงจำนวน 12 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 5 คน มีคู่นอนเพียงคนเดียวภายในโรงงานเดียวกัน อีก 4 คน มีคู่นอนภายในโรงงานเดียวกัน 1 คน และภายนอกโรงงาน 1 คน และส่วนที่เหลือ 3 คน มีคู่นอนภายในโรงงาน 2 คนและภายนอกโรงงานอีก 1 คน

แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคู่นอนมากกว่า 1 คน (Polygamy) มีเพศหญิงเพียง 5 คน ส่วนเพศชายมี 1 คนที่มีคู่นอนเพียงคนเดียว (Monogamy) และลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีเฉพาะกับคู่นอนภายในโรงงานเดียวกันเท่านั้น ยังมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนภายนอกโรงงานด้วย ดังนั้นจะเห็นว่าโอกาส การแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มสูงมาก ถ้าไม่มีการป้องกันที่ดี

สรุปเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเครือข่ายทั้งหมด 17 คน พบว่า

1. ลักษณะของเพศชายที่อยู่ในเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ มักมีลักษณะดังนี้คือ เป็นหัวหน้างาน มีอำนาจหน้าที่ มีมนุษยสัมพันธ์ดี หน้าตาดี บุคลิกภาพดี คุยเก่ง มีเสน่ห์ เจ้าชู้ ลักษณะดังกล่าวสรุปจากคำบอกเล่าของเพศหญิง ดังข้อมูลข้างล่างนี้

นางสาว ก “เจอกันก็ครั้งก็แซว ชอบพูดเหมือนหมาหยอกไก่ จีบโน้น จีบนี้ บางครั้งถ้าเผลอก็จะเข้ามากอด”

นางสาว ข “มาทำงานครั้งแรก รู้สึกกังวลใจ กลัวสารพัด ก็ได้พี่คนนี้แหละที่คอยสอนงานทุกอย่าง พี่เค้าคุยเก่งด้วย ก็เลยรู้สึกประทับใจ ”

นางสาว ต “เจอคนหล่อแล้วอดใจไม่ไหว คอยตามตื้อเอาใจสารพัด ชวนกันไปเที่ยวบ่อยๆ พอเหล้าเข้าปาก ก็เลยมีอะไรกัน ”

นางสาว ก “เค้าเป็นหัวหน้างาน ไม่อยากมีปัญหา ไม่อยากเปลี่ยนงานใหม่ บางอย่างยอมได้ก็ยอม ”

นางสาว ค “ พี่เค้าบอกว่าถ้าอยากบรรจุเป็นพนักงานประจำ ต้องมีอะไรกับเค้า อยากมีงานที่มั่นคง มีสวัสดิการดีๆ ก็เลยยอม ”

นางสาว ค “ ชอบคนเจ้าชู้อยู่แล้ว ดูนี้อะไรดี ผู้ชายบางคนชื้อๆเฉยๆ ดูจิตชิตน่าเบื่อหน่าย ”

2. ลักษณะของเพศหญิงที่อยู่ในเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ มักมีลักษณะดังนี้คือ เป็นคนหน้าตาดี สวย น่ารัก มีเสน่ห์ ใจอ่อน เชื้อคนง่าย บางคนมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ บางคนรักสนุก เจ้าชู้ และบางคนมีปัญหาที่มีปัญหาจากความรักมาก่อน ลักษณะดังกล่าวสรุปจากคำบอกเล่าของเพศชาย ดังข้อมูลข้างล่างนี้

นาย ก “เห็นเด็กสวย น่ารักดี จะแซวทุกวัน ถ้าได้ก็ดี ไม่ได้ก็ไม่ใช่ไร บางคนไม่มีเงินจะให้เงินใช้ ”

นาย ข “ รักคนนี้มาก เพราะเป็นคนสวย สวยถูกใจ ตรงสเปคทุกอย่างเป็นผู้หญิงในฝัน รักเค้าโดยไม่ทราบว่เค้ามีสามีแล้ว ”

นาย ค “ เค้าตามตื้อผม ให้ทำสารพัด ถ้าไม่เอาก็เป็นควายแล้ว ไม่อยากได้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ชายหน้าโง่ ”

นาย ข “ พอรู้ว่ามีปัญหากับแฟน เห็นว่กำลังมีทุกข์ จึงเข้าไปปลอบใจ เป็นที่ปรึกษาให้จึงสนิทกัน ”

นาย ค “ ทำงานแผนกเดียวกัน แซวกันไปแซวกันมาก็เลยได้กัน ไม่ได้คิดจริงจิงอะไรด้วย ”

นอกจากนี้ลักษณะของเพศหญิงที่อยู่ในเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ พบว่าเกิดจากความรู้สึกสงสาร เห็นใจเพศชายที่อกหักจากความรักแล้วอยากเข้าไปปลอบโยน ดังคำกล่าวของนางสาว ช

นางสาว ช “ เห็นพี่เค้าอกหัก ก็เลยเข้าไปปลอบใจ จิงๆแอบชอบพี่เค้าอยู่แล้ว จิงเห็นอกเห็นใจกัน ”

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย สมมติฐานในการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัด
ฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม กับพฤติกรรม
ทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการทำนายของปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมต่อ
พฤติกรรมทางเพศ ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดฉะเชิงเทรา
4. เพื่อศึกษาเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม
จังหวัดฉะเชิงเทรา

สมมติฐานในการวิจัย

1. เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ
2. อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ
3. เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ
4. การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ
5. ลักษณะการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ
6. การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศ
7. สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศ
8. ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม มีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมทางเพศ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัด
ฉะเชิงเทรา 5,535 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 439 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตามแบบชั้นภูมิ (Stratified random

sampling) และมีวิธีการดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่าง และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ยามาเน่ (สุวิมล ตีรภานันท์. 2543: 154, Yamane. 1967. Statistics; An Introductory Analysis. p. 886) โดยมีความคาดหวังที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ไม่เกิน .05

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ทำงานเป็นปี รายได้ต่อเดือน (จากทุกแหล่งรวมกัน) ความเพียงพอของรายได้ที่ได้รับ บุคคลที่สนิทไว้วางใจที่สุดสามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวได้ ลักษณะการพักอาศัย ประสบการณ์การเคยมีเพศสัมพันธ์ อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก จำนวนคู่นอนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมา การป้องกันการตั้งครรภ์หรือป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ การทำแท้ง การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี การแต่งกายที่โชว์สรีระของร่างกาย ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) และเติมคำตอบ จำนวน 18 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงออกหรือคาดว่าจะกระทำของพนักงานเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ การวางตัว การติดต่อไปมาหาสู่ การไปเที่ยวตามลำพังสองต่อสอง การอยู่ตามลำพังในที่ลับตา การจับมือถือแขน การโอบ กอดและจูบ การมีเพศสัมพันธ์รวมทั้งการใช้วิธีคุมกำเนิด มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) มี 3 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติประจำ ปฏิบัติบางครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scales) มี 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง สร้างตามวิธีของ Coopersmith Self-Esteem Inventory : Adult Form (Coopersmith. 2002) ใช้สำหรับการประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลทั่วไปในระดับอายุ 16 ปี ขึ้นไป ผู้วิจัยปรับจากแบบสอบถามของ ณัฐนันท์ คงคาหลวง (2548 : 58) มี 2 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่ใช่ จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับสารหรือสื่อที่ไปกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ได้แก่ การใช้สารเสพติด การอ่านหรือดูหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ การดูภาพยนตร์ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ การดูเทปโทรทัศน์ปลุกเร้าอารมณ์ มี

ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) มี 3 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติประจำ ปฏิบัติบางครั้ง ไม่เคยปฏิบัติ จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่เป็นแรงสนับสนุนและเป็นแรงผลักดันด้านต่างๆ ให้เกิดการปฏิบัติตามกันในทิศทางเดียวกัน ผู้วิจัยปรับจากแบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนของ อรุษา จันทรวีรุจ (2544 : 160) มี 2 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่ใช่ จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 7 แบบสัมภาษณ์เครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของพฤติกรรมทางเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) นำเสนอข้อมูลรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 คำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง กับเพศและลักษณะที่อยู่อาศัย โดยการหาค่าไคว์-สแควร์ ตามสมมติฐานข้อ 1 และ ข้อ 5

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน กับพฤติกรรมทางเพศ โดยการหาค่า เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2 , 3 , 4 , 6 , 7 นำเสนอข้อมูลรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 5 ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) เพื่อทดสอบปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม มีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมทางเพศ นำเสนอข้อมูลรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ปรากฏผล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 450 คน เก็บข้อมูลได้จำนวน 439 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน (ร้อยละ 62.60) รองลงมาเป็น เพศหญิง (ร้อยละ 37.40) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 16-25 ปี (ร้อยละ 50.10) รองลงมาคืออายุ 26-35 ปี (ร้อยละ 31.70) สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่โสด (ร้อยละ 69.02) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. ปวท.หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 43.10) ระยะเวลาที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่มีระยะเวลาทำงานระหว่าง 1-5 ปี (ร้อยละ 54.40) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 6,001-8,000 บาท (ร้อยละ 47.00) ความเพียงพอของรายได้ที่ได้รับของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะพอใช้แต่ไม่เหลือเก็บ (ร้อยละ 61.00) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบิดามารดาเป็นบุคคลที่สนิทไว้วางใจที่สามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวได้ (ร้อยละ 37.10) รองลงมาคือเพื่อน (ร้อยละ 32.60) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ตามลำพัง (ร้อยละ 23.20) ในจำนวนใกล้เคียงกัน อาศัยอยู่กับสามีหรือภรรยา (ร้อยละ 22.30) ในเรื่องการมีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 40.80) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกอายุอยู่ระหว่าง 16-20 ปี (ร้อยละ 39.66) นอกจากนี้ยังพบผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกอายุน้อยกว่า 15 ปี พบ (ร้อยละ 17.32) จำนวนคู่คนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมา ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2-3 คน (ร้อยละ 54.19) ด้านการป้องกันการตั้งครรภ์หรือป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีการป้องกันการตั้งครรภ์หรือป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 45.25) ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธีป้องกันโดยใช้ถุงยางอนามัย (ร้อยละ 21.79) รองลงมาใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด (ร้อยละ 12.29) เมื่อศึกษาด้านประสบการณ์การตั้งครรภ์พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยตั้งครรภ์หรือคู่กันเคยตั้งครรภ์ (ร้อยละ 32.40) ส่วนใหญ่เคยตั้งครรภ์ 1 ครั้ง (ร้อยละ 22.91) ด้านการทำแท้ง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยทำแท้ง (ร้อยละ 18.97) จำนวนครั้งที่ทำแท้งที่พบมากที่สุดคือ 1 ครั้ง พบร้อยละ 10.34 กลุ่มตัวอย่างเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์พบ (ร้อยละ 8.94) โรคที่พบบ่อยคือ โรคหนองในพบ (ร้อยละ 6.70) รองลงมาคือโรคเริม (ร้อยละ 2.24) เมื่อเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ปรึกษาแพทย์ (ร้อยละ 6.15) ส่วนการตรวจเลือดเพื่อทดสอบการติดเชื้อเอชไอวี เคยตรวจเลือด (ร้อยละ 47.49) ผลการตรวจเลือดทั้งหมดไม่ติดเชื้อเอชไอวี

2. ปัจจัยนำ

2.1 เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของของกลุ่มตัวอย่างของเพศชายส่วนใหญ่อยู่ในทางบวก (ร้อยละ 54.80) และเพศหญิงส่วนใหญ่อยู่ในทางบวก (ร้อยละ 52.40) โดยรวมเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในทางบวก (ร้อยละ 53.90)

2.2 การเห็นคุณค่าในตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเองของเพศชายและเพศหญิงและโดยรวมทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับต่ำ

3. ปัจจัยเอื้อ

ลักษณะการพักอาศัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ตามลำพัง (ร้อยละ 23.20) ในจำนวนใกล้เคียงกัน อาศัยอยู่กับสามีหรือภรรยา (ร้อยละ 22.30) อาศัยอยู่กับบิดามารดา (ร้อยละ 19.80) แบ่งเช่าห้องกับเพื่อนเพศเดียวกัน (ร้อยละ 18.70) อาศัยอยู่กับญาติ (ร้อยละ 13.00) และมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่แบ่งห้องเช่ากับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 3.00)

4. ปัจจัยเสริม

4.1 สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของเพศชายส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 56.90) เพศหญิงส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 51.80) และโดยรวมพบว่าสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50.40)

4.2 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนพบว่าส่วนใหญ่เพศชายมีการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 46.90) เพศหญิงมีการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 64.60) และโดยรวมส่วนใหญ่การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนอยู่ระดับปานกลาง

5. พฤติกรรมทางเพศ

พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างชายมีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับพอใช้ (ร้อยละ 81.60) รองลงมา ระดับปรับปรุง ร้อยละ 15.50 ส่วนกลุ่มตัวอย่างหญิงมีพฤติกรรมทางเพศส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ (ร้อยละ 79.70) รองลงมา ระดับปรับปรุง (ร้อยละ 17.00) และโดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับพอใช้ (ร้อยละ 80.90) รองลงมา ระดับปรับปรุง (ร้อยละ 17.00)

6. การทดสอบสมมติฐาน จากผลการวิจัย สรุปผลตามสมมติฐาน ได้ดังนี้

6.1 สมมติฐานข้อที่ 1 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ

ปฏิเสธสมมติฐาน คือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ($p\text{-value} = 0.24$)

6.2 สมมติฐานข้อที่ 2 อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ

ยอมรับสมมติฐาน คือ อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p\text{-value} = 0.00$)

6.3 สมมติฐานข้อที่ 3 เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ

ปฏิเสธสมมติฐาน คือ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา (p-value = 0.19)

6.4 สมมติฐานข้อที่ 4 การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ

ปฏิเสธสมมติฐาน คือ การเห็นคุณค่าในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา (p-value = 0.10)

6.5 สมมติฐานข้อที่ 5 ลักษณะการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ

ยอมรับสมมติฐาน คือ ลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา (p-value = 0.01)

6.6 สมมติฐานข้อที่ 6 สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศ

ยอมรับสมมติฐาน คือ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value = 0.00)

6.7 สมมติฐานข้อที่ 7 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศ

ยอมรับสมมติฐาน คือ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value = 0.00)

6.8 สมมติฐานข้อที่ 8 ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม มีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมทางเพศ

ตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์เป็นตัวแปรอิสระ คือ อายุ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะการพักอาศัย สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน พบว่า อายุ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการวิเคราะห์การจำแนกพหุคูณ พบว่า ตัวแปรทั้ง 3 ตัว คือ อายุ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน สามารถพยากรณ์พฤติกรรมทางเพศได้ ร้อยละ 18.70 ($R^2 = 0.187$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมทางเพศ ความสัมพันธ์ และ ปัจจัยที่สามารถร่วมทำนาย พฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัย ได้แยกอภิปรายผลตามสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า

เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงและเพศชายมีพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 จากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีพฤติกรรมทางเพศในระดับ พอใช้ ร้อยละ 81.60 และ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีพฤติกรรมทางเพศในระดับ พอใช้ ร้อยละ 79.70 ซึ่งพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับเดียวกันและเมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์พบว่า พฤติกรรมทางเพศของทั้งสองกลุ่มไม่ต่างกันมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สังคมไทยในปัจจุบัน เปิดกว้างยอมรับวัฒนธรรมด้านต่างๆ จากสังคมตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่านิยมด้านเพศ รวมทั้งสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ หรือ อินเทอร์เน็ต ที่แพร่หลายในขณะนี้ และความมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกันของชายและหญิงในยุคสังคมปัจจุบัน ผู้หญิงมีความกล้าแสดงออกมากกว่าผู้หญิงสมัยก่อน ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีความตื่นตัวทางเพศสูง มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความเป็นอิสระ อยากรู้ อยากลอง และชอบเลียนแบบ เมื่อขาดการชี้แนะที่ถูกต้องก็อาจแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมทั้งเพศชายและเพศหญิงได้ และมีแนวโน้มว่า พฤติกรรมทางเพศของเพศหญิงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของปวีณา สายสูง (2541 : 64) ที่พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศกล่าวคือ สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิง และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของอรอุษา จันทรวีรจ (2544 : 116) ที่พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เพศชายมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศร้อยละ 79.3 เพศหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศร้อยละ 55.3

สมมติฐานข้อที่ 2 อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า

อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.129$) และ มีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวคือ ผู้ที่มีอายุเพิ่มขึ้นมีพฤติกรรมทางเพศที่ดีขึ้น ผู้ที่มีอายุน้อยมีพฤติกรรมทางเพศที่ควรปรับปรุง สอดคล้องกับการศึกษาของพิมพ์พรรณ

ศิลปสุวรรณ (2538 : 119) ที่พบว่า อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ผู้ที่มีอายุเพิ่มขึ้น มีพฤติกรรมทางเพศที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีพัฑรา จาริวงค์ (2539 : 123) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุที่แตกต่างกันมีคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือในกลุ่มอายุที่เพิ่มขึ้นจะมีการแสดงออกในเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกว่ากลุ่มอายุน้อย จากผลการศึกษาและการศึกษาอื่นดังที่กล่าวมา ยืนยันแนวคิดของแอบรามสัน (พูนสุข ช่วยทอง. 2548 : 206 ; อ้างอิงจาก Abramson. 1983.

Adolescent , sex and contraception. pp. 46 – 60) ที่ให้ความสำคัญกับอายุ ว่าเป็นวุฒิภาวะทางกาย ซึ่งจะเข้าไปพัวพันในกระบวนการของการเจริญเติบโตทางสรีรภาพ สติปัญญา และบุคลิกภาพ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน เมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น อายุที่เพิ่มขึ้นจะทำให้การเรียนรู้ประสบการณ์ทางเพศเพิ่มมากขึ้นตามกันไป เนื่องมาจากว่าเมื่อเยาวชนที่มีอายุมากขึ้น ผู้ปกครองจะให้ความเป็นอิสระและรู้จักรับผิดชอบตนเอง จึงทำให้สามารถที่จะออกไปเรียนรู้หาประสบการณ์แปลกใหม่ในสังคมได้มากขึ้นรวมทั้งประสบการณ์ทางเพศ เมื่อมีประสบการณ์ทางเพศเพิ่มขึ้นประกอบกับอายุที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องพฤติกรรมทางเพศว่าสิ่งใดควรปฏิบัติหรือไม่ควรปฏิบัติ ฉะนั้นผู้ที่มีอายุเพิ่มขึ้นมีพฤติกรรมทางเพศที่ดีขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 3 เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า

เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีเจตคติทางบวกต่อพฤติกรรมทางเพศ แต่เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ อาจเนื่องมาจากพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัด มาอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่ทำให้วิถีคิดและวิถีดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เจตคติเป็นความนึกคิดของบุคคลทำให้บุคคลนั้นพร้อมที่จะปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความรู้สึกนั้น แต่เมื่อบุคคลนั้นๆ มาเจอกับสิ่งเร้าต่างๆ เจอสิ่งยั่วยุอารมณ์ทางเพศ หรือการชักชวนของกลุ่มเพื่อน ทำให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องหรือเหมาะสมได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์ (2541 : 112) ที่พบว่า กลุ่มที่มีเจตคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศจะมีสัดส่วนของการร่วมเพศมากกว่ากลุ่มที่มีเจตคติเป็นกลางหรือเชิงลบต่อพฤติกรรมทางเพศ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีเจตคติเชิงลบจะเห็นว่า การร่วมเพศก่อนสมรสไม่ถือเป็นเรื่องที่เสียหายและเป็นเรื่องที่ตนเองยอมรับได้ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีเจตคติเชิงบวก จะเห็นว่า การร่วมเพศก่อนสมรสเป็นเรื่องที่เสียหายและยอมรับไม่ได้ จึงทำให้การเสี่ยงต่อการร่วมเพศมีน้อย ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีพัฑรา จาริวงค์ (2539 : 126) ที่พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรม

ทางเพศแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มที่มีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่ดี มีพฤติกรรมทางเพศน้อยกว่า กลุ่มที่มีเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศไม่ดี

สมมติฐานข้อที่ 4 การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า

การเห็นคุณค่าในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่าการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นความรู้สึกของบุคคลที่ต้องการได้รับความเชื่อถือตนเองมีความสำคัญ เป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของบุคคลจากประสบการณ์และการรับรู้เกี่ยวกับตนเองในอดีตที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นจากพฤติกรรมของคนรอบข้าง ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในชีวิต ประสบการณ์เหล่านี้จะค่อยๆ สะสมและปรากฏเป็นภาพอยู่ในจิตใจของบุคคลนั้น ในลักษณะของความรู้สึก ค่านิยมหรือความเชื่อที่ฝังลึกลงไปจิตใจได้สำนึกว่าตนเป็นคนอย่างไร มีคุณค่าและมีความสำคัญสำหรับผู้อื่นมากน้อยเพียงใด จรรยา สุวรรณทัต (2547 : 153) เมื่อการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นความรู้สึกของบุคคลที่ต้องการได้รับความเชื่อถือตนเองมีความสำคัญ ความรู้สึกนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้โดยง่ายเมื่อไม่ได้รับการปลุกฝังที่ดี หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมและสังคมที่เสื่อมโทรม การเห็นคุณค่าในตนเองอาจจะไม่ดีด้วยทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่ดี รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของยุทธพงศ์ วีระวัฒน์ตระกูลและคณะ (2541 : 112-116) ศึกษาการตั้งครรภ์ของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและการตั้งครรภ์เพื่อผูกมัดฝ่ายชายนั้น เกิดจากการที่ไม่รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ไม่ภูมิใจในตนเอง ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของสุพัตรา พรหมเรนทร์ (2550 : 75) ที่พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จากผลการศึกษารั้งนี้ จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเฉพาะ เป็นกลุ่มที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ แสดงให้เห็นว่าอาจมีปัจจัยตัวอื่นๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง

สมมติฐานข้อที่ 5 ลักษณะการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า

ลักษณะการพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 สอดคล้องกับการศึกษาของศรีพัทธา จาริวงค์ (2539 : 127) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีสภาพที่อยู่อาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มที่อยู่บ้านเช่าจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มที่อยู่หอพัก และบ้านของ

ครอบครัวยุคใหม่ สอดคล้องกับการศึกษาของอรอุษา จันทรวีรุจ (2544 : 97) ที่พบว่า สภาพที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เมื่อพิจารณาตามสภาพที่อยู่อาศัยพบว่า นักเรียนที่มีสภาพที่พักอาศัยในชุมชนแออัด/แฟลต มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศถึงร้อยละ 75.00 ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของปวีณา สายสูง (2541 : 65) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาและอาศัยอยู่ตามลำพังมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันกล่าวคือ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างสองกลุ่ม ลักษณะการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ ดังที่ว่าคนที่คนเราจะมีความเสี่ยงที่จะมีพฤติกรรมเช่นใด เป็นอิทธิพลของสภาพแวดล้อมนั้นๆ โดยถ้าอาศัยอยู่ในสถานที่ที่มีสิ่งยั่วยุใจต่างๆ อาจส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเร่ร่อน นำรูปแบบที่พบไปปฏิบัติได้และสถานที่พักอาศัยยังเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมในการดำเนินชีวิต ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ซึ่งพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมักพบในวัยรุ่นชายหญิงที่มาจากครอบครัว ฐานะทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจตกต่ำ อาศัยในสภาพแวดล้อมที่ชุมชนแออัด หรือผู้มาจากชนบทย้ายเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตเมืองใหญ่ ทำให้เยาวชนเหล่านี้ห่างไกลจากการถูกควบคุมด้วยกฎเกณฑ์ของครอบครัว ขาดพ่อแม่เป็นที่พึ่งทางใจ และผู้ใหญ่ที่ควรเกรงใจ เช่น การพักอยู่หอพัก การเช่าห้องอยู่ร่วมกันของหญิงชายในบริเวณหอพักเดียวกัน การพักอยู่กับญาติ ทำให้เยาวชนมีความเป็นอิสระมากขึ้นในการปกครองตนเอง และบางครั้งมีบรรยากาศที่ทำให้เกิดการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม มีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย

สมมติฐานข้อที่ 6 สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรม

ทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า

สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 สอดคล้องกับการศึกษาของศรีพัทธา จาริวงค์ (2539 : 127) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้สิ่งกระตุ้นทางเพศ เช่น การดื่มสุรา การใช้ยาปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ การอ่านหนังสือหรือดูภาพยนตร์ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของปวีณา สายสูง (2541 : 66) ที่พบว่า สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่เคยเห็นสื่อสิ่งพิมพ์ และ สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ มีสัดส่วนที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยเห็น สอดคล้องกับการศึกษาของ ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์ (2541 : 113) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้สื่อประเภทต่างๆ ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ มีสัดส่วนของการร่วมเพศที่มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้สื่อเหล่านี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ หทัยรัตน์ กิจบำรุง (2546 : 138) ที่พบว่า การใช้สิ่งเสพติดมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่เคยใช้สิ่งเสพติด

ติด คิดเป็นร้อยละ 53.75 การที่สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานทั้งนี้เพราะ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะสร้างความเพียงพอให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศ อาทิ เช่น การดูภาพยนตร์ หรืออ่านหนังสือโป๊ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการเสพสารเสพติด พฤติกรรมที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มสุราหรือของมีเมา การใช้สารเสพติด การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขน การกอดจูบ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น ย่อมมีความอยากรู้อยากลอง อยากหาประสบการณ์แปลกใหม่ ประกอบกับเมื่อเข้าไปเที่ยวในสถานเริงรมย์ต่างๆ อาจมีการดื่มสุราหรือสิ่งมีเมา ทำให้ขาดสติ ขาดความยับยั้งคิดและมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

สมมติฐานข้อที่ 7 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า

การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7 สอดคล้องกับการศึกษาของดาร์ณี ภูษณสุวรรณศรี (2540 : 131-132) ที่พบว่า ลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ กล่าวคือ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีลักษณะพฤติกรรมกลุ่มเพื่อนที่เข้าที่ไม่ถูกต้อง มีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของปวีณา สายสูง (2541 : 68) ที่พบว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สอดคล้องกับการศึกษาของ ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์ (2541 : 113) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทที่เคยร่วมเพศจะมีสัดส่วนการร่วมเพศมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มี ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่ามีเพื่อนสนิทที่เคยร่วมเพศ และสอดคล้องกับการศึกษาของ หทัยรัตน์ กิจบำรุง (2546 : 141) ที่พบว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา วัยแรงงานส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น เป็นวัยที่ต้องการเพื่อน ต้องการยอมรับจากพวกพ้อง มักเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ ดังนั้นเพื่อการเข้ากลุ่มวัยรุ่นและเยาวชนมักจะอ่อนไหวต่อการชักชวนของพวกพ้อง ซึ่งถ้าวัยรุ่นและเยาวชนมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีความประพฤติดี มีพฤติกรรมทางเพศที่ดี ก็จะชักชวนกันปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าวัยรุ่นและเยาวชนมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ไม่ดี ก็จะชักชวนกันไปประพฤติตนไม่เหมาะสมได้ ซึ่งในความจริงพฤติกรรมทางเพศก็เช่นเดียวกัน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีเจตคติเห็นด้วยกับการมีเสรีภาพทางเพศเพิ่มขึ้น บุคคลก็จะมีแนวโน้มคล้อยตามกลุ่มเพื่อน ทำให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์และเสรีภาพทางเพศจะปรากฏในสังคมเพิ่มมากขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 8 ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม มีความสามารถในการทำนายพฤติกรรมทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า

จากผลการวิเคราะห์จำแนกพหุคูณ พบว่า ปัจจัยเสริม สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างได้ดีที่สุดและตัวแปรที่อยู่ในกลุ่มปัจจัยเสริมที่มีความสามารถในการทำนายได้สูงสุด คือ สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ($\beta = 0.32$) รองลงมาคือ ปัจจัยนำ และตัวแปรที่อยู่ในกลุ่มปัจจัยนำที่มีความสามารถในการทำนายได้สูงสุด คือ อายุ ($\beta = 0.49$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 8 และสอดคล้องกับแนวคิดในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพ (PRECEDE Framework) ของกรีนและคณะ ที่มีแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมของบุคคลมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัยทั้งปัจจัยภายในตัวบุคคลและภายนอกบุคคล โดยแบ่ง ปัจจัยออกเป็น 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลและสอดคล้องกับการศึกษาของขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์ (2541 : 119) และอรอุษา จันทรวีรจ (2544 : 123) ที่นำ PRECEDE Framework มาศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสดในสังกัดศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดอุดรธานี และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ โดยพบว่า ทั้งปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์

การศึกษาเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ทำให้ทราบว่าพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม บางคนมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนหลายคน จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนคู่นอนตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมามากกว่า 1 คน ถึง ร้อยละ 98.88 ทั้งภายในโรงงานเดียวกันและภายนอกโรงงาน รวมทั้งมีพฤติกรรมที่ขาดการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้ถุงยางอนามัยเพียง ร้อยละ 21.79 ทำให้โอกาสการแพร่กระจายเชื้อสามารถเกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะกลุ่ม โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่างๆ รวมทั้งโรคเอดส์ และจากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่าง เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 8.94 การมีเพศสัมพันธ์นั้น คนมักนึกถึงแต่คนที่มิเพศสัมพันธ์ด้วย โดยไม่ได้ประเมินถึงว่าคู่นอนของเราอาจจะเคยมีเพศสัมพันธ์กับใครมาก่อน ไม่ได้คิดหรือไม่กล้าพูดคุยกัน กลัวอีกฝ่ายจะไม่พอใจคิดว่าไม่เชื่อใจหรืออาย ไม่กล้าที่จะพูดเรื่องถุงยางกับคู่นอน หรือบางคนตามใจคู่นอนจึงไม่ใช้ถุงยางอนามัยขณะที่มีเพศสัมพันธ์ จึงทำให้มีโอกาสเสี่ยงที่จะติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ ที่สำคัญกลุ่มตัวอย่างในโรงงานอุตสาหกรรมแห่งนี้ไม่มีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี พบร้อยละ 51.52 จึงเป็นสิ่งที่สามารถบอกให้ทราบว่าพนักงานกว่า

เครื่องหนึ่งมีเชื้ออยู่ในร่างกายหรือไม่ ถ้าไม่มีการป้องกัน ทำให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อโรคได้ เป็นภาวะเสี่ยงอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมได้ถ้าไม่มีการแก้ไขหรือป้องกัน

ฉะนั้นการศึกษาเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ทำให้ทราบวงจรการแพร่กระจายของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างในโรงงานอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นโสด ร้อยละ 69.02 อายุระหว่าง 16-25 ปี ร้อยละ 50.10 กลุ่มที่มีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ 179 คน มีจำนวนคู่นอนตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมามากกว่า 1 คน ถึง ร้อยละ 98.88 ใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 21.79 เคยทำแท้ง ร้อยละ 18.97 และเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 8.94 ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงสาธารณสุข ควรร่วมมือกัน จัดทำโครงการบูรณาการในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

2. จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า อายุ เป็นตัวแปรในการทำนายพฤติกรรมทางเพศ เชิงบวก สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน เป็นตัวแปรในการทำนายพฤติกรรมทางเพศเชิงลบ ดังนั้นการจัดกิจกรรมควรเน้นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อย และให้เรียนรู้ในเรื่องทักษะชีวิต เพื่อให้สามารถเผชิญกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ

3. จากการศึกษาเครือข่ายการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคู่นอนมากกว่า 1 คนและจากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนคู่นอนตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมามากกว่า 1 คน ถึง ร้อยละ 98.88 ใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 21.79 ทำให้เกิดภาวะเสี่ยงในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นควรรณรงค์ในเรื่อง การใช้ถุงยางอนามัยให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ดังนั้นจึงควรศึกษาเชิงลึกถึงสาเหตุของการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

2. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพในเรื่องโครงสร้างเครือข่ายเพศสัมพันธ์เพิ่มเติมเชิงลึกต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2547). รายงานการทบทวนสถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.
นนทบุรี: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- กรองทิพย์ หวังสุตติก. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันโรคเอดส์ของคณงานก่อสร้าง
จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(สาธารณสุขศาสตร์ วิชาพยาบาลสาธารณสุข).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.
- กองสุขศึกษา. (2546). แนวคิด กรอบการวิจัย การพัฒนาทิศทางพฤติกรรมสุขภาพ. นนทบุรี:
กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการศึกษา กระทรวงสาธารณสุข.
- กรมควบคุมโรค. (2546). สถานการณ์โรคเอดส์ประเทศไทย เล่มที่ 2. นนทบุรี: งานเอดส์ วัณโรค
และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์.
- กึ่งกาญจน์ กาเบเรื่อ. (2546). ปัจจัยทางพุทธศาสนาต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
กรุงเทพมหานคร.ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์. (2541). พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายการมี
เพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสด ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดอุดรธานี.
วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การเจริญพันธุ์และการวางแผนประชากร). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2547). จิตวิทยาและจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2543). เพศศึกษา. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- จันทร์ทิศา พฤษานานนท์. (2547). Adolescent Sexual Health. ใน กลยุทธ์การดูแลและสร้าง
เสริมสุขภาพวัยรุ่น. พัฒนา มหาโชคเลิศวัฒนา. 115 – 117. กรุงเทพฯ: ชัยเจริญการ
พิมพ์.
- เฉลิมพล ตันสกุล. (2541). พฤติกรรมศาสตร์สาธารณสุข. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติ
บุคคล สหประชาพาณิชย์.
- ชวนพิศ ทองเทวี. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. ขอนแก่น: ศิริภรณ์ออฟเซ็ท.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2549). เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย : แนวทางสู่ความสำเร็จ. กรุงเทพฯ:
ไทเนรมิตกิจการพิมพ์.
- ณัฐนันท์ คงคาหลวง. (2548). เหตุผลของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันในสตรีวัยรุ่น
ตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา

- บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี. (2540). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(สาธารณสุขศาสตร์ วิชาเอกสุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2549). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์การพิมพ์.
- ธาดา ลีเกษม. (2545). เจตคติต่อความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสของนิสิต นักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในจังหวัดมหาสารคาม. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.
- นิตยา เพ็ญศิริภา. (2544). “ สุขภาพและพฤติกรรม ” เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษาและการประชาสัมพันธ์งานสาธารณสุข หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิมิตร มั่งมีทรัพย์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2547). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์การพิมพ์.
- บุญเลิศ เยี่ยมสวัสดิ์. (2545). ประสิทธิภาพโปรแกรมสุขศึกษาเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ทางเพศสัมพันธ์ของพนักงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พีระพัทธนา.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2532). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ศึกษิตสยาม.
- ปวีณา สายสูง. (2541). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ สธ.ม. (สุขศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. อัดสำเนา.
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. (2539). พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรสุข หุ่นรินทร์. (2546). เอกสารคำสอนวิชา สข 531 พฤติกรรมศาสตร์ทางสุขศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2545). จิตวิทยาครอบครัว. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2549). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชนี เขยจรรยา เมตตา วิวัฒนานุกูล และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. (2541). แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: บริษัทเวิลด์การพิมพ์.
- พัฒน์ มหาโชคเลิศวัฒนา และคณะ. (2547). กลยุทธ์การดูแลและสร้างเสริมสุขภาพ “วัยรุ่น” กรุงเทพฯ: ชัยเจริญการพิมพ์.
- เพ็ญพิไล ฤทธาณานนท์. (2549). พัฒนาการมนุษย์. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรสการพิมพ์.
- พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ. (2536). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคนงานที่มีวัยรุ่นในโรงงานอุตสาหกรรมเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. (ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อุดສຳເນາ.
- พูนสุข ช่วยทอง. (2548). ครอบครัวและคุณภาพเด็ก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิฑูรย์การปก.
- เมตตา จอจวรรณศิริ. (2549). ประสิทธิภาพของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- เยาวลักษณ์ อนุรักษ์. (2543). กระบวนการสุขศึกษากับการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ ก้าวสู่ยุค 2,000. กรุงเทพฯ: ชิกมา ดีไซน์ กราฟฟิการพิมพ์.
- ยุวลักษณ์ ชันอาสา. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ของนักเรียนหญิงในมัธยมศึกษาตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(สาธารณสุขศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อุดສຳເນາ.
- รัตนา เจริญสาธิต. (2546). ผลของการสอนเพศศึกษาโดยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ที่มีต่อความรู้และทักษะชีวิตเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม). วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- รัตนา พุ่มสวรรค์. (2544). ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- ระวีวรรณ กันวี. (2547). ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและด้านจิตลักษณะที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของวัยรุ่นหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์

- นิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- รุจา ภูไพบูลย์. (2547). การเสริมสร้างสุขภาพวัยรุ่นแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ: โนเบิลการพิมพ์.
- เลิศลักษณ์ บุญรอด. (2543). การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ คศ.ม.(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- วนิดา พันธุ์สะอาด. (2543). วัยรุ่นกับพฤติกรรมทางเพศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- วสันต์ ศิลปสุวรรณ; และ พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ. (2541). การวางแผนและประเมินผลโครงการส่งเสริมสุขภาพ ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วันทนี วาสิกสิน. (2526). ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริกุล อิศรานุกักร; และ วรรณ เตชะฉิมพงค์. (2543). ทบทวนสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนอายุ 6-24 ปี ที่กำลังศึกษาในสถานศึกษา พ.ศ.2532-2542. กรุงเทพฯ: เจริญดีการพิมพ์.
- _____. (2549). การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 4 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2549. นครปฐม: สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศรีพัทธา จาริวงค์. (2539). ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (อนามัยครอบครัว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.
- ศุภางค์ จันทวานิช. (2549). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์ไทย สุทธิจิบรร. (2545). จิตวิทยาสังคม ทฤษฎีและปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สกล วรเจริญศรี. (2545). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น. ปริญญาโท คศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2543). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.
- สมบูรณ์ ชิตพงศ์. (2523). การวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3.

- กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาวตรี ทยานศิลป์. (2541). อิทธิพลของครอบครัวต่อความภาคภูมิใจในตนเองของวัยรุ่น.
วิทยานิพนธ์ วท.ม. (วิจัยประชากรและสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล. อุดมศึกษา.
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (ม.ป.ป). ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: พัทธกิจ
อักษร.
- สุชาติ ตรีสิงห์วงศ์. (2547). ประสิทธิภาพโปรแกรมสุขศึกษาโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการกระทำด้วย
เหตุผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัด
กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดมศึกษา.
- สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร. (2541). เพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- สุปรียา ดันสกุล. (2549). จิตวิทยากับการปรับพฤติกรรมสุขภาพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิบูลย์
การปก.
- สุวรรณ วรคามิน และคณะ. (2544). สรุปผลการสำรวจสถานการณ์การทำแท้งในประเทศไทย
และรายงานการประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหการทำแท้ง.
กรุงเทพฯ: กองวางแผนครอบครัวและประชากร กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- สุวิมล ติรภานนท์. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่
2 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. (2539). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย เอส พี เอส เอส. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพัตรา สุภาพ. (2540). สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธีรา นัยจันทร์. (2530). การศึกษาบทบาทของครอบครัวในการดูแลครอบครัวผู้สูงอายุ : ศึกษา
เฉพาะกรณีครอบครัวผู้ใช้บริการทางสังคมผู้สูงอายุติดเตียง และครอบครัวสมาชิก ชมรม
ผู้สูงอายุโรงพยาบาลสงฆ์. วิทยานิพนธ์ สสม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อุดมศึกษา.
- สำเร็จ ถาวรทรัพย์. (2548). ประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อพฤติกรรมการป้องกัน
สารเสพติดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดมศึกษา.
- หทัยรัตน์ กิจบำรุง. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา
หญิง สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดมศึกษา.
- อรอุษา จันทวิรุจ. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับ

- มัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.
- อาภากรณ์ เตชะรัตน์. (2546). พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- Abramson , P. R. (1983). *Implication of the Sexual System. In Adolescent , Sex and Contraception* , Edited by Byrue D., Fisher W. New Jerry : Lawrence Erlbaum Associated : 46 -60.
- Assael, H. (1998). *Consumer Behaviour and Marketing Action*. 6th ed. South-Western. Cincinnati.
- Bruno, Frand J. (1983). *Adjustment and Personal Growth*. 2nd ed. New York : John Wiley and sons.
- Coopersmith, S. (1967). *The Antecedents of Self-esteem*. San Francisco : W.H. Freeman.
- _____. (1981). *The Antecedents of Self-esteem*. CA : Consulting Psychologists Press.
- _____. (2002). *Self-esteem inventories manual*. CA : Mind Garden.
- Dwyer,O. William, Leeming, C.Frank and Oliver,P Diana. (1996). *Issue in adolescence Sexuality*. Boston : Allyn and Bacon.
- Egger,M.,et al. (1993). “ HIV/AIDS-related Knowledge,Attitude and practices among Managuan Secondary School Students.” Bulletin of PHAO. 27 : 360 – 368.
- Fielding, N. (1993). Ethnography. In N. Gilbert. *Research Social Life*. California : SAGE Publications.
- Freud , Sigmund. (1970). “ *The Sexual Life of Man*” In *Human Sexual Behavior*. pp 20 – 27. New York : John Wiley.
- Green & Kreuter. (1999). *Health Promotion Planning : An Education and Environmental Approach*. (3rd ed). Toronto: Mayfield Publishing.
- Hoffman, Chris., & Other. (1992). Sociometric Applications in a Corporate Environment. *Journal of Group Psychotherapy, Psychodrama & Sociometry*. 45(15) : 3 – 16.
- Hurlock, Elizabeth B. (1964). *Adolescence Development*. New York : Mcgraw – Hill.
- Jing QI Chen, & Da Guang Chen. (2005, February 8). *Awareness of child sexual abuse prevention education among parents of Grade 3 elementary school pupils in Fuxin City, China*. *Health Education Research*. 20(5): 540 – 547.
- Kaljee, M.L., & Other. (2005, June 15). *Alcohol use and HIV risk behaviors among rural*

- adolescents in Khanh Hoa Province Viet Nam. Health Education Research.*20(1): 71- 80.
- Kipke, M.D.,et al. (1990). *HIV infection and AIDS during adolescence.* Medicine Clinics of North America. 74(September) : 1149-1167.
- Lincoln, Y.S. & Guba, E.G. (1985). *Naturalistic Inquiry.* CA : SAGE.
- Maslow A.M. (1970). *Motivation and Personality.* 2nd ed. New York : Harper & Row Publisher.
- Moreno, Jacob Levy. (1960). *The Sociometry Reader.* Illinois : The Free Press.
- Sicard, J.M, et al. (1992, March). “ The Evaluation of Sexual Behavior and Knowledge of AIDS in the School of Burkime Faso : A Knowledge Attitude and Practice,” *In Am- Social Medicine Journal.* 72 (285) : 63-72.
- Sunmola, M.,& Other. (2006). The experience of condom use and other sexual risk practices among male brewery employees who recently migrated in Nigeria. *Health Education Journal.* 65(3): 288 – 301.
- Weiss,S. and others. (1991,October). “ Sex Contraception and Pregnancy among adolescence in Mexico City.” *Studies in family Planning Journal.* 22 (86) : 74 - 81.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์แพทย์หญิงจรรยาพร สุขภาพ	หัวหน้าภาควิชาอนามัยครอบครัว
มหาวิทยาลัยมหิดล
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.สุจิตรา สุนทรทรัพย์	อาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
สุขภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์พิมพ์พร ทิรธรรมเจริญ
ศึกษา	หัวหน้าภาควิชาสุขศึกษา คณะพล
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. รองศาสตราจารย์สพ.ญ.นภาพร มัชฌมางกูร	ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์สุปราณี คุณกิตติ	ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. อาจารย์สุธีรา เมืองนาโพธิ์	ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. อาจารย์นรียา กิตติโสภณ	อาจารย์โรงเรียนสตรีวิทยา
กรุงเทพมหานคร
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนา เจริญสาธิต	อาจารย์โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(ฝ่ายมัธยม)
9. อาจารย์วราณัฐ ชินวราโสภาค	องค์กรแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญและขอความร่วมมือ

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามเรื่อง พฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

จังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบด้วย 6 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

ดิฉันนางกองแก้ว ย้วนบุญหลิม นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขณะนี้กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ที่สำคัญยิ่งทางด้านวิชาการในการส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

แบบสอบถามฉบับนี้ จะใช้เวลาตอบประมาณ 15 นาที คำตอบจากแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อผู้ตอบแบบสอบถาม และจะเก็บเป็นความลับ เพื่อให้ผลการวิจัยเกิดประโยชน์สูงสุด ขอให้ท่านตอบคำถามทุกข้อ และตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

นางกองแก้ว ย้วนบุญหลิม
นิสิตปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง หรือเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ปัจจุบันท่านอายุ.....ปี
3. สถานภาพสมรส
 - ☐ โสด
 - ☐ คู่
 - ☐ หม้าย /หย่า /แยก
4. ท่านสำเร็จการศึกษาสูงสุดชั้น
 - ☐ ประถมศึกษา ☐ อนุปริญญา ปวส.หรือเทียบเท่า
 - ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ ปริญญาตรี
 - ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. ปวท.หรือเทียบเท่า ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
5. ระยะเวลาที่ทำงานในโรงงานแห่งนี้.....ปี.....เดือน
6. ปัจจุบันท่านมีรายได้ (จากทุกแหล่งรวมกัน) เดือนละ.....บาท
7. รายได้ที่ได้รับในแต่ละเดือนพอใช้หรือไม่
 - ☐ ไม่พอใช้มีหนี้สิน ☐ ไม่พอใช้แต่ไม่มีหนี้สิน
 - ☐ พอใช้แต่ไม่เหลือเก็บ ☐ พอใช้มีเหลือเก็บ
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
8. บุคคลที่สนิทใจไว้วางใจที่สุดสามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวได้
 - ☐ บิดามารดา ☐ เพื่อน
 - ☐ ญาติพี่น้อง ☐ หัวหน้างาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
9. ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่กับใคร
 - ☐ อยู่กับบิดามารดา ☐ อยู่กับญาติ
 - ☐ อยู่ตามลำพัง ☐ อยู่กับสามี หรือ ภรรยา
 - ☐ แบ่งเช่าห้องกับเพื่อนเพศเดียวกัน ☐ แบ่งเช่าห้องกับเพื่อนต่างเพศ
10. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่
 - ☐ ไม่เคย (ข้ามไปตอบตอนที่ 2 หน้า 3)
 - ☐ เคย มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ.....ปี
11. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศมากกว่าหนึ่งคนหรือไม่
 - ☐ ไม่เคย

- ☐ เคย โปรตระกูลจำนวน.....คน
12. ท่านมีการป้องกันการตั้งครรภ์หรือป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่
- ☐ ไม่มี
- ☐ มี ใช้วิธีใดบ้างโปรตระกูล.....
13. ท่านหรือคู่นอนของท่านใช้วิธีคุมกำเนิดด้วยถุงยางอนามัยหรือไม่
- ☐ ไม่เคย
- ☐ เคย
14. ท่านหรือคู่นอนของท่านเคยตั้งครรภ์หรือไม่
- ☐ ไม่เคย
- ☐ เคย โปรตระกูลจำนวนครรภ์.....
15. ท่านเคยทำแท้งหรือคู่นอนของท่านเคยทำแท้งหรือไม่
- ☐ ไม่เคย
- ☐ เคย โปรตระกูลจำนวนครั้ง.....
16. ท่านเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่ เช่น หนองใน ซิฟิลิส ฯลฯ
- ☐ ไม่เคย
- ☐ เคย โปรตระกูลโรคที่เป็น.....
- เมื่อท่านเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ท่านปฏิบัติตัวอย่างไร
- ☐ รักษาและรักษากับแพทย์
- ☐ รักษาเพื่อน
- ☐ ซ้อยากินเอง
17. ท่านหรือคู่นอนของท่านเคยตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อ HIV หรือไม่
- ☐ เคย ผลการตรวจคือ
- ☐ ผลลบ ☐ ผลบวก
- ☐ ไม่เคย
18. ท่านเคยแต่งงานเพื่อโซวส์รีระหรือไม่
- ☐ ไม่เคย ☐ บางครั้ง
- ☐ ประจำ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างหลังข้อความที่ท่านเห็นว่าตรงตามความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

ลำดับที่	ข้อความ	ไม่เคย	บางครั้ง	ประจำ
1	อยู่ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศในที่ลับตาสองต่อสอง			
2	จับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศ			
3	หาทางหลีกเลียงเมื่อเพื่อนต่างเพศหรือคู่รักสัมผัสร่างกาย			
4	โอบ กอด จูบ และเล้าโลมกับเพื่อนต่างเพศ เพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ			
5	ปฏิเสธเมื่อเพื่อนต่างเพศชักชวนให้อ่านหนังสือ ดูวิดีโอ หรือดูภาพยนตร์ประเภทยั่วยุคมารมณ์			
6	ปฏิเสธเมื่อเพื่อนต่างเพศหรือคู่รักชวนไปบ้านหรือหอพักเพื่ออยู่กันตามลำพัง			
7	มีเพศสัมพันธ์กับคู่รักเพื่อแสดงออกถึงความรัก			
8	แสดงความรักต่อเพื่อนต่างเพศหรือคู่รักโดยการกอดและจูบ			
9	ใช้มือสำเร็จความใคร่ให้กันและกันกับเพื่อนต่างเพศหรือคู่รัก			
10	บรรลุความสุขทางเพศด้วยตนเองโดยการสร้างจินตนาการทางเพศโดยใช้การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง			
11	เมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศท่านหาทางออกโดยการทำกิจกรรมอื่นแทน เช่น เล่นกีฬา			
12	คุมกำเนิดโดยใช้ถุงยางอนามัยหรือให้คู่รักใช้			
13	คุมกำเนิดโดยใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดหรือให้คู่รักใช้			
14	มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้คุมกำเนิดท่านหรือคู่รักของท่านแก้ปัญหาโดยใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉิน			
15	ท่านใช้ปากของท่านสัมผัสอวัยวะเพศของคู่รัก			

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดและความรู้สึกเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของท่าน คำตอบของท่านไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด

ลำดับ ที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติในสังคมสมัยใหม่					
2	การทดลองอยู่กินร่วมกันก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติที่ควรทำ					
3	ผู้หญิงมีประสบการณ์ทางเพศถึงขั้นร่วมเพศกับชายโดยที่ยังไม่ได้แต่งงานถือว่าเป็นการแสวงหาความสุขร่วมกัน					
4	ผู้ชายที่ไม่ล่วงเกินผู้หญิงก่อนแต่งงานแสดงถึงความเป็นสุภาพบุรุษ					
5	ผู้หญิงที่ยอมเสียตัวให้ผู้ชายเป็นการแสดงออกว่ารักผู้ชาย					
6	ผู้หญิงไทยควรยึดถือคำสอนเรื่องการรักษานวลสงวนตัว					
7	เป็นสิ่งที่น่าละอายถ้าหากชายและหญิงมีการร่วมเพศกันก่อนแต่งงาน					
8	หญิงโสดมีสิทธิ์เท่าเทียมกับชายโสดในการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับใครก็ได้					
9	การเดินโอบกอดกับคนรักในที่สาธารณะเป็นสิทธิส่วนบุคคล					
10	ชายหญิงที่มีคู่รักมากกว่า 1 คนในเวลาเดียวกันได้รับการยอมรับมากขึ้นในปัจจุบัน					
11	การทำแท้งเป็นสิ่งที่ช่วยแก้ปัญหาสังคมปัจจุบัน					
12	การคุมกำเนิดมีส่วนช่วยให้ท่านกล้ามีเพศสัมพันธ์มากขึ้น					
13	ชายหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนเจอเนื้อคู่ที่แท้จริงถือเป็นเรื่องปกติ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดและความรู้สึกของท่าน

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันตัดสินใจได้โดยไม่ลังเล		
2. ฉันไม่มั่นใจถ้าจะต้องพูดต่อหน้ากลุ่มคน		
3. มีหลายอย่างในตัวฉันที่ฉันไม่ชอบและอยากจะเปลี่ยน		
4. ฉันมั่นใจในการตัดสินใจของฉัน		
5. ฉันเป็นคนที่ใครๆก็อยากอยู่ด้วย		
6. ฉันหงุดหงิดง่ายกับคนที่บ้าน		
7. ฉันต้องใช้เวลาอย่างมากในการปรับตัวยอมรับกับสิ่งใหม่ๆในชีวิต		
8. เพื่อนวัยเดียวกันชื่นชอบฉัน		
9. ไม่ว่าจะทำอะไรคนในครอบครัวมักใส่ใจความรู้สึกของฉัน		
10. ฉันมักคล้อยตามความคิดของผู้อื่น		
11. ครอบครัวของฉันตั้งความคาดหวังที่สูงเกินไปสำหรับฉัน		
12. ชีวิตของฉันมีแต่ความยากลำบาก		
13. ชีวิตของฉันมีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย		
14. ฉันมักจะมีความคิดเห็นดีๆ ที่ทำให้ผู้อื่นคล้อยตามได้		
15. ฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่มีอะไรดี		
16. มีหลายครั้งที่ฉันรู้สึกอยากจะหนีไปให้พ้นๆ		
17. ฉันมักจะรู้สึกไม่พอใจกับผลงานของตัวเอง		
18. ฉันดูดีสู้คนอื่นๆไม่ได้		
19. ฉันกลัวที่จะพูดถึงความรู้สึกที่แท้จริงของฉัน		
20. ครอบครัวของฉันเข้าใจฉัน		
21. คนส่วนใหญ่จะมีคนมารักใคร่ชอบพอมากกว่าตัวฉัน		
22. ฉันรู้สึกว่าครอบครัวสร้างความกดดันให้ตัวฉัน		
23. ฉันมักจะท้อแท้ใจกับสิ่งที่ฉันทำอยู่		
24. ฉันไม่ชอบตัวเอง ฉันอยากจะเป็นคนอื่น		
25. ฉันไม่สามารถเป็นที่พึ่งของใครได้		

ตอนที่ 5 แบบสอบถามพฤติกรรมเกี่ยวกับสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างหลังข้อความที่ท่านเห็นว่าตรงตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวของท่าน

พฤติกรรม	ท่านมีการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เหล่านี้บ่อยเพียงใด		
	ไม่เคยปฏิบัติ	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติประจำ
1. ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์			
2. ใช้อาปลักเร้าอารมณ์ทางเพศ			
3. อ่านหรือดูหนังสือโป๊หรือหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ			
4. ดูวิดีโอ/ภาพยนตร์/อินเทอร์เน็ตปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ			
5. ไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น คอฟฟี่ช็อป ผับ บาร์ คาราโอเกะ			
6. จับมือถือแขน โอบ กอด และต้องสัมผัสคู่รัก			
7. ชอบมองการแต่งตัวโป๊ที่โชว์สรีระของเพศตรงข้าม			

ตอนที่ 6 แบบสอบถามพฤติกรรมการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างหลังข้อความที่ท่านเห็นว่าตรงตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวของท่าน

พฤติกรรม	ท่านมีพฤติกรรม การคล้อยตามเพื่อน ใช้หรือไม่	
	ใช่	ไม่ใช่
1. ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์		
2. ใช้อาปลักเร้าอารมณ์ทางเพศ		
3. อ่านหรือดูหนังสือโป๊หรือหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ		
4. ดูวิดีโอ/ภาพยนตร์/อินเทอร์เน็ตปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ		
5. ไปเที่ยวสถานบันเทิง เช่น คอฟฟี่ช็อป ผับ บาร์ คาราโอเกะ		
6. จับมือถือแขน โอบ กอด และต้องสัมผัสคู่รักตามเพื่อน		
7. ชอบมองการแต่งตัวโป๊ที่โชว์สรีระของเพศตรงข้าม		

ภาคผนวก ง

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม พฤติกรรมทางเพศ เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

ค่าอำนาจจำแนก					
ข้อ	พฤติกรรมทางเพศ (16 ข้อ)	เจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ (13 ข้อ)	การเห็นคุณค่าในตนเอง (25 ข้อ)	สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ (7 ข้อ)	การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน (7 ข้อ)
1	.34	.73	.62	.48	.52
2	.21	.72	.57	.41	.44
3	.49	.79	.70	.57	.81
4	.62	.55	.34	.47	.77
5	.50	.56	.49	.28	.45
6	.49	.21	.29	.20	.79
7	.61	.25	.65	.41	.76
8	.77	.41	.55		
9	.60	.30	.34		
10	.77	.77	.34		
11	.26	.61	.54		
12	.48	.66	.52		
13	.48	.48	.72		
14	.30		.40		
15	.50		.62		
16	.31		.58		
17			.61		
18			.49		
19			.34		
20			.25		
21			.39		
22			.48		
23			.61		
24			.46		
25			.44		
ค่าความเชื่อมั่น	.85	.85	.90	.69	.87

แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จังหวัด
ฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

แบบสอบถามที่มีข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อ 3,5,6,11,12,13

แบบสอบถามที่มีข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 1,2,4,7,8,9,10,14,15,16

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศ

แบบสอบถามที่มีข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อ 4,6,7

แบบสอบถามที่มีข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 2,3,5,8,9,10,11,12,13

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง

แบบสอบถามที่มีข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อ 1,4,5,8,9,14,19,20

แบบสอบถามที่มีข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 2,3,6,10,11,12,13,15,16,17,
18,21,22,23,24,25

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางกองแก้ว ย้วนบุญหลิม
วันเดือนปีเกิด	4 สิงหาคม 2508
สถานที่เกิด	จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	208/99 ถนนรัตนโกสินทร์สมโภช แขวงออเงิน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พยาบาลวิชาชีพ ระดับ 6
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	หอผู้ป่วยศูนย์วิจัย 5 เหนือ โรงพยาบาล เวชศาสตร์เขตร้อน คณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสุนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2529	ประกาศนียบัตรพยาบาลและผดุงครรภ์ จากวิทยาลัยพยาบาลสุรินทร์
พ.ศ. 2534	พยาบาลศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2545	ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2551	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ